

Liahona

**Hoe gerechtigheid
en barmhartigheid
ons van knechtschap
bevrijden, p. 20**

**Hoe Gods genade
in werkelijkheid
werkt, p. 42**

**Wat is er zo geweldig
aan het grote, ruime
gebouw? p. 48**

**Kinderen, jullie voorbeeld
maakt verschil uit, pp. 67, 71**

'Maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen. Maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.'

Johannes 4:14, HSV

BOODSCHAPPEN

4 Boodschap van het Eerste Presidium: Heiligen in alle seizoenen
President Dieter F. Uchtdorf

7 Huisbezoekboodschap: Zelfredzaamheid

HOOFDARTIKELN

18 Mijn dankgebeden
Christie Skrinak
Mijn gezin had heel hard zegeningen nodig. Hoe kon ik met zoveel beproevingen dankbaar zijn?

20 De gerechtigheid en barmhartigheid van God
Ouderling Jeffrey R. Holland
Als we ons van onze zonden bekeren en ons mild opstellen tegenover de zonden van anderen, zal de levende Vader van ons allen Zich over ons ontfermen.

26 Christelijke barmhartigheid
Randy L. Daybell
Van deze voorbeelden uit Jezus' leven leren we hoe we barmhartig kunnen zijn.

30 Hoe de leer tot stand komt
LaRene Porter Gaunt
Met dit stroomschema ziet u hoe God zijn leer aan profeten en apostelen openbaart.

32 De jongemannen van tegenwoordig hebben een rechtschapen voorbeeld nodig
By Hikari Loftus
Met zijn eigen moeilijke jeugd in gedachten tracht Todd Sylvester de jongemannen in deze tijd een helpende hand toe te steken.

36 Nog steeds een klaroenstoot
By Richard M. Romney
Het gezin, een proclamatie aan de wereld, is als een hedendaagse banier der vrijheid dat het gezin duidelijke leiding verschaft.

RUBRIEKEN

8 Notities aprilconferentie

10 Wat wij geloven: Wie het priesterschap gebruikt, moet de normen naleven

12 Ons gezin, ons thuis: De Heer had nooit tegen mij geschreeuwd
Naam bekend bij de redactie

14 Evangelieparels: Wat betekent Jezus voor ons?
Ouderling David B. Haight

16 Kerknieuws

38 Onder heiligen der laatste dagen

80 Tot we elkaar weerzien: De langste avondmaalsdienst
Okon Edet Effiong

OP DE OMSLAG

Voorkant: *Het verloren lammetje*, Newell Convers Wyeth, gereproduceerd met toestemming van Colby College Museum of Art. Achterkant: foto © Thinkstock. Binnenzijde vooromslag: foto Chelsea Stark.

42

42 Zijn genade is genoeg

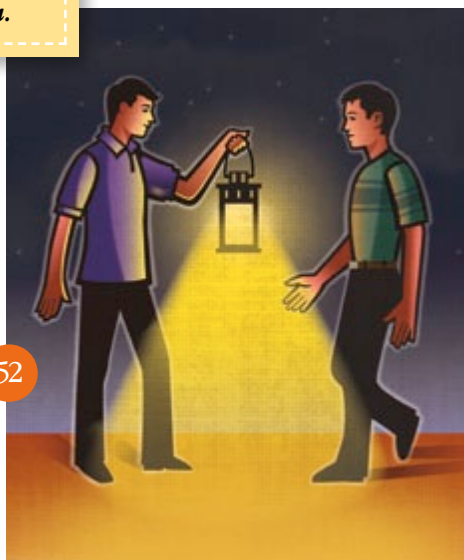
Brad Wilcox

Door het wonder van Christus' genade kunnen we niet alleen naar de hemel gaan, maar kunnen we ook zo veranderen dat we ons er thuis voelen.

Kijk of je de Liahona kunt vinden die ergens in deze uitgave is verstopt. Hint: Jezus bezocht de mensen in Amerika.

52

46 Stappen tot geluk

Ouderling D. Todd Christofferson

Als we het doel van de geboden begrijpen, willen we meer geboden, niet minder.

48 Wat is er zo geweldig aan het grote, ruime gebouw?

Dennis C. Gaunt

Het grote, ruime gebouw kan aanlokkelijk zijn. Hoe mijden we het dus?

52 Wees een licht voor je vrienden

Ouderling Benjamin De Hoyos

Zendingswerk begint met een goed voorbeeld.

54 Aangestipt

56 Voor de kracht van de jeugd: De invloed van muziek

Rosemary M. Wixom

Wat leren we van muizen over opbouwende muziek?

58 Een gebed uit mijn hart

Ma. Consuelo N.

Door de woorden van de Heer ging ik zelfs nog meer van muziek houden.

59 Poster: lanceer je toekomst

60 Uit het zendingsveld: Door dunne muren

Monica Garcia Adams

Soledad was niet de enige die luisterde. Juan, die naast haar woonde, luisterde mee.

62 Leren van levende profeten

Ouderling Neil L. Andersen

Met deze vier vragen kun je de profet volgen.

64

64 Het opschrijven zoals het is

Jan Pinborough

Katja's lerares had gezegd dat onze hemelse Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest één persoon zijn. Wat kon Katja zeggen?

66 Liedje: Jezus is mijn Herder

Tammy Simister Robinson

67 Goede voorbeelden

Jean A. Stevens

Het goede voorbeeld van deze jeugdwerkkinderen sterkte de leden van hun wijk in Hongkong in hun geloofsijver.

68 Op de route: De Nauvootempel en de gevangenis te Carthage

Jennifer Maddy

70 Bijzondere getuige: Waarom is het belangrijk dat we zowel de Bijbel als het Boek van Mormon hebben?

Ouderling L. Tom Perry

71 Ik koos de goede weg

Ekene B.

Ik wilde geen wijn drinken, maar wat zou er met mijn familie gebeuren als ik weigerde?

72 Ons prikbord

74 Jeugdwerk thuis: Ik zal God met mijn hele hart, macht, verstand en kracht dienen

76 Voor jonge kinderen

81 Portret van een profet: George Albert Smith

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur ondersteuning leden en gezinnen:

Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Publiciteitsassistent: Melissa Zenteno

Redactieteam: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygj, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: September 2013 Vol. 113 No. 9. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.

Twee voorbeelden:

FOTO-ILLUSTRATIES CODY BELL

'Wat is er zo geweldig aan het grote, ruime gebouw?' p. 48: lees het artikel met uw gezin. U kunt uw gezinsleden vragen of ze zich ooit hebben geschaamd voor de kerkelijke normen. U kunt hen vertellen dat u zich ook een keer zo voelde en wat u ervan geleerd hebt. Bespreek het verschil tussen zeggen dat je iets niet *kunt* doen en zeggen dat je iets niet *wil* doen. Uw gezin kan deze tekstenreeks bestuderen om te leren hoe keuzevrijheid in Gods plan past: Mozes 4:1–4; 2 Nephi 2:14–16, 22–27; Jozua 24:15; Mosiah 2:41; Leer en Verbonden 82:10; 130:20–21. Daarna kunt u 'Kies toch goed' (Lofzang 162) of een andere lofzang over goede keuzen zingen.

'Het opschrijven zoals het is', p. 64 en **'Ik koos de goede weg'**, p. 71: u kunt vertellen op welke manier Katja en Elke in deze verhalen voor de waarheid opkwamen. U kunt bespreken wat het betekent om 'als getuige van God op te treden' (Mosiah 18:9). Bedenk manieren waarop u uw getuigenis kunt geven en zorg ervoor dat u dat deze week doet. U kunt als gezinsactiviteit een verhaal uit de Schriften lezen of vertellen waar iemand als getuige van God optreedt en het verhaal daarna naspelen. Enkele ideeën voor verhalen zijn: Daniël en zijn vrienden weigeren ongezond voedsel te eten (Daniël 1), Stefanus getuigt van Jezus Christus (Handelingen 6–7) en Nephi moedigt zijn broers aan om de platen te halen (1 Nephi 3–4).

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander kerkmateriaal staat in vele talen op www.languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel

Avondmaal, 80
Barmhartigheid, 20, 26
Bekering, 20
Bijbel, 70
Boek van Mormon, 70
Dankbaarheid, 18
Dienstbetoon, 74
Gebed, 18, 58, 60, 72
Geboden, 46, 71
Geloof, 39, 72, 76
Genade, 42
Gerechtigheid, 20
Getuigenis, 64
Gezin, 12, 36

Heilige Geest, 12, 41, 56, 72, 80
Jezus Christus, 26, 66, 76
Kerkgeschiedenis, 7, 68
Keuzevrijheid, 48
Kuisheid, 54
Leer, 30
Lichamelijke conditie, 54
Muziek, 56, 58
Openbaring, 30, 62
Opleiding, 59
Priesterschap, 10
Profeten, 30, 62
Rentmeesterschap, 80

Schriften, 40, 70
Smith, George Albert, 81
Tegenspoed, 4, 18, 48, 71
Tempel, 68
Tiende, 67
Voorbeeld, 32, 38, 40, 52, 67, 74
Vrijheid, 20
Wonderen, 76
woord van wijsheid, 71
Zelfredzaamheid, 7
Zendingswerk, 40, 52, 54, 60

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in het
Eerste Presidium

Heiligen

IN ALLE SEIZOENEN

Mijn jeugdherinneringen spelen zich af in een deel van de wereld dat zich heel goed zou lenen voor ansichtkaarten van de wisselende seizoenen. Elke maand weer zag het er schitterend uit. In het prachtige winterseizoen lag de ongerepte sneeuw als een deken over de bergen en de straten van de stad. De lente bracht verfrissende regenbuien en ontluikend groen leven met zich mee. In de zomer staken de stralen van de heldere zon af tegen de kalme, blauwe lucht. En de spectaculaire herfst veranderde de natuur in een fraai schouwspel van oranje, gele en rode tinten. Als kind hield ik van alle seizoenen en vandaag de dag ben ik gek op alle unieke kenmerken van elk seizoen.

Ons leven kent ook seizoenen. Sommige zijn warm en aangenaam. Andere zijn dat niet. Sommige dagen in ons leven lijken op mooie kalenderfoto's. Maar er zijn ook dagen en omstandigheden die verdriet veroorzaken en wellicht wanhoop, afgunst en verbittering.

Ik ben er zeker van dat we allemaal wel eens zouden willen dat we in een land met volmaakte seizoenen woonden, al was het alleen maar om de onaangename tijden te ontlopen.

Maar dat is niet mogelijk, noch is het wenselijk.

Als ik op mijn leven terugblik, blijkt dat ik de meeste groei in stormachtige tijden heb doorgemaakt.

Onze alwetende hemelse Vader wist dat zijn kinderen op hun sterfelijke levensreis tijden van tegenspoed

moesten meemaken om de soort mensen te worden die Hij voor ogen had. In het Boek van Mormon zegt de profeet Lehi dat er zonder tegenstelling 'geen rechtvaardigheid [kan] worden teweeggebracht' (2 Nephi 2:11). Het is juist het bittere in het leven dat ons in staat stelt om het zoete te herkennen, te onderscheiden en te waarderen (zie LV 29:39; Mozes 6:55).

President Brigham Young heeft het als volgt verwoord: 'Alle intelligente wezens die worden gekroond met heerlijkheid, onsterfelijkheid en eeuwige levens moeten alle beproevingen doormaken die zijn vastgesteld voor intelligente wezens, om hun heerlijkheid en verhoging te kunnen beërven. Elke rampspoed die de mens kan overkomen, zal [mensen] overkomen om hen voor te bereiden op de tegenwoordigheid van de Heer. [...] Elke beproeving en ervaring die u doorgemaakt hebt, is noodzakelijk voor uw heil.'¹

De vraag is niet of we tijden van tegenspoed zullen meemaken, maar hoe we tegenspoed doorstaan. Deze steeds wisselende seizoenen van het leven bieden ons de kans om ons aan Gods woord vast te houden, want met zijn raad helpt Hij ons niet alleen om de stormen van het leven te doorstaan, maar loodst Hij ons er ook doorheen. Onze hemelse Vader heeft ons bij monde van zijn profeten zijn woord gegeven — waardevolle kennis waarmee Hij ons door moeilijke tijden naar de onuitsprekelijke vreugde en het schitterende licht van het eeuwig

leven leidt. Een belangrijk doel van het leven is het ontwikkelen van kracht, moed en integriteit, zodat we ondanks onze moeilijkheden aan waarheid en rechtschapenheid kunnen vasthouden.

Wie zich hebben laten dopen en de gave van de Heilige Geest hebben ontvangen, bewandelen het pad van discipelschap en hebben de opdracht om gestaag en getrouw in de voetstappen van de Heiland te treden.

De Heiland heeft gezegd dat Hij 'zijn zoon [laat] opgaan over bozen en goeden en [...] het [laat] regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen' (Matteüs 5:45). Soms begrijpen we niet waarom het leven moeilijk of zelfs oneerlijk is. Maar als volgeling van Christus vertrouwen we op de belofte: 'Zoekt ijverig, bidt altijd en weest gelovig, en alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken, *indien* gij oprecht wandelt' (LV 90:24; cursivering toegevoegd).

Als lid van de kerk, als heilige, dienen we in alle seizoenen vreugdevol

en bereidwillig, weer of geen weer. Daardoor wordt ons hart met heilig geloof, geneeskrachtige hoop en hemelse naastenliefde gevuld.

Niettemin moeten wij alle seizoenen meemaken — de prettige en pijnlijke. Maar welk seizoen het ook is, als volgeling van Jezus de Christus richten wij onze hoop op Hem terwijl wij naar zijn licht lopen.

Kortom, wij zijn heiligen Gods, met het vaste voornemen om van Hem te

leren en om Hem en onze medemensen lief te hebben. Wij zijn pelgrims op de gezegende weg van het discipelschap en wij lopen standvastig naar ons hemelse doel.

Laten wij daarom in de lente, zomer, herfst en winter een heilige zijn. Laten wij in alle seizoenen een heilige zijn. ■

NOOT

1. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), pp. 261–262.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Volgens het Eerste Presidium worden 'de beste redevoeringen [...] soms gehouden in de vorm van een lofzang' (*Lofzangen*, p. VII). Overweeg om tijdens de bespreking van deze boodschap gezamenlijk een lofzang of ander lied over volharden in tegenspoed te zingen: 'O, vast als een rotssteen' (lofzang 85); 'De Heer is mijn Herder' (lofzang 76); of 'Wij gaan voort, steeds voort' (lofzang 164). Als u zich daartoe geïnspireerd voelt, kunt u over een stormachtige tijd in uw leven vertellen die u uiteindelijk tot zegen werd.

Ik kon mijn verdriet loslaten

Juan Zhu

Toen mijn vrienden, broeder en zuster Chen, zich in onze wijk lieten dopen, was ik in de wolken. Een jaar na hun doop lieten ze zich in de tempel verzegelen en werd hun zoon, die was overleden voordat ze lid van de kerk waren geworden, aan hen verzegeld. Het was fijn om broeder en zuster Chen zich in het evangelie te zien ontplooiën.

Maar een jaar later kwam broeder Chen om bij een auto-ongeluk. Na het ongeluk bleef ik maar aan zijn dood denken en droomde ik er ook vaak over. Dan werd ik huilend wakker en vroeg ik steeds opnieuw: 'Waarom? Waarom laat de Heer toe dat zulke vreselijke dingen gebeuren? Waarom moest dit fijne gezin zoiets overkomen?' Op een dag, toen ik nog over die vragen piekerde, zag ik een lesboek liggen. Ik raapte het op en las deze uitspraak van president Spencer W. Kimball (1895–1985):

'Als wij dit leven zouden zien als ons volledige bestaan, dan zouden de pijn, het verdriet, de mislukking en het korte leven een ramp zijn. Maar zien we het leven als iets eeuwig dat zich uitstrekt van het voorsterfelijke verleden tot in de eeuwige toekomst na de dood, dan kunnen we alle gebeurtenissen in het juiste perspectief zien. [...]

'Worden wij niet blootgesteld aan verleidingen om onze kracht te beproeven, aan ziekte om geduld te leren, en aan de dood opdat wij onsterfelijk gemaakt en verheerlijkt kunnen worden?'

Op dat moment besloot ik mijn verdriet los te laten en mij tot de beloften in de toekomst te bepalen. Ik zag broeder Chen voor me, gelukkig met zijn gezin herenigd. Dat beeld stelde me gerust. Ik weet dat onze hemelse Vader ons de wijsheid en moed geeft om tegenwoordig te doorstaan.

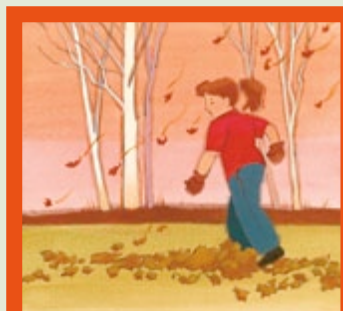
De auteur komt uit Taiwan.

NOOT

1. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball (2006)*, p. 16.

In alle seizoenen helpen

President Uchtdorf zegt dat we 'in alle seizoenen vreugdevol en bereidwillig [moeten dienen], weer of geen weer.' De kinderen in de plaatjes hieronder helpen anderen met voorwerpen uit de vier seizoenen. Plaats de voorwerpen uit de rechterkolom bij het juiste plaatje in de linkerkolom.

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek met de zusters wat u gepast vindt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven. Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Zelfredzaamheid

Zelfredzaamheid is iemands vermogen, vaste voornemen en streven om in het geestelijke en materiële welzijn van onszelf en ons gezin te voorzien.¹

Als we ons de beginselen van zelfredzaamheid eigen maken en ze thuis en in de gemeenschap toepassen, krijgen we de kans om voor de armen en behoeftigen te zorgen en om anderen zelfredzamer te maken, zodat ze tijden van tegenspoed kunnen doorstaan.

Dankzij onze keuzevrijheid hebben wij de kans en de plicht om in geestelijk en materieel opzicht zelfredzamer te worden. Ouderling Robert D. Hales heeft in zijn toespraak over geestelijke zelfredzaamheid en onze afhankelijkheid van onze hemelse Vader gezegd: 'We komen tot bekering en worden geestelijk zelfredzaam als we bidden en onze verbonden naleven door waardig van het avondmaal te nemen, in aanmerking te komen voor een tempelaanbeveling en ons offers te getroosten om anderen te dienen.'²

Ouderling Hales heeft ons de raad gegeven in materieel opzicht zelfredzaam te worden, 'wat onder meer een voortgezette opleiding of beroepsopleiding afronden, leren werken, en de tering naar de nering zetten inhoudt. Als we nu leren om schulden

te mijden en te sparen, zijn we voorbereid om in toekomstige jaren voltijdkerkwerk te doen. Het doel van zowel materiële als geestelijke zelfredzaamheid is zelf een hoger niveau te bereiken zodat we anderen in nood kunnen opbeuren.'³

Uit de Schriften

Matteüs 25:1–13; 1 Timoteüs 5:8; Alma 34:27–28; Leer en Verbonden 44:6; 58:26–29; 88:118

NOTEN

1. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 6.1.1.
2. Robert D. Hales, 'Tot onszelf komen: het avondmaal, de tempel en offervaardig dienen', *Liahona*, mei 2012, p. 34.
3. Robert D. Hales, 'Tot onszelf komen', p. 60.
4. Zie *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 57.

Geloof, gezin, hulp

Uit onze geschiedenis

Toen de heiligen der laatste dagen in de Salt Lake Valley, een afgelegen woestijn, waren aangekomen, wilde president Brigham Young dat ze gedijden en woningen bouwden. Dat betekende dat de heiligen vaardigheden moesten leren om zelfredzaam te worden. President Young had daarbij het volste vertrouwen in de capaciteiten, talenten, getrouwheid en bereidheid van de vrouwen. Hij moedigde ze aan om hun materiële taken te verrichten. Hoewel de specifieke taken van de ZHV-zusters in deze tijd vaak anders zijn, blijven de beginselen hetzelfde:

1. Leer met plezier werken en mijd nietsdoen.
2. Leer uzelf zelfopoffering aan.
3. Neem zelf de verantwoordelijkheid op u voor geestelijke kracht, gezondheid, opleiding, werk, financiën, voedsel en andere eerste levensbehoeften.
4. Bid voor geloof en moed om problemen het hoofd te bieden.
5. Sterk anderen die hulp nodig hebben.⁴

Wat kan ik doen?

1. Hoe kan ik de zusters over wie ik vaak oplossingen voor hun materiële en geestelijke behoeften helpen vinden?
2. Neemt mijn geestelijke zelfredzaamheid toe door bewust aan het avondmaal deel te nemen en anderen te dienen?

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2013

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [. . .] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Dit artikel — en de conferentienotities in volgende uitgaven — kan u helpen om de recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen in de algemene aprilconferentie van 2013 nader te bestuderen en toe te passen.

VERHALEN UIT DE CONFERENTIE

Licht in Afrika

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Enkele jaren geleden maakten mijn vrouw, Harriet, en ik iets gedenkwaardigs mee waarbij we die belofte in vervulling zagen gaan. We waren in het westen van Afrika, een prachtig deel van de wereld waar de kerk groeit en we fijne heiligen der laatste dagen hebben. Maar het westen van Afrika heeft ook veel problemen. Vooral de armoede die ik er zag, deed me veel verdriet. In de steden is de werkloosheid groot en is het vaak erg moeilijk voor een gezin om aan de dagelijkse kost te komen en zijn veiligheid te waarborgen. Het brak mijn hart toen ik vernam dat veel van onze dierbare kerkleden dergelijke ontbering moeten verduren. Maar ik vernam ook dat die fijne leden elkaar helpen om hun zware lasten te verlichten.

We kwamen uiteindelijk aan bij een van onze kerkgebouwen buiten een grote stad. In plaats van daar mensen aan te treffen die in duisternis verkeerden, vonden we er vreugdevolle mensen die licht uitstraalden! De vreugde die zij in het evangelie ondervonden,

FOTO-ILLUSTRATIE RICHARD M. ROMNEY

was aanstekelijk en beurde ons op. De liefde die zij ons betuigden, was verootmoedigend. Hun glimlach was oprecht en aanstekelijk.

Ik herinner me dat ik me toen afvroeg of er gelukkiger mensen konden zijn op aarde. Hoewel deze lieve heiligen omringd waren door moeilijkheden en beproevingen, waren ze vol licht!

De bijeenkomst begon en ik nam het woord. Maar al gauw ging het licht in het gebouw uit en verkeerden we in volslagen duisternis.

Een tijd lang kon ik bijna niemand van de aanwezigen zien, maar ik kon wel de brede, prachtige glimlach van onze heiligen zien. Wat vond ik het heerlijk om bij die fantastische mensen te zijn!

Het duister in de kapel duurde voort, en dus ging ik naast mijn vrouw zitten wachten tot de stroomonderbreking voorbij zou gaan. Tijdens het wachten gebeurde er iets opmerkelijks.

Enkele stemmen begonnen een van de lofzangen van de herstelling te zingen. Andere stemmen voegden zich bij hen. En toen nog meer. Al gauw vulde een heerlijk stemmenkoor de hele kapel.

Deze kerkleden hadden geen zangboek nodig, ze kenden elk woord van elke lofzang die ze zongen. En ze zongen het ene lied na het andere met een energie en geestdrift die mijn ziel raakte.

Uiteindelijk gingen de lampen weer aan en baadde de zaal in het licht.

Om de conferentietoespraken te lezen, ernaar te kijken of te luisteren, gaat u naar conference.lds.org.

Harriet en ik keken elkaar aan, met nat betraande wangen.

In dit diepe duister hadden deze fijne, geweldige heiligen dit kerkgebouw en onze ziel vervuld met licht.

Het was een bijzonder ontroerend moment voor ons, een moment dat Harriet en ik nooit zullen vergeten.

Naar 'De hoop op Gods licht', *Liahona*, mei 2013, p. 76.

DENKVRAGEN

- Hoe kunt u uw ogen openen en hoop op Gods licht hebben?
- Hoe kan in de voetsporen van Jezus Christus treden u helpen in zijn licht te wandelen?
- Welke veranderingen dient u aan te brengen om meer licht van het evangelie te ervaren?

Overweeg hierover in uw dagboek te schrijven of hier met anderen over te spreken.

Aanvullende bronnen voor dit onderwerp: *Evangeliebeginselen* (2009), 'De Heilige Geest', pp. 32–34; Gospel Topics op LDS.org, 'Hope', 'Heilige Geest'; Dieter F. Uchtdorf, 'De oneindige kracht van hoop,' *Liahona*, november 2008, pp. 21–24.

PROFETISCHE WOORDEN INZAKE MENSELIJKE ZWAKHEID

'In deze kerk zal wat we weten altijd overtreffen wat we niet weten. En vergeet niet, in deze telestiale wereld moet iedereen in geloof leven.

Wees dus mild met menselijke zwakheid — die van jezelf en van hen met wie je in een door vrijwilligers geleide kerk dient. Behalve zijn eniggeboren, enige volmaakte Zoon heeft God het vanaf het begin der tijd altijd moeten doen met onvolmaakte mensen. Dat moet voor Hem wel vreselijk frustrerend zijn maar Hij accepteert dat. Dat moeten wij ook doen. [...] Wees geduldig, vriendelijk en beleefd.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Ik geloof, Heere', *Liahona*, mei 2013, p. 94.

DE HEILIGHEID VAN HET HUWELIJK

'Het gebod om ons te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen blijft van kracht. Het huwelijk tussen man en vrouw is dus het voorgeschreven instituut waardoor de voorsterfelijke geesten hun intrede in het sterfelijke leven doen. Volledige seksuele onthouding vóór het huwelijk en volledige trouw binnen het huwelijk beschermen de heiligheid van dit instituut.'

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Wij geloven kuis te moeten zijn', *Liahona*, mei 2013, p. 42.

ANTWOORDEN VOOR U

Elke conferentie geven profeten en apostelen geïnspireerde antwoorden op vragen die kerkleden hebben. Gebruik uw conferentie-uitgave of bezoek conference.lds.org om antwoord op de volgende vragen te krijgen:

- Hoe houd ik stand als ik bespot word om wat ik geloof? Robert D. Hales, 'Standhouden op heilige plaatsen', p. 48.
- Wat kan ik doen als iemand van wie ik houd verkeerde keuzes maak? Zie Henry B. Eyring, 'Komt tot Mij', p. 22; en Richard G. Scott, 'Vrede thuis', p. 29.
- Waarom is het huwelijk tussen een man en een vrouw belangrijk? Zie David A. Bednar, 'Wij geloven kuis te moeten zijn', p. 41; L. Whitney Clayton, 'Het huwelijk: kijken en leren', p. 83; en L. Tom Perry, "Gehoorzaamheid aan de wet betekent vrijheid", p. 86.
- Wat is het doel van het priesterschap? Zie M. Russell Ballard, 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid', p. 18.
- Waarom hebben wij een kerk nodig? Zie Quentin L. Cook, 'Innerlijke vrede: de beloning voor rechtschapenheid', p. 32; en D. Todd Christofferson, 'Verlossing', p. 109.

WIE HET PRIESTERSCHAP GEBRUIKT, MOET DE NORMEN NALEVEN

Onze hemelse Vader geeft een deel van zijn macht en gezag aan goede mannelijke leden van de kerk. Dat gedelegeerde gezag heet het priesterschap. Priesterschapsdragers hebben het gezag om in naam van de Heer te handelen, zijn kerk te leiden, in zijn evangelie te onderrichten, de zieken te zalven en heilige heilsverordeningen te verrichten.

Wie het priesterschap gebruikt, moet de kerkelijke normen naleven. De Heer heeft aan Joseph Smith geopenbaard 'dat de rechten van het priesterschap onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des hemels,

en dat de machten des hemels niet beheerst noch aangewend kunnen worden, dan alleen volgens de beginselen der gerechtigheid' (LV 121:36). Wat is dus het verschil tussen het gezag en de macht van het priesterschap? 'Het priesterschapsgezag is de bevoegdheid om in de naam van God te handelen. Die bevoegdheid wordt verleend door handoplegging. De macht van het priesterschap is alleen merkbaar als degenen die het priesterschap uitoefenen waardig zijn en in overeenstemming met Gods wil handelen.'¹

Omdat het priesterschap Gods

macht is, bepaalt Hij de normen die we moeten naleven om die macht aan te wenden. Die normen openbaart Hij aan zijn profeten en apostelen. Priesterschapsdragers leven de normen na door zich van hun zonden te bekeren en in harmonie met het evangelie en de geboden van Jezus Christus te leven. De Heilige Geest kan hun laten weten of ze de normen naleven. ■

Meer informatie vindt u in *Leer en Verbonden* 121:34–46; Thomas S. Monson, 'Macht in het priesterschap', *Liahona*, mei 2011, pp. 66–69.

NOOT

1. M. Russell Ballard, 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid', *Liahona*, mei 2013, 18–19.

BESCHERM HET PRIESTERSCHAP EN HOUD HET IN ERE

'Ons gedrag in het openbaar moet onberispelijk zijn. Ons privégedrag is zelfs nog belangrijker. Het moet minimaal de norm van de Heer halen, of die zelfs overschrijden. Wij mogen ons niet overgeven aan zonde, laat staan dat we proberen onze zonden te bedekken. Wij mogen onze hoogmoed niet bevredigen.

Wij mogen geen deel hebben aan ijdele, ongerechtigde ambitie. Wij mogen in geen enkele mate van ongerechtigheid heerschappij of dwang uitoefenen op onze vrouw en kinderen, of op anderen.

'Als we slechts één van die dingen doen, onttrekken de machten van de hemel zich aan ons. Dan is de Geest van de Heer ontstemd, wordt de macht van ons priesterschap tenietgedaan en raken we het gezag ervan kwijt. [...]

'[Het priesterschap] is een leidraad voor ons leven. In zijn volheid strekt zijn gezag zich uit tot achter de sluier des doods, tot in de eeuwigheid die voor ons ligt.

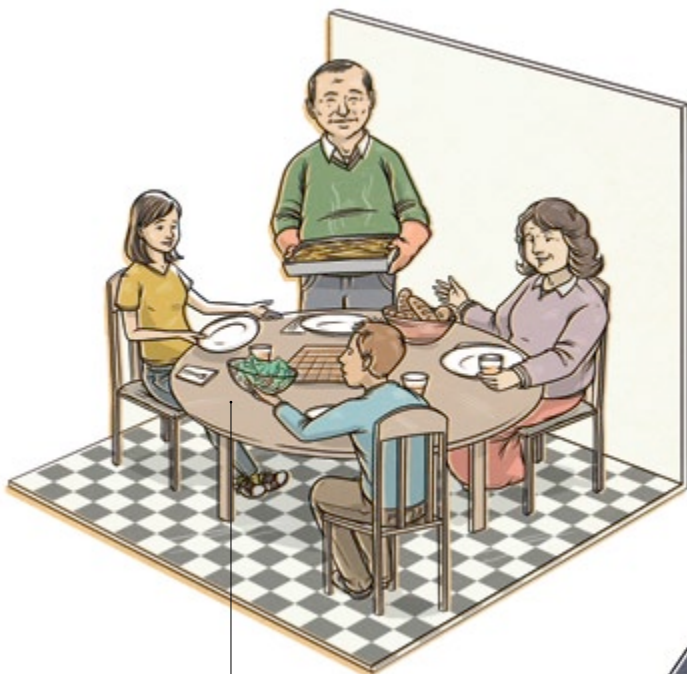
'Er is in de hele wereld niets wat ermee te vergelijken is. Bescherm het, koester het, heb het lief, leef ernaar.'

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), 'De uitoefening van het priesterschap waardig', *Liahona*, juli 2002, pp. 58, 59, 61.

**Priesterschapsdragers krijgen
meer priesterschapsmacht door
geloof en gehoorzaamheid:**

Ga naar de tempel.

Wees vriendelijk jegens uw
vrouw, kinderen en anderen.

Verricht uw taken in
de kerk getrouw.

Neem waardig van het
avondmaal.

Gebruik het
priesterschap
als dat van u
gevraagd wordt.

DE HEER HAD NOOIT TEGEN MIJ GESCHREEUWD

Naam bekend bij de redactie

Ik voelde me machteloos toen ik mijn oudste zoon in Satans val zag lopen en ik reageerde daar vaak boos op. Ik moest zelf veranderen en niet mijn zoon proberen te veranderen.

Toen onze vier kinderen nog jong waren, gingen mijn man en ik ervan uit dat ze zeker niet van het goede pad af zouden dwalen als wij het goede voorbeeld zouden geven en hen liefdevol en consequent in het evangelie zouden opvoeden.

Maar op een zomerdag moesten we die aanname gedwongen laten varen. Onze oudste zoon, die veertien was, ging met zijn vrienden zwemmen. Toen ik met de jonge kinderen in het zwembad aankwam, leek het alsof hij een sigaret tussen zijn vingers had. Ik maakte me zorgen, dus sprak ik hem er later op aan. Hij zei eenvoudigweg dat ik het mis had. Helaas bleek dat een leugen te zijn, en niet zijn laatste ook.

In de loop van de tijd sloot hij zich steeds meer van ons af. Er viel niet meer met hem te praten en vaak werd hij zonder aanleiding boos. Op de sigaretten volgden alcohol, drugs, smerige taal en een lange reeks leugens. Zijn gedrag jegens de andere gezinsleden was onuitstaanbaar.

Eerst probeerden we hem voor zijn eigen bestwil beperkingen op te leggen, maar dat werkte alleen maar averechts. Straffen had geen zin. Als ik hem verwijten maakte en hem op zijn gedrag aansprak, kwamen we als twee kemphanen tegenover elkaar te staan, wat de kloof tussen ons alleen maar groter maakte.

Mijn man en ik maakten ons grote zorgen over onze oudste zoon. Hoewel we om hemelse hulp baden, zag ik niet in hoe we mijn oudste zoon tot bezinning konden brengen. Toen we baden, kregen we de ingeving dat we onze zoon meer ruimte moesten geven in plaats van hem strengere regels op te leggen. Daar stonden we sceptisch tegenover, maar al onze eerdere pogingen om hem bij te laten draaien, waren op niets uitgelopen.

Dus besloten we hem alleen te straffen of beperkingen op te leggen als zijn daden ons gezinsleven ontregelden.

Hoewel we de raad van de Heer probeerden op te volgen, werd de situatie almaar erger. Ik vond het moeilijk om moed te houden en niet aan mezelf te twijfelen. Mijn man en ik probeerden consequent gezinsavond en gezinsgebed te houden. Maar ik voelde mij schuldig als ik aan al die

ZIE HET GOEDE IN ANDEREN

'Ik richt nog wat laatste woorden tot wie een gezins-

lid liefhebben dat geen goede keuzes maakt. Dat kan ons geduld en onze volharding wel danig op de proef stellen. We moeten vertrouwen in de Heer en in zijn timing dat een positieve reactie op onze gebeden en reddingspogingen kan plaatsvinden. We doen alles wat wij kunnen om te dienen, te zegenen en ootmoedig Gods wil in alle dingen te aanvaarden. ... Met geloof kunnen we weten dat deze afgedwaalde dierbare niet verlaten is maar onder de hoede van een liefdevolle Heiland valt.

'Zie het goede in anderen, niet hun fouten. Soms moet een fout rechtgezet worden, maar bouw altijd voort op zijn of haar goede kanten.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Vrede thuis', Liahona, mei 2013, p. 31

keren dacht dat we daarin tekort waren geschoten en ik boos op onze zoon was geworden. Ik huilde veel, sliep weinig en was soms lichamelijk zo uitgeput dat ik het nauwelijks aankon.

Ons gezinsleven was zo goed als ontspoord. De gezinsavond liep regelmatig uit op herrie en ruzie. Mijn dierbaren konden niet veel goed meer doen en dat liet ik hen door zoveel bewoordingen weten ook.

Mijn man en ik zagen in dat we ervoor moesten zorgen dat ons gezin er niet aan onderdoor ging. We besloten om de raad van de Heer en de profeten op te volgen: we begonnen spontane, informele gezinsavonden te houden met de kinderen die dat wilden. Maar ik had het er nog steeds moeilijk mee dat onze oudste zoon in Satans val was gelopen. We vasten, baden en hoopten — dat was het enige wat we nog konden doen — en legden onze lasten bij de Heer en vertrouwden op Hem.

Het ging van kwaad tot erger. Op een gegeven moment had ik het er zo moeilijk mee dat ik mijn man om een priesterschapszegen vroeg. Ik hoopte troost en bemoediging te krijgen. Maar de Heer wist wat ik echt nodig had. Ik werd terechtgewezen omdat ik luidkeels tegen mijn zoon was uitgevallen. De Heer maakte me ervan bewust dat Hij nog nooit tegen me geschreeuwd had — maar dat ik heel vaak tegen mijn kinderen schreeuwde.

Daarnaast raadde Hij me aan om met mijn zoon over mijn zorgen te praten in plaats van hem verwijten

te maken. Het begon tot mij door te dringen dat mijn boosheid en afkeuring eigenlijk verkeerd geuite angst was. Ik hakte voortdurend op hem in en hij verdedigde zich op alle mogelijke manieren. Ik overwoog hoe ik mij daarin kon veranderen.

In die tijd was ik instituutleerkracht. Ik merkte dat ik het niet moeilijk vond om kalm en geduldig met de jongeren in de kerk om te gaan, want dat waren mijn kinderen niet, dus speelden er geen moederlijke gevoelens mee.

Ik probeerde mijn zoon niet door de ogen van een bezorgde moeder te zien maar als buitenstaander. Door die aanpak, en door bidden en vasten, kon ik mijn emoties in toom houden en mijn inmiddels bijna achttienjarige zoon met andere ogen bekijken. Ik zag zijn goede eigenschappen weer. Het lukte me om mijn gevoelens en zorgen oprecht met hem te bespreken zonder dat de schrik mij om het hart sloeg.

Dat werd het keerpunt in onze relatie. Mijn zoon en ik bespraken van alles, waarbij ik hem de ruimte liet om zelf tot conclusies over zijn gedrag te komen. Mijn man en ik voorzagen hem enkel van wat raad en advies om zijn eigen boontjes te kunnen doppen.

Langzamerhand begon hij onze liefde en steun te waarderen. Onze omgang met hem wordt nu, na vijf moeilijke jaren, met name gekenmerkt door respect. Zijn leven ligt in veel opzichten nog steeds overhoop, maar hij is bezig om het op orde te krijgen. Langzaam maar zeker begint hij in te zien wat er echt toe doet en waar hij blijvende voldoening uit kan halen.

Door de raad van de Heer op te volgen is ons gezin er veel gelukkiger op geworden. Mijn man en ik hebben geleerd om onszelf en ons gezinsleven te veranderen in plaats van te proberen onze zoon te veranderen.

Ik weet nu wat het betekent om mijn kinderen aan de Heer toe te vertrouwen. Hij kent ze beter dan ik. Ik heb geleerd dat ik me niet verantwoordelijk hoeft te voelen voor alle beslissingen van mijn kinderen. Mijn man en ik hebben ontdekt dat we onze zoon het beste kunnen helpen als we ons tot de Heer wenden en op zijn wil en raad vertrouwen. ■

Ouderling David B. Haight (1906–2004)

van het Quorum der Twaalf Apostelen

WAT BETEKENT JEZUS VOOR ONS?

Ouderling David B. Haight werd op 8 januari 1976 tot apostel geordend en bleef tot zijn dood in 2004 werkzaam in dat quorum. Toen hij assistent van de Raad der Twaalf was, hield hij op 6 april 1974 in de algemene conferentie deze toespraak. Zie voor de volledige Engelse tekst de Ensign van mei 1974 op LDS.org.

De Jezus die ik ken en geloof is Jezus de Christus, de Zoon van God. Dat getuigenis is aan mij geopenbaard door de zegen en invloed van de Heilige Geest. Ik weet dat Hij [...] de wereld en alles erop heeft geschapen, dat Hij onze Heiland is, dat Hij van ons allemaal houdt, dat Hij voor ons aan het kruis is gestorven en dat Hij ons mededogen en vergevingsgezindheid leert. Hij is met iedereen bevriend, geneest de zieken en geeft gemoedsrust aan iedereen die luistert en gelooft.

De moderne mens hoeft het niet zonder oude en hedendaagse waarheid te stellen — waarheden en geestelijke gebeurtenissen die zich voordeden als profeten met Jezus wandelden en spraken. Wat betekende

Jezus voor de apostelen vanouds? Wat betekende Hij voor Petrus?

Marcus schrijft dat Maria Magdalena en Maria, de moeder van Jakobus, op de morgen van de opstanding door de [twee engelen] die ze bij het graf aantroffen, werd opgedragen: ‘Gaat heen, [vertel het aan] zijn discipelen en Petrus’ (Marcus 16:7). Er werd hun specifiek opgedragen om Petrus in te lichten. Petrus en Johannes renden naar het graf. Petrus ging naar binnen, zag de netjes opgerolde windsels en de zweetdoek die op zijn hoofd had gelegen. Vanaf dat moment was Petrus een getuige van die gebeurtenis.

Op de Pinksterdag [...] predikte Petrus het heerlijke evangelie en getuigde Hij van Jezus van Nazaret. De mensen waren diep in hun hart getroffen en vroegen: ‘Wat moeten wij doen, mannen broeders?’ (Handelingen 2:37). Petrus, die inmiddels diep overtuigd was, antwoordde: ‘Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen’ (Handelingen 2:38). Drieduizend mensen geloofden en lieten zich dopen. Ze voelden de geestelijke kracht van de senior apostel van de Heer. Zouden we ooit kunnen twifelen aan wat Jezus voor Petrus betekende?

Het vurige, grote getuigenis van Johannes heeft mij altijd opgebouwd. Hij kende geen enkele twijfel. Hij

getuigde: ‘In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. [...] Alles is door Hem geschapen. [...] In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet begrepen’ (Johannes 1:1, 3–5).

Wat de herrezen Jezus Christus tegen Nephi zei, toen Hij op het westelijk halfronnd was verschenen, gaat ons begrip wellicht te boven: ‘Zie, Ik ben Jezus Christus, die volgens het getuigenis der profeten in de wereld zou komen.’

Daarna schrijft Nephi: ‘De menigte [trad toe] en [stak] de handen in zijn zijde [en voelde] de tekens van de nagels in zijn handen en in zijn voeten’ (3 Nephi 11:10, 15). [...] Ze hadden Hem in levende lijve gezien en konden van Hem getuigen.

Wat betekende Jezus voor de jonge Joseph Smith? De jonge profeet beschrijft de verschijning van God de Vader en Jezus Christus aan hem als volgt: ‘Ik zag recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend. [...] Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17).

De moderne mens hoeft het niet

zonder geestelijke kennis en geestelijke gebeurtenissen te stellen, want de getuigenissen van oude en hedendaagse profeten zijn voor het nut van de mens opgeschreven, van welke waarheden de gelovigen nu getuigen. De moderne mens moet zijn onzekerheden en twijfel loslaten en het verlangen krijgen om Jezus beter te leren kennen.

Wij hebben de plicht en geweldige kans om constant van Jezus de Christus te getuigen. Wij moeten tot

de wereld van zijn godschap getuigen, dat Hij werkelijk uit een goddelijke en een sterfelijke ouder is geboren. Hij was uitgekozen om de belangrijke zending van de herstelling en de verlossing te vervullen. En dat heeft Hij gedaan — Jezus werd gekruisigd en is uit het graf herrezen. Hij maakte met zijn wonderbaarlijke verzoening de opstanding van ieder mens, zowel heilige als zondaar, mogelijk.

Iedereen kan het pad van eeuwige vooruitgang bewandelen. Allen die

Hem aanvaarden en zich bekeren, worden van hun zonden gereinigd en krijgen de kans om de verhoging te ontvangen. 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6). Zou er uit de brein van een mens een hogere bestemming kunnen ontspruiten? Jezus Christus staat centraal.

Wat betekent Jezus voor de moderne mens? Ik getuig dat Hij alles voor hen betekent. ■

De moderne mens hoeft het niet zonder oude en hedendaagse waarheid te stellen — waarheden en geestelijke gebeurtenissen die zich voordeden als profeten met Jezus wandelden en spraken.

KERKNIEUWS

Ga naar news.lds.org voor meer kerknieuws en -evenementen.

De nieuwe cyclus huisbezoekboodschappen begint in oktober

Vanaf oktober 2013 gaan de huisbezoekboodschappen van de ZHV over de goddelijke zending, taken en eigenschappen van Jezus Christus.

We lezen in *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* het volgende:

‘Toen Jezus Christus op aarde was, liet Hij ons zien hoe we dienen te leven.’¹ Als de zusters in de kerk zich bij hun studie op de taken en eigenschappen van de Heiland richten, leren ze om meer zoals Hij te zijn² en kunnen ze met de aan hen toegewezen zusters bespreken hoe de leringen en het voorbeeld van de Heiland invloed op ons hebben.

De Heer toonde ons hoe we moeten dienen, dat wil zeggen, over elkaar waken en elkaar sterken. Hij diende individuele personen, één voor één.³ Door huisbezoek krijgen we de kans om zijn voorbeeld te volgen.

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft getuigd dat ‘het huisbezoek deel uitmaakt van het plan van de Heer om de mensen overal ter wereld hulp te bieden. [...] ‘Hij riep er een systeem voor in het leven.’⁴ Wij, huisbezoeksters, houden de raad van president Thomas S. Monson in gedachte: ‘Wij zijn de handen van de Heer hier op aarde, en wij hebben de opdracht om al zijn kinderen te dienen en op te beuren. Hij is afhankelijk van ieder van ons.’⁵ ■

NOTEN

1. *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 115.
2. Zie Moroni 7:48.
3. Zie *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 115; *Handboek 2: de kerk besturen*, 9.5.
4. *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 120.
5. *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 123.

Nu een miljard documenten op FamilySearch

R. Scott Lloyd

Kerknieuws

Vrijwilligers over de hele wereld die samen de enorme verzameling genealogische gegevens van de kerk indexeren (digitaliseren), hebben op 19 april 2013 een mijlpaal bereikt. Op die datum waren er in minder dan zeven jaar een miljard documenten aan de kerkelijke website FamilySearch toegevoegd.

Al sinds 1978 extraheren en indexeren vrijwilligers de beschikbare akten, maar in september 2006 heeft de afdeling familiegeschiedenis belangrijke verbeteringen aangebracht, waarmee praktisch iedereen op de website kan inloggen en zich voor een indexeringsproject kan aanmelden.

‘De documenten worden in de eerste plaats van een verzameling van 2,4 miljoen rollen microfilm gehaald, waar foto’s van geschiedkundige documenten uit honderdtien landen en territoriums op staan’, legt iemand in een wiki-artikel op de website van FamilySearch uit. ‘In de documenten staan onder meer volkstellingen, geboorte-, overlijdens- en huwelijksakten, militaire en kadasterdocumenten, en andere belangrijke gegevens van de plaatselijke, provinciale en landelijke overheid.’ ■

© RI

FOTO JEFFREY D. ALLRED

Ouderling Perry adviseert afgestudeerden hun leven in evenwicht te houden

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen sprak in april 2013 op de diploma-uitreiking van de Brigham Young University in Provo (Utah, VS). Hij vroeg de studenten evenwicht in hun leven aan te brengen en beklemtoonde dat ze tijd moesten besteden aan hun familie, hun werk, hun studie, dienstbetoon, zichzelf en met name aan het evangelie van Jezus Christus.

Hij moedigde de jongeren aan om zuinig te leven. 'Een van de belangrijkste lessen die je ooit zult leren, is dat je veilig bent en gemoedsrust hebt als je naar je inkomen leeft', zei hij.

Hij wees ook op het belang van een gezin waarin Christus centraal staat. 'Elk gezin in de kerk behoort dagelijks te bidden en de Schriften te bestuderen', zei hij. 'Maak het evangelie van Jezus Christus een essentieel, actief onderdeel van je leven.'

Ouderling Nelson bezoekt het gebied Azië-Noord

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen bezocht van 23 februari tot 3 maart 2013 het gebied Azië-Noord. Ouderling Nelson zei dat zijn boodschap hetzelfde blijft, waar hij ook heen gaat. 'Wij zijn hier om van de Heer Jezus Christus en zijn herstelde evangelie te getuigen en anderen erover te vertellen', zei hij tegen de leden in het gebied. 'Onze boodschap gaat over vrede en vreugde, over gezinnen sterken, en over mannen aan hun vrouw binden, en kinderen aan hun ouders en mensen aan hun voorouders [...] zodat ze na hun levensreis op aarde allemaal het eeuwig leven met God kunnen krijgen.'

Naast een vergadering met priesterschapsleiders en leden in het hele gebied en in een district voor militairen in Okinawa sprak ouderling Nelson ook met twee plaatselijke overheidsfunctionarissen in Japan.

De conferentie is in aantocht

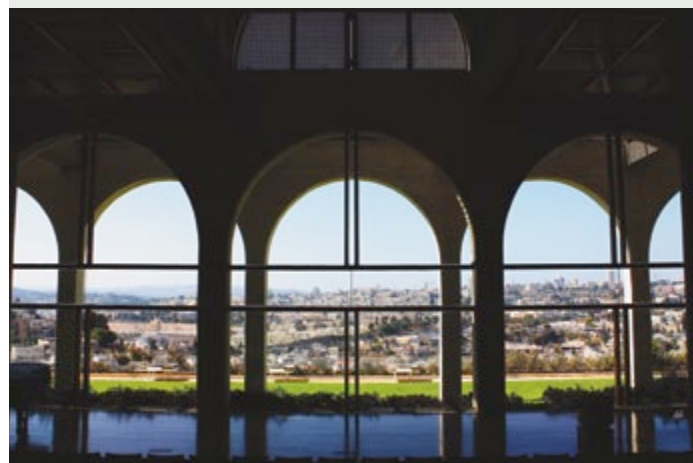
De algemene conferentie, waarin kerkleiders het woord van de Heer aan de leden verkondigen, is weer in aantocht. De Heer heeft gezegd: 'Hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38). Dit gebeurde er onder meer tijdens de algemene aprilconferentie 2013:

Conferentie aan het Meer van Galilea

Zo'n zestig studenten van het Jerusalem Center for Near Eastern Studies van de Brigham Young University zijn in april jl. aan het Meer van Galilea bijengekomen om naar de zondagmorgenbijeenkomst van de algemene conferentie te kijken. De live-uitzending van de bijeenkomst op het internet werd op de zijmuur van een schuur geprojecteerd, vlakbij het water. De studenten waren in Galilea omdat ze een tiendaagse reis door de regio maakten. Ze erkenden en waardeerden het belang van deze gebeurtenis.

Jennie Smithson, een van de studenten, zei dat het een wonder was 'om instructies van hedendaagse profeten en apostelen te krijgen, terwijl we ons voorstelden dat Christus de apostelen vanouds op deze zelfde oever in eigen persoon instructies gaf.' ■

Uitzicht vanaf het Jerusalem Center van de Brigham Young University.

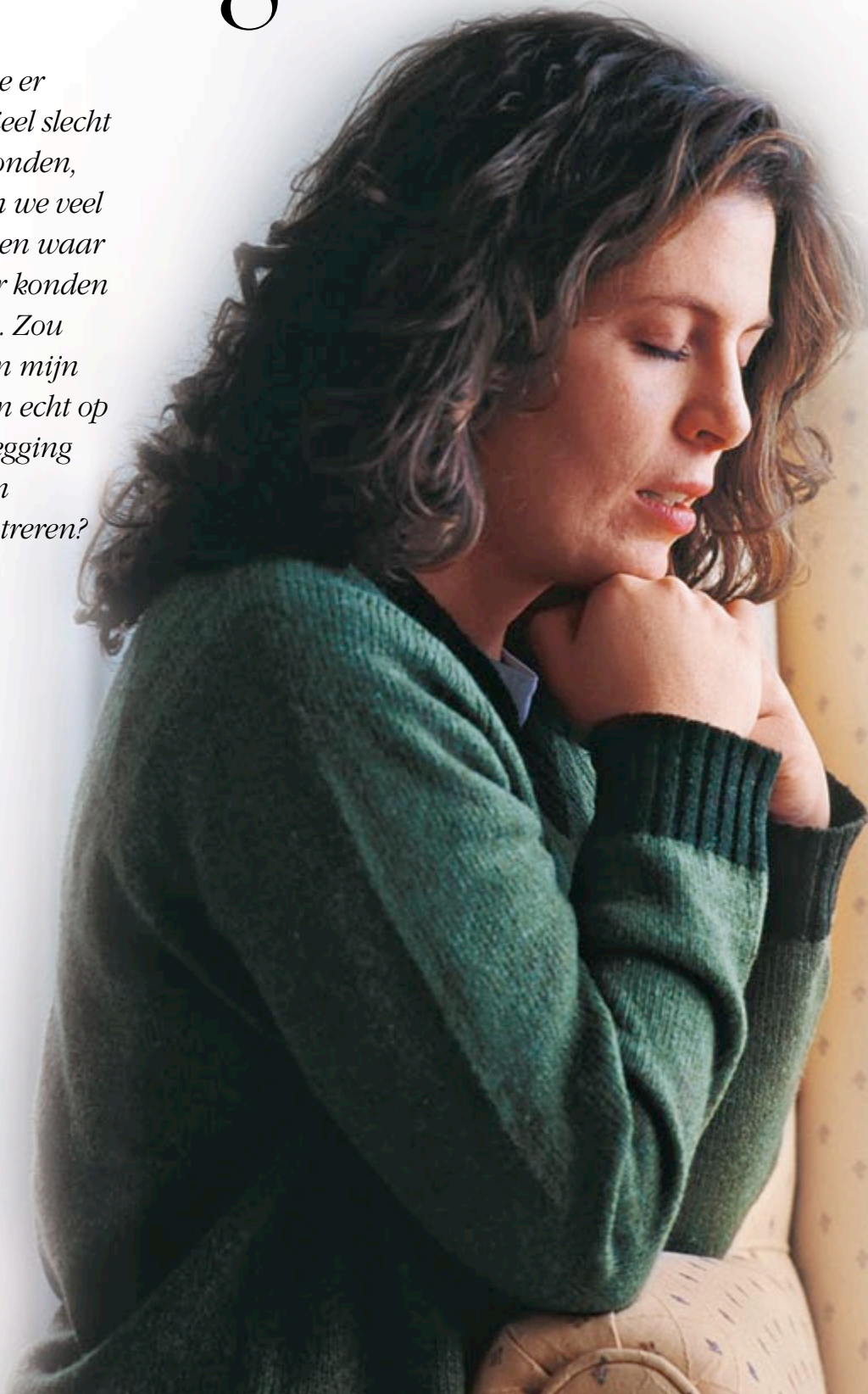

© PRI

Mijn dankgebeden

*Toen we er
financieel slecht
voor stonden,
hadden we veel
behoefte waar
we voor konden
bidden. Zou
ik me in mijn
gebeden echt op
dankzegging
kunnen
concentreren?*

Christie Skrinak

Jaren geleden kochten mijn man en ik ons droomhuis. We staken veel tijd en geld in de renovatie. Anderhalf jaar later verslechterde de economie. We moesten ons zuur verdiende spaargeld aanspreken om een enorme hypotheek en een groot aantal onvoorziene uitgaven te kunnen betalen.

Er leek geen eind te komen aan onze financiële problemen. In een bepaalde maand met weinig inkomsten, waren we veel geld kwijt aan reparaties aan het huis, de auto en doktersrekeningen. Ons spaargeld raakte al snel op.

Ik weet nog dat ik in mijn gebeden maar bleef vragen om ons te geven wat we nodig hadden. Ik raakte gestrest en vond het moeilijk om goed voor onze kinderen te zorgen en in hun behoeften te zien, omdat ik depressief en wanhopig werd. Toch bleef ik bidden. Ik zocht naar troost en wist dat gebed me ervan zou weerhouden om dieper in de put te raken.

Na maanden om hulp te hebben gebeden, begon ik mij af te vragen hoe ik met meer bezieling kon bidden. De Geest bracht adviezen van priesterschapsleiders en teksten in mijn gedachten over het belang van dankgebeden tot onze hemelse Vader. Door die ingevingen beseftte ik dat ik meer waardering voor mijn zegeningen moest uitspreken en minder moest vragen om ons te geven wat we nodig hadden. Ik ging één week proberen om niet te vragen, maar alleen te danken in mijn gebeden.

Dat was moeilijk. Ik vond dat mijn gezin van alles nodig had. Ik dacht dat ik mijn gezin in de steek liet omdat ik niet om de hoognodige zegeningen vroeg. Zou de Heer me zegenen als ik nergens om zou vragen?

Hoewel ik mijn bedenkingen had, probeerde ik het toch. Ik beseftte al snel dat mijn gebeden geen eentonige smeekbeden meer waren. Ik begon weer de behoeften van anderen te zien. Ook zag ik dat ik ondanks mijn problemen nog steeds veel zegeningen ontving. Door mijn dankbaarheid kwam ik dichterbij de Heiland en kreeg ik de troost die ik anders niet had kunnen krijgen.

Er kwam een tekst in me op: 'Indien nu God het gras des velds, dat er heden is en morgen in de oven geworpen

wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen?' (Matteüs 6:30). Die tekst stemde mij nederig, dus bleef ik bidden. Door dankbaar te zijn, leerde ik wat ware nederigheid inhield.

In de loop van de week veranderden mijn gebeden van: 'Ik dank U voor voedsel, kleding en onderdak' in: 'Ik dank U voor het gezin dat U behoedt en behoudt, en voor de bescherming die U ons blijft bieden. Ik dank U voor de levensmiddelen waarmee U ons blijft zegenen.' Ik weet ook nog dat ik bad: 'Ik dank U dat we afhankelijk van U zijn, dat U ons indachtig bent en dat U een weg voor ons bereidt om deze beproevingen te overwinnen, wat die ook mogen zijn.' Intussen sprak ik mijn gebeden niet slechts dankbaar en nederig uit, maar ook in geloof. Ik vroeg niet om zegeningen, maar uitte mijn geloof dat de Heer ons zou helpen. Mijn geloof nam aanzienlijk toe.

In mijn gebeden dacht ik vaak aan de offers die de eerste leden van de kerk hadden gebracht. Ik vroeg me af welke offers ik bereid was te brengen. Na een paar dagen boden we ons droomhuis te koop aan. De huizenmarkt was in elkaar gezakt, maar gelukkig lukte het ons toch om het huis te verkopen. Hoewel we veel verlies leden — waar we rekening mee hadden gehouden — zag onze financiële situatie er een stuk rooskleuriger uit.

Toch was de verkoop van ons huis niet het wonder dat mij zal bijblijven. Het echte wonder is dat mijn geloof en begrip zijn toegenomen. President James E. Faust (1920–2007), tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft verklaard dat dankbaarheid een 'heilsbeginsel' is.¹ Ik denk dat ik nu enigszins begrijp wat hij bedoelde vanwege de troost, gemoedsrust en leiding die ik kreeg toen ik mij tot mijn hemelse Vader wendde. Ik heb een groot getuigenis dat dankbaarheid tot nederigheid leidt, dat nederigheid tot geloof aanzet en dat geloof wonderen tot stand brengt. ■

De auteur woont in Nevada (VS).

NOOT

1. Zie James E. Faust, 'Gratitude as a Saving Principle', *Ensign*, mei 1990, pp. 85–87.

**Ouderling
Jeffrey R. Holland**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

De Gerechtigheid en

Ik weet dat we weer bij de Heiland zullen zijn; en als we trouw aan Hem zijn, zullen we vrij zijn — onbelemmerd en onbelast — en zullen we in de wonden op zijn lichaam iets van zijn ketenen, gevangenschap en doodsoffer voor ons herkennen.

barmhartigheid van God

De plechtigheid die ik bijwoonde, was anders dan alle andere afstudeerplechtigheden die ik ooit had bijgewoond. Er waren 44 afgestudeerden, allemaal mannen. Ze droegen niet de toga's of baretten die in de academische wereld gebruikelijk zijn. Iedere man droeg een lichtblauw katoenen overhemd en een donkerblauwe katoenen broek.

Ze hielden de plechtigheid niet aan een faculteit, in een schouwburg of een mooie aula. Ze hielden haar in een bescheiden interkerkelijke kapel in de staatsgevangenis van Utah (VS).

De afgestudeerden hadden met succes een bijbelcursus van één jaar afgerond, die onder auspiciën van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was gehouden, maar die voor iedere belangstellende toegankelijk was.

Het openingsgebed werd uitgesproken door een jonge man die meer op een jongen leek. Hij was doodsbang, maar hij bad vanuit zijn hart. Hij zat tien jaar vast voor

een gewapende overval. Een man van tegen de vijftig sprak het slotgebed uit. Hij had het uiterlijk van een lievelingssoom. Hij zat levenslang vast vanwege moord.

Een jonge man die was vrijgelaten omdat

zijn straf eropzat, was teruggekomen om zijn certificaat op te halen en de andere gevangenen moed in te spreken. Hij zei: 'Jongens, het is hier drie keer niks. Buiten ziet het er echt beter uit. Houd dat in gedachten.' Toen zei hij tegen de buitenstaanders, de vrienden en familie die waren gekomen: 'Jullie zijn een licht op een donkere plek. Als

we jullie liefde niet hadden, zouden we niet weten wat we moesten doen.'

Na de ceremonie zei de gedetineerde die de leiding had met enige emotie in zijn stem en met tranen in zijn ogen: 'Dit is veruit de beste gebeurtenis van het jaar. Ze is beter dan Kerstmis. Ze is beter dan Thanksgiving Day. Ze is zelfs nog beter dan moederdag. Ze is beter omdat we zijn opgebouwd. Dichter bij de vrijheid kunnen we niet komen.'

Laten we dus naar de plek van boetedoening gaan — naar de bisschop, de Heer, degene die we hebben gekrenkt of degene die ons iets heeft aangedaan.

Daarna sloeg de poort hard achter mijn vrouw en mij dicht. We gingen naar huis en ik moet zeggen dat ik de slaap niet kon vatten. De ervaring hield mij bezig. Toen de ochtend begon te gloren, was ik anders tegen gevangenschap en vrijheid (en hun verband met verlichting en liefde) gaan aankijken, anders dan ik ooit eerder had gedaan.

De gerechtigheid van God

Het was mij in die nacht nog eens duidelijk geworden dat een rechtvaardig God gerechtigheid eist. Alma vroeg: 'Denkt gij dat de barmhartigheid de gerechtigheid kan beroven?' Ik zeg u, neen; in geen enkel opzicht. Zo ja, dan zou God ophouden God te zijn' (Alma 42:25). De apostel Paulus had aan de Galaten geschreven: 'Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten' (Galaten 6:7).

En vervolgens dacht ik dat wat Paulus eigenlijk bedoelde, was dat daden gevolgen hebben. Het volgende wat ik dacht was dat we geen aardbeien moeten verwachten als we distels zaaien. Als we haat zaaien, moeten we niet verwachten dat we er een overvloed aan liefde voor terugkrijgen. We krijgen terug wat we gezaaid hebben.

Toen ik aan die mannen in hun blauwe kleding dacht, kwam er iets anders in me op: we oogsten op de een of andere manier altijd meer dan we gezaaid hebben. We zaaien een distel, en het gevolg is dat er jarenlang heel veel distels uit de grond schieten. We komen er maar niet vanaf, tenzij we ze wegsnoeien. Als we een klein beetje haat zaaien, hebben we, vóór we er erg in hebben, een heleboel haat geoogst — smeulende, etterende, agressieve en uiteindelijk vijandige, kwaadaardige haat.

Maar toen kreeg ik merkwaardig genoeg het troostrijke besef dat mijn eerste gedachte — dat God gerechtigheid eist — niet zo

pijnlijk was als die klonk. Hoe beangstigend het ook mag zijn dat we allemaal hebben gezondigd, hoe afschrikwekkend het ook is om aan een rechtvaardige God te denken, het lijkt mij veel angstaanjagender om met een onrechtvaardige God van doen te hebben.

Een basisbeginsel in de mormoonse theologie is dat we om vooruitgang te maken, moeten weten dat God rechtvaardig is. Een van Gods eigenschappen is dat Hij rechtvaardig is en zijn gerechtigheid overvloedig. Als we zouden denken dat gerechtigheid niets te betekenen heeft, dat God van gedachten zou kunnen veranderen en andere regels zou kunnen opstellen, zou dat angst inboezemen en zouden we het onzinnig vinden om rechtschappen te leven, om anderen meer liefde te geven of ons oprechter te bekeren.¹ Het besef dat God rechtvaardig is en dat Hij zou ophouden God te zijn als dat niet zo was, geeft ons het geloof om verder te gaan, omdat we weten dat we niet het slachtoffer zullen zijn van een gril, een bevlieging, een slecht humeur of een flauwe grap van God. Die zekerheid is zeer bemoedigend.

De barmhartigheid van God

Toen kwam er een andere gedachte bij me op. Ik was dankbaar dat God vanwege zijn karakter ook een barmhartige God is. In Alma 42 verklaarde Alma aan Corianton, nadat hij had vastgesteld dat God rechtvaardig was, dat diezelfde God ook een barmhartige God zou moeten zijn en dat barmhartigheid de *boetvaardige* zou opeisen. Die gedachte scheen mij anders toe, omdat ik die dag in een strafinrichting was geweest. De volgende gedachte gaf me moed: barmhartigheid kon de boetvaardigen opeisen. Ik concludeerde dat als het verblijf van die mannen in de *strafinrichting* ertoe leidde dat de gave van barmhartigheid binnen hun bereik

We moeten geen aardbeien verwachten als we distels zaaien. Als we haat zaaien, moeten we niet verwachten dat we er een overvloed aan liefde voor terugkrijgen. We krijgen terug wat we gezaaid hebben.

kwam — en als ze daar het evangelie van Jezus Christus, de Schriften of de verzoening vonden — dat hun gevangenschap de moeite waard maakte.

Laten we dus naar de plek van boetedoening gaan — naar de bisschop, de Heer, degene die we hebben gekrenkt of degene die ons iets heeft aangedaan. Ik veronderstel dat we allemaal onze eigen boeteplekken binnen ons bereik hebben. Als we daar naar toe moeten om werkelijk boetvaardig te worden en de gave van barmhartigheid op te eisen, moeten we dat zeker doen.

Ik weet wel dat het niet makkelijk is om terug te gaan, iets ongedaan te maken en opnieuw te beginnen, maar ik geloof met heel mijn hart dat het makkelijker is en zeker meer voldoening geeft om opnieuw te beginnen dan om door te gaan en onszelf aan te praten dat de gerechtigheid haar tol niet eist.

Een Britse schrijver heeft gezegd: 'Volgens mij lijdt niet iedereen die de verkeerde weg opgaat, maar hun redding ligt wel in weer op de juiste weg gezet worden. Je kunt een

[wiskundige som die verkeerd berekend is] alsnog corrigeren, maar alleen door de fout te vinden en vanaf dat punt verder te gaan. De fout laten zitten levert *niets* op. Slechte daden kunnen worden rechtgezet, maar ze kunnen zich nooit tot iets goeds "ontwikkelen". De tijd heelt ze niet. Je moet het kwaad terugdraaien.'²

God is dus rechtvaardig, 'de barmhartigheid maakt aanpraak op de boetvaardigen' (Alma 42:23). Het kwaad kan ongedaan worden gemaakt.

De noodzaak van bekering

Door de laatste en doorslaggevende gedachte die ik had, werd me iets duidelijk wat ik daarvoor nooit echt had begrepen. Om die reden heeft de Heer al vroeg in deze bedeling hetzelfde tegen deze generatie gezegd als in alle andere bedelingen: 'Spreek enkel over bekering tot dit geslacht; onderhoud mijn geboden' (LV 6:9). Dat vers raakte me omdat ik het erg positief en nuttig vond. Op een bepaalde manier had ik nooit eerder begrepen

dat bekering de enige manier is.

Als u net als andere mensen bent, moet u zich in bepaalde opzichten van ketenen ontdoen, moet u zich van enkele boeien bevrijden en u van enkele zonden bekeren. Laat ik eens een voorbeeld nemen: de ketenen van onwetendheid.

Wat ons volgens mij ons hele leven gevangen houdt, is dat we eenvoudigweg niet genoeg weten. Al in onze kinderjaren leren we kleine clichés. Twee daarvan zijn 'Je verstand op nul zetten' en 'Wat niet weet, wat niet deert.' Laat ik heel duidelijk zijn: er is niets wat ons *meer* deert dan hetgeen we niet weten. Ik geloof dat we zullen boeten voor wat we ons daarmee op de hals halen en dat we in dit leven of in het hiernamaals schade oplopen door wat we niet hebben geleerd.

In onze godsdienst leren we dat we niet in onwetendheid kunnen worden gered (zie LV 131:6), dat hetgeen we in dit leven leren met ons in de opstanding zal verrijzen

(zie LV 130:18), dat we in het hiernamaals zoveel meer voordeel hebben als we meer kennis hebben opgedaan (zie LV 130:19), dat we worden gered naarmate we meer hebben geleerd,³ dat licht en waarheid de boze verza-ken (zie LV 93:37), dat de heerlijkheid Gods intelligentie is (zie LV 93:36), enzovoort. Aan het begin van deze bedeling stond de kerk als geheel onder veroordeling. De Heer zegt in afdeling 84 van de Leer en Verbonden:

'En nu geef Ik u een gebod om over uzelf te waken, om de *woorden* van eeuwig leven nauwkeurig na te komen.

'Want u zult leven naar ieder *woord* dat uit de mond Gods uitgaat.

'Want het *woord* des Heren is waarheid, en al wat waarheid is, is licht, en al wat licht is, is Geest, ja, de Geest van Jezus Christus' (verzen 43–45; cursivering toegevoegd).

Om uiteindelijk in de tegenwoordigheid van de Heer, Jezus Christus, te komen, waar afdeling 84 ons heen brengt, moeten we met het *woord* beginnen.

Ik weet wel dat het niet makkelijk is om terug te gaan, iets ongedaan te maken en opnieuw te beginnen, maar ik geloof met heel mijn hart dat het makkelijker is en zeker meer voldoening geeft om opnieuw te beginnen dan om door te gaan en onszelf aan te praten dat de gerechtigheid haar tol niet eist.

De Heer heeft tijdens zijn bediening gezegd: 'Indien gij in Mij blijft en mijn *woorden* in u blijven, vraagt gij wat gij maar wilt, en het zal u geworden' (Johannes 15:7; cursivering toegevoegd).

Het belang van vrijheid

Als we een thema voor ons bestaan moesten uitkiezen — ons leven hier op aarde, niet het voorsterfelijk bestaan of het hiernamaals — dan zou dat thema iets te maken moeten hebben met onze zoektocht naar ware vrijheid. We weten dat een belangrijk gedeelte van de grote raadsvergadering in de hemel ging over hoe we meer vrijheid konden krijgen. Het plan van de Vader was gestoeld op handelingsvrijheid en keuzes — de vrijheid om fouten te maken maar uiteindelijk de vrijheid om te slagen. Er werden zoveel mogelijk voorzorgsmaatregelen getroffen en alle machten van het heelal werden aangewend om onze keuzevrijheid en onze terugkeer naar onze celestiale woning te waarborgen. Die voorzorgsmaatregelen zijn onder meer de volheid van evangeliewaarheden en de verzoening van de Heiland Jezus Christus.

We voelen ons echt geknecht en gevangen als we niet vrij zijn. Ik zou bijna willen dat ik zelf in de gevangenis was geweest om wat ik wil zeggen kracht bij te zetten. Kon ik maar net als Petrus of Paulus zeggen dat engelen de bewakers hebben afgeschrikt en de celdeur hebben opengemaakt (zie Handelingen 12:5–11; zie ook 16:25–26) of dat ik net als Alma en Amulek de muren van de gevangenis heb laten instorten (zie Alma 14:23–29); en wat te denken van Joseph Smith, die de meest verheven Schriftuur van onze bedeling in een smerige, sombere, akelige, gevangenis heeft opgeschreven (zie LV 121–123). Wij danken God dat we in deze tijd leven, waarin een president en profeet van onze kerk niet

bang hoeft te zijn dat hij gevangen wordt genomen en waarin het geen vereiste is om lichamelijk of om politieke redenen in gevangenschap of slavernij te verkeren. Maar er zijn andere ketenen en kerkers in ons leven die we moeten verbreken en neerhalen. Alles waarvoor we hier gekomen zijn, moeten we doen.

Ik geloof met heel mijn hart dat als we ons van onze zonden bekeren en ons mild opstellen tegenover de zonden van anderen, de levende Vader van ons allen Zich over ons zal ontfermen en ons, zoals er in de Schriften staat, zal 'dragen als op arendsvleugelen' (LV 124:18).

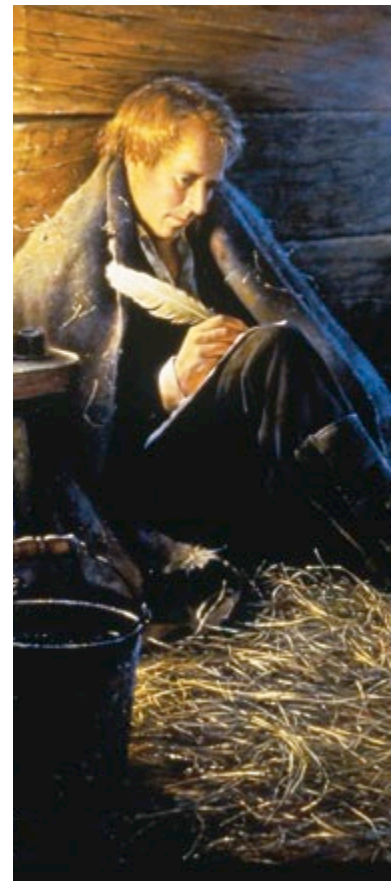
Ik ben op arendsvleugelen gedragen. Ik weet met heel mijn hart dat God leeft en dat Jezus de Christus is. Ik weet dat Jezus deze kerk leidt, dat het zijn kerk is, dat Hij de voornaamste hoeksteen is, waar het fundament van levende apostelen en profeten omheen gelegd is. Ik weet dat we weer bij de Heiland zullen zijn; en als we trouw aan Hem zijn, zullen we vrij zijn — onbelemmerd en onbelast — en zullen we in de wonden op zijn lichaam iets van zijn ketenen, gevangenschap en doodsoffer voor ons herkennen. Ik weet dat we ons van onze zonden moeten bekeren en dat God wel rechtvaardig moet zijn, maar ik verlustig mij ten eerste in de Schriften en de woorden van de levende profeten, waar staat dat waar de zonde overvloedig is, de genade wellicht nog overvloediger en dat 'de barmhartigheid [...] aanspraak op de boetvaardigen [maakt].' ■

Naar een toespraak tijdens een haardvuuravond, 'Borne Upon Eagles' Wings', gehouden op 2 juni 1974 aan de Brigham Young University. Zie voor de volledige Engelse tekst speeches.byu.edu.

NOTEN

1. Zie *Lectures on Faith* (1985), pp. 50–54.
2. C. S. Lewis, *The Great Divorce* (1946), VIII.
3. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 286.

Joseph Smith heeft de meest verheven Schriftuur van onze bedeling in een smerige, sombere, akelige gevangenis opgeschreven.

Christelijke barmhartigheid

In de bediening van de Heiland komen we praktische voorbeelden van barmhartigheid tegen.

Randy L. Daybell

Toen de profeet Joseph Smith en Martin Harris de 116 vertaalde pagina's van het Boek van Mormon waren kwijtgeraakt, werden ze streng door de Heer berispt (zie LV 3:6–8, 12–13). Joseph verloor een tijdlang de gave van vertalen en betreurde zijn ongehoorzaamheid.¹ Toen hij zichzelf nederig opstelde en de Heer om vergeving smeekte, verzekerde de Heiland Joseph: 'Bedenk dat God barmhartig is; [en gij zijt] nog steeds gekozen, en zijt wederom tot het werk geroepen' (LV 3:10).

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Christus is ons voorbeeld. Met zijn leringen [over barmhartigheid] en zijn leven heeft Hij ons laten zien hoe het moet. Hij vergaf slechte en grove mensen, ook hen die erop uit waren om Hem kwaad te doen.'²

In de Schriften staat dat barmhartigheid een van Jezus' goddelijke eigenschappen is. Hij zei: 'Zalig de barmhartigen' (Matteüs 5:7) en 'Weest barmhartig, gelijk uw Vader barmhartig is' (Lucas 6:36).³ Barmhartigheid wordt omschreven als mededogen en houdt onder meer gevoelens en daden van sympathie, vriendelijkheid, vergeving en liefde in. Ons vermogen om barmhartig te zijn, manifesteert zich wanneer we ons bewust worden van de ongewone, verontrustende omstandigheden van anderen. Jezus Christus liet zien dat Hij over oneindig veel barmhartigheid beschikte. Hij 'kon mensen niet aankijken zonder gekweld te worden door hun verwarring, moeilijkheden en ellende. [...] Als Hij zag dat mensen dwaalden en als schapen zonder herder verstrooid waren, werd Hij met ontferming over hen bewogen.'⁴

Aan de hand van beginselen in de volgende verhalen in het Nieuwe Testament wordt geïllustreerd hoe de Heiland barmhartigheid verleende en hoe wij dat ook kunnen doen.

Jezus was barmhartig door anderen niet te beschuldigen.

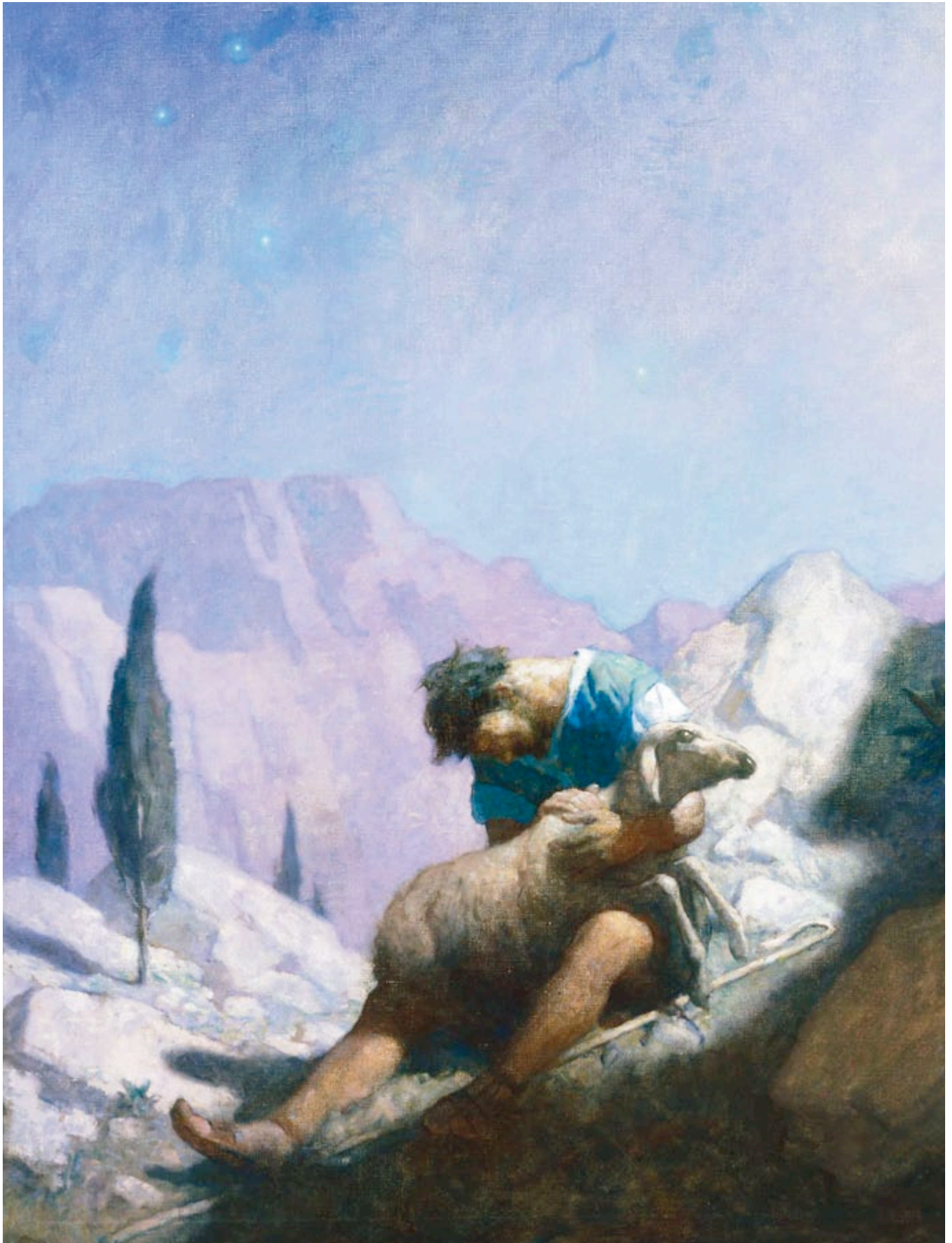
Bij het laatste avondmaal at Judas Iskariot een paar uur vóór zijn verraad het Pascha met de andere discipelen. Toen Jezus aankondigde: 'Een van jullie zal Mij verraden', vroegen alle discipelen Hem, waaronder Judas: 'Ik ben het toch niet?' (Matteüs 26:21–22). Jezus antwoordde Judas: 'Wat gij doen wilt, doe het met spoed' (Johannes 13:27). Later kwam Jezus Judas weer bij de ingang van de hof van Getsemane tegen. Judas zei: 'Wees gegroet, Rabbi' en groette Jezus met een kus (Matteüs 26:49). Jezus vroeg aan hem: 'Verraadt gij de Zoon des mensen met een kus?' (Lucas 22:48). Met zijn reactie beschuldigt Jezus Judas nergens van — hoewel Hij hem niet onthefte van de gevolgen van zijn daden — maar doet een beroep op Judas' geweten.

Nadat Jezus urenlang had verdragen dat de Romeinse soldaten Hem sloegen en geselden, met Hem door de stad marcheerden en Hem zijn kruis lieten dragen, waar ze Hem aan nagelden, was Hij barmhartig voor wie Hem gevangen hadden genomen en smeekte: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' (Lucas 23:34).

Jezus liet zien dat Hij barmhartig was door hen lief te hebben in plaats van te veroordelen.

Aan het begin van zijn bediening stopte Jezus op een van zijn reizen bij een waterput in Samaria om uit te rusten en Zich op te frissen. Er kwam een vrouw naar de put om water te halen. De Heiland raakte met haar in gesprek.

'Als [de Heiland] zag dat mensen dwaalden en als schapen zonder herder verstrooid waren, werd Hij met ontferming over hen bewogen.'

Ze was verbaasd dat Hij met haar praatte, 'want Joden [gingen] niet om met Samaritanen.' Maar Hij keek verder dan de tradities die haar in de ogen van anderen minder waard maakten. Hij vertelde haar over het levende water van het evangelie en getuigde: 'Ik, die met u spreekt, ben [de Messias].' (Zie Johannes 4:3–39.)

In de nadagen van zijn bediening in Perea was Jezus onderweg naar Jeruzalem en trok Hij door de stad Jericho. Een kleine, rijke man, Zacheüs genaamd, klom in een boom om de voorbijlopende Heiland te zien. Jezus zag hem en vroeg of Hij bij Zacheüs op bezoek mocht komen. Sommige van Jezus' discipelen mopperden toen zij het zagen en zeiden dat Jezus 'bij een zondig man [is] binnengegaan om zijn intrek te nemen.' Maar Jezus zag dat Zacheüs een goed mens was en zei: 'Heden is aan dit huis redding geschonken, omdat ook deze een zoon van Abraham is.' (Zie Lucas 19:1–10.)

Jezus liet zien dat Hij barmhartig was door anderen vaak de kans te geven om zich te bekeren, zodat ze vergeving konden krijgen.

In het begin van zijn bediening keerde Jezus terug naar de synagoge in de stad Nazaret, waar Hij in zijn kinderjaren vaak was geweest. Op de Sabbat las Hij aan de aanwezigen een profetie van Jesaja over de Messias voor. Daarna getuigde Hij onomwonden tot hen dat Hij de Messias was. De mensen in de synagoge werden 'met toorn vervuld' toen ze dit hoorden en ze 'wierpen Hem de stad uit [...] om Hem van [een rotswand] te storten.' (Zie Lucas 4:16–30.) Jezus' oude vrienden waren zijn vijanden geworden. Enige tijd later bezocht Jezus Nazaret opnieuw en onderrichtte Hij het volk. En hoewel ze weer boos op Hem werden, probeerde Hij het ze tot twee keer duidelijk te maken. (Zie Matteüs 13:54–57.)

De leiders van de joden waren Jezus' grootste vijanden. Ze probeerden Hem te doden omdat Hij een bedreiging voor hun overleveringen vormde. Toch spoorde Jezus hen herhaaldelijk aan om zich te bekeren en de waarheid te aanvaarden. In de Schriften staan minstens tien belangrijke redevoeringen die Jezus specifiek aan die leiders gaf, waarin Hij hun zonden blootlegde en hen vroeg om zich te bekeren.

Jezus liet zien dat Hij barmhartig was door niet verbitterd te raken.

Uiteindelijk leed en stierf de Heiland in Jeruzalem. Hij had haatdragend en nijdig kunnen worden jegens de inwoners van de stad, maar in plaats daarvan was Hij bedroefd dat ze slechte dingen deden en weigerden zich te bekeren.

Enkele dagen vóór zijn kruisiging reed Jezus op een ezel Jeruzalem binnen. Een menigte volgelingen bracht Hem eer door hun kleden voor Hem op de grond uit te spreiden en God te prijzen. (Zie Lucas 19:28–38.) Maar Jezus wist dat de mensen in Jeruzalem niet trouw zouden blijven. Toen de Heiland tijdens zijn laatste week op de stad neerkeek, weende Hij, zeggende: 'Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen [...] en gij hebt niet gewild.' (Matteüs 23:37; zie ook Lucas 19:41–44).

Slechts enkele dagen later keerde de menigte zich tegen Jezus en riep dat Hij ter dood gebracht moest worden. Toen de Heiland werd weggevoerd om gekruisigd te worden, werd Hij gevolgd door 'een grote menigte van volk en van vrouwen, die zich op de borst sloegen en over Hem weeklaagden.

'Maar Jezus wendde Zich tot [hen] en zeide: Dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen' (Lucas 23:27–28). Ofschoon de inwoners van Jeruzalem de Heiland publiekelijk hadden vernederd en Hem intens hadden laten lijden, raakte Hij niet verbitterd jegens hen, maar was Hij bedroefd dat ze zich weigerden te bekeren.

Jezus liet zien dat Hij barmhartig was door anderen te helpen.

Op een van zijn reizen naderde Jezus de stad Naïn, waar Hij zag dat er 'een dode werd uitgedragen, de enige zoon zijner moeder, die weduwe was' (Lucas 7:12). Ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen beschrijft het wonder dat Hij toen verrichtte in zijn boek *Jezus de Christus*: 'Onze Heer keek met ontferming naar deze rouwende moeder, die nu van haar man én haar zoon was beroofd. Hij voelde haar verdriet en zei op zachte toon: "Ween niet." Hij raakte de baar aan en zei tegen het lijk "Jongeling, Ik zeg u, sta op!" De dode hoorde de stem van

Jezus verrichtte ontelbare wonderen voor mensen die het moeilijk hadden. Hij genas een melaatse, stilde de storm en wekte de dochter van Jairus uit de dood op.

de Heer van alle mensen, stond meteen op en sprak. Genadevol overhandigde Jezus de jonge man aan zijn moeder.⁵

Jezus verrichtte vele andere wonderen voor mensen die in nood waren. Hij genas een melaatse, stilde de storm en wekte de dochter van Jairus uit de dood op. Hij maakte een verlamde man bij het badwater van Betesda beter, genas een doofstomme man en maakte tien melaatsen rein. Ze hadden Hem allemaal hard nodig.

De Heiland heeft de juiste weg voor ons aangegeven. Wij kunnen barmhartig zijn door anderen niet de schuld te geven, van ze te houden in plaats van ze te veroordelen, ze vaak de kans te geven om zich te bekeren, niet verbiterd te raken en mensen te helpen die in nood verkeren. Hoe vaker we de barmhartigheid van Jezus Christus jegens ons inzien en gedenken, hoe beter we leren om barmhartig jegens anderen te zijn.

President Uchtdorf heeft deze raad gegeven: 'Er is al genoeg verdriet en smart in dit leven zonder dat wij er met onze eigen koppigheid, verbittering en wrok nog eens wat aan toevoegen. [...] We moeten onze grieven laten varen. [...] *Zo wil de Heer het.*'⁶

Toen de herrezen Heer de Nephieten in Amerika bezocht, onderrichtte Hij het volk. En toen het tijd was om

te vertrekken, 'blikte [Jezus] andermaal om Zich heen op de schare, en zag, dat zij in tranen waren [...]

'En Hij zeide tot hen: Zie, mijn binnenste is vervuld met medelijden met u.

'Hebt gij ook mensen onder u die ziek zijn? [...] Brengt hen hierheen en Ik zal hen genezen, want Ik heb medelijden met u; mijn binnenste is *vol barmhartigheid*' (3 Nephi 17:5-7; cursivering toegevoegd). Zijn barmhartigheid is oneindig. Als wij tot Hem komen, zal Hij ons met de goddelijke gave van barmhartigheid zegenen (zie Moroni 10:32). ■

De auteur woont in New York.

Voor meer informatie over dit onderwerp, lees van Dallin H. Oaks, 'Volgelingen van Christus', *Liahona*, mei 2013, p. 96.

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2011), pp. 75-77.
2. Dieter F. Uchtdorf, 'De barmhartigen krijgen barmhartigheid', *Liahona*, mei 2012, p. 76.
3. Het Griekse woord in Matteüs 5:7 is *eleémón*, wat *mededogend* betekent. Het Griekse woord in Lucas 6:36 is *oiktirmón*, wat ook *mededogend* betekent.
4. Charles Edward Jefferson, *The Character of Jesus* (1908), p. 154.
5. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 33e druk (1916), p. 252.
6. Dieter F. Uchtdorf, 'De barmhartigen krijgen barmhartigheid', pp. 76-77.

Hoe de leer tot stand komt

LaRene Porter Gaunt
Kerkelijke tijdschriften

*Net als vroeger
ontvangen
hedendaagse
profeten
goddelijke
openbaring
over de leer.*

Wij, de leden van de kerk, ‘geloven alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het koninkrijk Gods zal openbaren.’ (Geloofsartikelen 1:9).

Ouderling D. Todd Christofferson, van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft over het verband tussen openbaring en de leer gezegd: ‘In de huidige kerk is, net als vroeger, het vestigen van de leer van Christus of het corrigeren van leerstellige misvattingen een kwestie van goddelijke openbaring aan hen die de Heer apostolisch gezag verleent.’¹

Net zoals de leer aan profeten, zieners en openbaarders wordt geopenbaard, kunnen wij zelf ook een bevestiging krijgen dat de

leringen van het evangelie van Jezus Christus waar zijn. We krijgen die persoonlijke openbaring middels gebed, Schriftstudie en het getuigenis van de Heilige Geest. We laten zien dat we de leer van Jezus Christus aan-nemen als we ons bekeren, laten dopen, de gave van de Heilige Geest ontvangen en de rest van ons leven de wetten van het evangelie naleven en de verbonden ervan nakomen.

In het onderstaande stroomschema, dat gebaseerd is op de toespraak van ouderling Christofferson in de aprilconferentie van 2012, staat aangegeven hoe de leer tot stand komt.² ■

NOTEN

1. D. Todd Christofferson, ‘De leer van Christus’, *Liahona*, mei 2012, p. 86.
2. Zie D. Todd Christofferson, ‘De leer van Christus’, 86–90.

Het Eerste Presidium

Het Quorum der Twaalf Apostelen

JEZUS CHRISTUS OPENBAART DE LEER

De leer voor de hele kerk wordt alleen aan het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen geopenbaard (zie Amos 3:7; LV 1:38; 28:2).

OPENBARING KOMT ...

ALS HIJ ZELF AAN IEMAND VERSCHIJNT

God verscheen aan Mozes en toonde hem het werk van zijn handen (zie Mozes 1:1-9; zie ook Geschiedenis van Joseph Smith 1:15-20).

DOOR ZIJN EIGEN STEM

De Heer sprak tot Nephi en gebod hem om een schip te bouwen en zijn familie mee te nemen naar Amerika (zie 1 Nephi 17:7-8).

BIJ MONDE VAN DE HEILIGE GEEST

Deze soort openbaring wordt van de Geest aan de geest overgebracht. De Heilige Geest openbaarde aan de apostelen in het Nieuwe Testament dat ze nieuwe bekeeringen niet moesten vragen om de wet van Mozes na te leven (zie Handelingen 15:5-29).

BIJ MONDE VAN EEN BOODSCHAPPER

De boodschappers Mozes, Elias en Elia zijn aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verschenen. Zij overhandigden de sleutels van hun bedeling aan de profeet (zie LV 110:11-16).

DE VOLGENDE MENSEN KRIJGEN OPENBARING:

DE PRESIDENT VAN DE KERK

De profeet en president van de kerk kan openbaring over de leer ontvangen, die vervolgens ondersteund wordt door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen (zie Handelingen 10; Tweede officiële verklaring).

PROFETEN IN EEN RAADSVERGADERING

De discipelen in Amerika vroegen in hun gebed wat de naam van de kerk moest zijn. Christus verscheen aan hen en antwoordde: 'Wat gij ook zult doen, [moet gij] in mijn naam doen; daarom moet gij de kerk met mijn naam aanduiden' (3 Nephi 27:7).

*Een rechtschapen voorbeeld
kan tieners in een van de
kritiekste periodes van hun
leven enorm tot zegen zijn.*

DE JONGEMANNEN VAN TEGENWOORDIG HEBBEN EEN rechtschape voorbeeld nodig

Hikari Loftus

Kerkelijke tijdschriften

Aan de middelbare school had Todd Sylvester twee doelen: een geweldige basketbalspeler worden en op school bekend staan als het grootste fuifnummer.

Todd was veertien jaar toen hij begon te drinken en drugs te gebruiken. Hij was geen lid van de kerk en zijn ouders leerden hem 'op geen enkele manier', zoals hij het uitdrukt, hoe hij zich moest gedragen. In de loop der jaren verknoeiden zijn drugs- en alcoholverslaving zijn ooit veelbelovende basketbalcarrière en veroorzaakten een neerwaartse spiraal, aan het eind waarvan hij zelfmoord overwoog.

Helaas zijn er elementen van Todds verhaal te herkennen in het leven van veel jongemannen in deze tijd, zelfs onder leden van de kerk. Maar Todd ontbrak iets dat de jongemannen in de kerk wél hebben: rechtschape voorbeelden. Volwassen kerkleiders kunnen tieners in een van de kritiekste periodes van hun leven enorm tot zegen zijn. Vanwege zijn achtergrond probeert Todd, die op 22-jarige leeftijd lid van de kerk is geworden, nu een positief voorbeeld te zijn voor de jongeren in zijn wijk.

Broeder Sylvesters ommekeer kwam toen hij op zijn moeilijkste moment een eenvoudig gebed uitsprak: 'God, ik heb hulp nodig.'

Anderhalve maand later belde een oude vriend, een lid van de kerk, hem en zei: 'Todd, ik had de ingeving om je te zeggen dat we je hulp nodig hebben. [...] Jij gaat een heleboel mensen helpen, vooral jongeren en jeugd.'

Enkele jaren later, na zijn doop en tempelhuwelijk, werd broeder Sylvester geroepen voor een taak in het jongemannenprogramma — een roeping die ertoe zou leiden dat hij de jongemannen veertien jaar lang diende.

Met zijn verleden als motivatie hielp broeder Sylvester in zijn roeping de jongemannen en vond hij een manier om zich in te leven in de dingen waar hij de jongens mee zag worstelen. 'Ik denk dat de meeste kinderen bang zijn om te vertellen waar ze het moeilijk mee hebben', zegt hij. 'Maar ik vertelde ze elk jaar mijn verhaal. Ik denk dat ze zich daardoor op hun gemak voelden en naar me toe durfden te komen om te zeggen: "Luister, ik heb problemen met porno of drank of zelfmoordgedachten."' Broeder Sylvester kon ze steunen in hun bekeringsproces, inclusief gesprekken met de bisschop.

Leiders die luisteren en met liefde op jongeren reageren die kritieke momenten meemaken, kunnen een sterke band met de jongeren krijgen die hen helpt om hun identiteit vorm te geven. Mat Duerden,

assistent-docent aan de Brigham Young University met een doctorstitel in de ontwikkeling van jongeren, zegt: 'In de puberteit ontwikkelt [iemand] een eigen identiteit: waarden, overtuigingen, rollen enzovoorts. Dat is een verkeningsproces. Reacties van leeftijdgenoten, ouders of andere volwassenen maken deel uit van dat proces, en als die reacties van een gerespecteerde en gewaardeerde volwassene komen, kan dat een sterke uitwerking hebben.'

Broeder Duerden vervolgt: 'Een mentor heeft de grootste invloed als de relatie is gegrondvest op wederzijds respect en de jongere het gevoel heeft dat dit iemand is die echt om hem geeft, ongeacht zijn uiterlijk of taalgebruik.'

'De meeste jongens verlangen naar een relatie met hun vader', aldus broeder Sylvester. 'Als ze die niet hebben, is het beste alternatief een andere man in hun leven te hebben met wie ze kunnen praten en ideeën uitwisselen zonder veroordeeld, bespot of bekritiseerd te worden wegens hun problemen. Ik verving hun vader niet, maar ik wilde er voor ze zijn zodat ze gezonde gesprekken met me konden hebben.'

'Het is belangrijk om samen iets te doen, zodat je je op hetzelfde niveau bevindt. In plaats van terzijde te staan, moet je actief iets met ze doen. Samen iets beleven heeft een sterke uitwerking op iemand.'

'Alle leden, welke roeping ze ook hebben, zouden iets met jongeren samen moeten doen.'

**Mat Duerden, assistent-docent,
Brigham Young University**

Hoewel volwassen kerkleiders een kritieke rol kunnen spelen als mentor voor tieners, hebben profeten en apostelen gezegd dat ouders de voornaamste voorbeelden zijn voor jongeren. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft bijvoorbeeld gezegd: 'Vaders, u bent het belangrijkste model van mannelijkheid voor uw zoons. U bent hun betekenisvolste mentor, en geloof het of niet, u bent op veel manieren hun held. Uw woorden en uw voorbeeld hebben grote invloed op hen' ('Vader en zoon: een opmerkelijke relatie', *Liahona*, november 2009, p. 47.)

Geen van de sterke banden die broeder Sylvester met de jongemannen schiep, ontstond onmiddellijk: hij moest die banden ontwikkelen door jaren van dienstbetoon. Van de twintig jongemannen die hij onderwees, zijn er zeventien op zending gegaan. Ten minste vijf van hen waren niet van plan om een zending te vervullen voordat ze met broeder Sylvester te maken kregen.

'De reden waarom ik slaagde in mijn omgang met die jongens, was dat ze zeker wisten dat ik ze liefhad', zegt broeder Sylvester. 'Ze wisten dat — niet omdat ik het zei, maar omdat ik me ernaar gedroeg. Ik concentreerde me op hun band met hun Heiland.'

Ik had gewoon het gevoel dat dit de manier was waarop ze alles konden doorstaan, om vooruitgang te maken en te slagen in het leven.'

Broeder Sylvester hoopte dat hun getuigenis ze, door het opbouwen van een band met de Heiland, ertoe zou aanzetten om een zending te vervullen, in de tempel te trouwen en een recht-schapen gezin te stichten. 'Dat is het plan van geluk', zegt hij. 'Daarom is het belangrijk om [de jongeren te helpen].' ■

SUCCESSVERHALEN

De volgende jongemannen hadden een goed voorbeeld dat veel voor hen betekende.

Ik sloeg geen enkele avondmaalsdienst meer over

Als puber maakte ik de voor die leeftijd gebruikelijke beproevingen door. Bovendien was mijn vader niet actief in de kerk en was mijn moeder dus mijn enige oriëntatiepunt wat het evangelie betreft. Hoewel ik het niet besepte, had ik een priesterschapdrager als voorbeeld nodig.

Mijn hemelse Vader bracht mij in contact met een man die tot op de dag van vandaag een grote invloed op me heeft. Hij heet Paulo César dos Santos.

Ik herinner me dat ik op een zondag niet naar de kerk wilde. En ik wilde dat mijn moeder me met rust liet. Ik zei tegen haar dat ze alvast naar de kerk kon gaan, en dat ik me wel klaar zou maken en later zou komen. Maar ik ging niet. Ik bleef thuis en keek op de tv naar een race. Maar na een tijdje hoorde ik in de tuin de bekende stem van bisschop Paulo. Hij sprak geduldig met me en met enige tegenzin ging ik mee naar de avondmaalsdienst.

Dit voorval heeft de rest van mijn leven beïnvloed, want ik heb nooit meer een avondmaalsdienst overgeslagen.

Vinicius Elias Barbosa Jardim, São Paulo (Brazilië)

Hij zag mij als kind van God

Toen ik opgroeide in de Amerikaanse staat Missouri was Blaine Bartholomew, lid van het jongemannenpresidium van de ring, een goede vriend voor me bij activiteiten. Maar ik deed niets met zijn vriendschap of advies. Pas toen ik achttien was geworden, werd de band sterker. Hij zag dat ik het moeilijk had en steeds verder wegzonk. En als mijn toenmalige bisschop probeerde hij me raad te geven en me naar het pad van rechtschapenheid terug te brengen. Uiteindelijk ging ik drugs en alcohol gebruiken. En na een verhuizing ging ik verder op dat neerwaartse pad.

Toen ik terugkwam, dacht ik aan Blaine en zijn liefde voor mij. Hij pakte de vriendschap bereidwillig weer op en nam me op in zijn gezin. Hij werd meer dan een vriend, hij was als een tweede vader voor me. Hij zorgde heel wat keren voor me als ik dronken of high was.

Ik ben nu ouder en koester mijn band met Blaine. Zijn voortdurende bemoediging, liefde en steun hebben meer voor me betekend dan ik hem kan uitleggen. Hij twijfelde nooit aan mijn mogelijkheden als kind van God. Nu probeer ik mijn zonden en hoogmoed te overwinnen en sta ik op het punt om verbonden te sluiten waarvan ik me nooit had kunnen indenken dat ik die ooit zou kunnen sluiten. Ik ben dankbaar dat mijn hemelse Vader zo'n man stuurde om een voorbeeld voor me te zijn.

Naam bekend bij de redactie, Utah (VS)

Nog steeds EEN KLAROENSTOOT

Profeten en apostelen verklaren dat 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' meer betrekking heeft op deze tijd dan op de tijd dat ze net was uitgegeven.

Richard M. Romney
Kerkelijke tijdschriften

In een wereld waarin het huwelijk gevaar loopt en het traditionele gezin onder vuur ligt, is er één document waarin we duidelijkheid en leiding vinden. Profeten en apostelen zeggen dat 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' net zoveel of meer betrekking heeft op deze tijd als op 1995, toen zij net was uitgegeven.¹

Een hedendaagse banier der vrijheid

Volgens ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen blijft de proclamatie over het gezin 'een klaroenstoot ter bescherming en versterking van het gezin.'²

Onze wereld lijkt op de verslechterende Nephitische samenleving in het Boek van Mormon. Ouderling Ballard moedigt de leden van de kerk aan om 'net als opperbevelhebber Moroni [van de proclamatie] een "vaandel der vrijheid" [...] te maken, en ons voor te nemen de beginselen erin na te leven.'³

Essentieel voor ons geluk

De wereld biedt ons veel verschillende paden naar geluk. Maar hedendaagse profeten verklaren dat de grootste mogelijkheden tot geluk binnen een celestiaal huwelijk liggen.⁴

Wij weten dat het gezin eeuwig is. Als wij daarnaar leven, belooft ouderling Ballard dat dit 'de aandacht van de wereld

op ons [zal] vestigen. Ouders die hun gezin voorrang geven, voelen zich tot de kerk aangetrokken. [...]

'Ons gezinsperspectief zou van heiligen der laatste dagen de beste ouders in de wereld moeten maken. Dat perspectief voorziet ons van veel respect voor onze kinderen, die waarlijk onze geestelijke broers en zussen zijn, en daarom moeten we de nodige tijd besteden aan de versterking van ons gezin. Niets is nauwer met geluk verbonden — zowel ons eigen geluk als dat van onze kinderen — dan hoe goed we elkaar in het gezin liefhebben en steunen.'⁵

Kracht die de uwe te boven gaat

Ouderling Ballard adviseert gezinnen overal om te zorgen dat zij aan een exemplaar van de proclamatie komen en de leringen erin na te leven.

'Doe [...] uw uiterste best om een zo goed mogelijk mens en gezinslid te zijn. God zal u kracht geven die de uwe te boven gaat als u dagelijks probeert de allerheiligste taak die Hij zijn kinderen op aarde geeft, te vervullen. Luister naar de stem van de Geest en de raad van de levende profeten. Houd goede moed. God heeft u niet op de aarde gezet om te mislukken, en uw inspanningen als ouders zullen niet als falen gezien worden, tenzij u opgeeft.'⁶

U kunt de proclamatie over het gezin op lds.org/topics/family vinden en delen.

Hoop op het eeuwige leven

In de proclamatie over het gezin staat dat het gezin eeuwig is. Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Verlossing mag dan een individuele kwestie zijn, maar verhoging is een gezinsaanleggenheid. [...] Als een gezin zich in de tempel laat verzegelen, kan dat gezin net zo eeuwig worden als het koninkrijk Gods zelf.’⁷

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft uitgelegd dat ons gezin ‘niet alleen het fundament van de samenleving en van de kerk, maar ook onze hoop op het eeuwige leven is.’⁸

Een waarschuwing die op de tijd vooruitliep

President Eyring waarschuwt dat als we de leringen in de proclamatie over het gezin niet naleven, ‘het rampzaliger gevolgen zal hebben dan gewoon wat minder gemoedsrust of geluk in dit leven.’⁹

Hij zegt dat de proclamatie een profetie is, omdat er juist in gewaarschuwd wordt voor de dingen die de laatste jaren het gezin ondermijnen. Hij citeert de profetische waarschuwing en oproep om in

actie te komen waar de proclamatie mee eindigt:

‘Wij waarschuwen degenen die het verbond van huwelijksstrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzegt hebben.’¹⁰

Een internationaal document

Toen president Gordon B. Hinckley (1910–2008) de proclamatie over het gezin op 23 september 1995 voor het eerst in de algemene ZHV-bijeenkomst voorlas, zei hij dat het doel ervan was om de wereld ‘van tevoren’ voor afwijkende normen ‘te waarschuwen.’¹¹ Vanaf dat moment is het document in veel verschillende talen uitgegeven, herhaaldelijk in de algemene conferentie besproken, en in veel landen in kerkgebouwen en woningen opgehangen. Het is een profetische proclamatie die onze liefdevolle hemelse Vader heeft gegeven om zijn kinderen te leiden — en die leiding is nu harder nodig dan ooit tevoren. ■

NOTEN

1. Zie M. Russell Ballard, ‘Wat het belangrijkste is, gaat het langst mee’, *Liahona*, november 2005, p. 41.
2. M. Russell Ballard, ‘Wat het belangrijkste is, gaat het langst mee’, p. 41.
3. M. Russell Ballard, ‘Wat het belangrijkste is, gaat het langst mee’, p. 42.
4. Zie Russell M. Nelson, ‘Het celestiale huwelijk’, *Liahona*, november 2008, pp. 92–94.
5. M. Russell Ballard, ‘Wat het belangrijkste is, gaat het langst mee’, p. 42.
6. M. Russell Ballard, ‘De heilige verantwoordelijkheid van ouders’, *Liahona*, maart 2006, p. 17.
7. Russell M. Nelson, ‘Het celestiale huwelijk’, pp. 92, 93.
8. Henry B. Eyring, ‘Het gezin’, *Der Ster*, oktober 1998, p. 23.
9. Henry B. Eyring, *Der Ster*, oktober 1998, p. 23.
10. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.)
11. Gordon B. Hinckley, ‘Stand Strong against the Wiles of the World’, *Ensign*, november 1995, p. 100.

DE LES ACHTER HET SPREEKGESTOELTE

Toen ik een keer in de avondmaalsdienst achter de diakenen zat, was ik vóór de openingslofzang alleen maar bezig met een van de diakenen die zijn lange stropdas niet goed gestrikt had en zijn verkreukelde overhemd niet in zijn broek had. Ik vond dat iemand hem had moeten helpen. Tenslotte moeten de diakenen de Heiland in daad en voorkomen vertegenwoordigen als ze het avondmaal ronddienen.

Na een tijdje dacht ik niet meer aan hem. Nadat de diakenen het avondmaal hadden rondgediend, werden er toespraken gehouden. De tweede spreekster was de moeder van de jongeman. Ze sprak over haar bekering, de moeilijkheden in haar jeugd en de problemen die ze als

alleenstaande moeder had. Het was een mooie toespraak en ze barstte in tranen uit. Ze ging huilend zitten terwijl het wijkkoor op het podium plaatsnam om te zingen.

Op dat moment stond haar zoon op, die met de scheve stropdas en het gekreukelde overhemd, en liep het podium op. Hij sloeg zijn arm om zijn moeder heen en hurkte naast haar om haar te troosten. Ik kreeg tranen in mijn ogen door het schouwspel dat zich aan mij ontvouwde. Het ontroerde mij. Maar toen voelde ik opeens schaamte bij mij opkomen. Daar zat ik dan in mijn driedelig kostuum, met mijn perfect gestrikte das en mijn gepoetste zwarte schoenen. Ik besepte dat mij iets volledig ontgaan was toen

ik me op het avondmaal voorbereidde.

De jongeman en zijn moeder kwamen van het podium af en gingen samen in de zaal zitten, waarna het koor begon te zingen. Ik zat daar maar en kon me maar niet op de muziek concentreren, omdat de onuitgesproken les van deze diaken een oorverdovende boodschap van christelijke liefde in mijn hart schetterde.

Hij was met zoveel tederheid en zorg te werk gegaan. Zijn gezicht verried niet de minste mate van schaamte, alleen maar reine liefde. De daaropvolgende toespraken vanaf het spreekgestoelte waren goed, maar de les achter het spreekgestoelte zal ik nooit meer vergeten. ■

Jeff Fullmer (Idaho, VS)

Hij stond op, met zijn scheve stropdas en gekreukelde overhemd, en liep het podium op. Hij sloeg zijn arm om zijn moeder heen en hurkte naast haar om haar te troosten.

TWEE NIEUWE DIAKENEN

Enkele jaren geleden had ik het voorrecht om als quorumadviseur diakenen geroepen te worden. Er waren drie actieve diakenen in ons quorum, die allemaal deel van het quorumpresidium uitmaakten.

In een van hun vergaderingen besloot dit jonge presidium dat het ervoor wilde zorgen dat tenminste twee van de minderactieve diakenen in hun quorum naar de kerkbijeenkomsten en -activiteiten kwamen. Onder gebed prikten ze een datum — een zondag zes weken later — waarop ze hun doel wilden bereiken. Ze baden om succes te bereiken in hun heilige streven en beloofden plechtig:

- Regelmatig samen te bidden.
- Samen te vasten.
- Iedere diaken op de presentielijst te bezoeken.
- Activiteiten te plannen, zodat er een goed programma voor de terugkerende diakenen zou zijn.

Het presidium had sterk het gevoel dat de Heer wilde dat het deze doelen stelde, dus ging het met geloof en vertrouwen aan de slag.

De daaropvolgende weken deden deze drie jongemannen wat ze hadden beloofd, in de verwachting dat hun gebeden verhoord zouden worden. Ze baden samen, vastten samen, bezochten de minderactieve diakenen, nodigden hen uit om terug te komen en bereidden activiteiten voor, want ze geloofden dat ze voorbereid moesten zijn op een hogere opkomst in hun diakenenquorum.

Hoewel ze hard hun best deden, kwamen er geen

diakenen terug — niet naar de kerk noch naar de andere activiteiten. Toen de datum dichterbij kwam, waren ze teleurgesteld, omdat er geen quorumleden naar de kerk terugkwamen. Ze bleven echter hopen dat hun hemelse Vader hun gebeden zou verhoren.

De zondag vóór de datum waarop ze hun doel wilden bereiken, kwamen er geen jongemannen naar de kerk die door het quorumpresidium waren uitgenodigd. Maar toen kondigde de bisschop in de avondmaalsdienst aan dat de twee twaalfjarige jongemannen

die de kerk hadden onderzocht, zich die avond lieten dopen.

Wat was het geweldig voor deze twee nieuwe leden van de kerk om in een quorum met zo'n quorumpresidium terecht te komen. En hoe fijn was het wel niet voor het quorumpresidium om te zien dat hun inzet en gebeden rechtstreeks verhoord werden en dat de Heer zijn beloften nakomt.

Het quorum was zo enthousiast dat een lid van het presidium zei: 'Laten we dit nog een keer doen.' ■
Anthony Poutu (Nieuw-Zeeland)

De daaropvolgende weken baden en vastten deze drie jongemannen samen en nodigden ze minderactieve diakenen uit om terug naar de kerk te komen.

DE LIEFDE VAN ONZE HEMELSE VADER

Enige tijd geleden vroegen vrienden van ons of wij hun zoon, John, en zijn vriendin een week in hun huis wilden nemen. John is minder actief en zijn vriendin is geen lid van de kerk. Zij kreeg de kamer van onze zoon en John sloiep op de bank in de huiskamer.

Voordat ze kwamen, vroegen we onze hemelse Vader hoe we met hen om moesten gaan — als leerkrachten, ouders of gewoon als vrienden? We kregen het antwoord dat we de ingevingen van de Geest moesten volgen en hen geestelijk moesten sterken.

Mijn man, mijn zoon en ik lezen elke avond in de Schriften. Op de

eerste avond hadden we het gevoel dat we onze gasten niet moesten vragen om met ons mee te lezen. Maar de volgende avond klopte John vóór de Schriftstudie bij ons aan en zei: 'Mary durft het niet te vragen, maar ze wil graag weten of we met jullie Schriftstudie mee mogen doen.'

We zwaaiden de deur open, lieten ze binnen en begonnen samen het Boek van Mormon te bestuderen. Mary had nog nooit in de Schriften gelezen en wist niet of ze wel in God geloofde. Ze gaf toe dat ze voordat ze naar ons toekwam bang was geweest dat we haar misschien zouden vragen om aan een haar onbekende religieuze rite mee te doen.

Om Mary op haar gemak te stellen, vertelde mijn man haar over het heilsplan, de Heiland Jezus Christus, het eerste visioen van Joseph Smith en het Boek van Mormon. Ze praatte tot laat in de avond met ons.

De volgende dag zaten John en Mary bij een zendelingenles. Ik zal nooit vergeten welke sfeer er heerste. Na een eenvoudig gesprek praatten we over het wezen van onze hemelse Vader. Daarna vroeg Mary waarom een liefdevolle God toelaat dat mensen lijden, een vraag die ook mij lang had beziggehouden.

Enkele jaren daarvoor had ik een brief van een vriendin gekregen die bij haar derde kind een miskraam had, dus raakte Mary's vraag mij. Ik getuigde dat we soms in gelukkige tijden minder voor eeuwige zaken openstaan dan in tijden van ellende. Ik zei tegen Mary dat verdriet ons sterk kan maken, zoals ijzer dat in vuur wordt gesmeed. Als wij in beproeving trouw aan God blijven, zal ons geloof groeien.

Het was een onvergetelijk gesprek. Naderhand luisterden we stilzwijgend naar de Geest, die van de liefde van onze hemelse Vader getuigde. Toen Mary opkeek, had ze tranen in haar ogen van geluk.

Ik weet niet wat er de komende jaren gaat gebeuren, maar ik weet zeker dat het begrip dat ik in Mary's ogen zag haar verdere leven tot nut zal zijn en haar misschien tot

haar hemelse Vader brengt. ■

Anna Nikiticheva (Rusland)

HIJ ZEGENDE MIJN VALSE NOOT

Ik liep rood aan van schaamte terwijl mijn tienerzoon, Derek, en ik 'Kalm nu, mijn ziel'¹ in de avondmaalsdienst zongen. Ik had voor de dienst niet geoefend met zingen. Daarom sloeg mijn stem over toen ik een hoge noot probeerde te zingen.

Ik ging enigszins gegeneerd weer in de bank zitten, ofschoon mijn vrouw mij met een lieve blik liet weten dat ik de sfeer van de dienst niet bedorven had.

Na het slotgebed liep ik naar mijn auto om er een lesboek uit te pakken. Een zuster in onze wijk stond vlakbij de deur te snikken. Een vriendin van haar had een arm om haar heen geslagen. Toen ik langsliep, sprak de huilende zuster mij aan en zei hoe zeer ze het waardeerde dat we die lofzang hadden uitgekozen en dat we hem zo mooi hadden vertolkt dat het haar had ontroerd.

Ze legde uit dat ze een paar jaar eerder een doodgeboren baby had gekregen en dat ze sindsdien met boosheid en wanhoop kampte. Toen Derek en ik de lofzang zongen, was het alsof de Geest haar gekwelde ziel in een warme deken van gemoedsrust en troost wikkelde. Daardoor had ze hoop gekregen en kon ze haar kruis van verdriet dragen.

Ik mompelde onhandig dankjewel en liep de kerk uit. Ik voelde mij een stuk beter en ook nederig. Toen ik bij de auto aankwam, moest ik aan een haardvuuravond denken waarop Kim B. Clark, president van de Brigham Young University – Idaho

had gesproken. In zijn toespraak had hij gezegd: 'Als wij het werk van Jezus in geloof doen, gaat Hij met ons mee' om anderen te dienen en 'laat Hij ons precies weten wat we tegen anderen moeten zeggen.' Hij zei ook dat 'wat we dan zeggen en doen misschien een beetje onhandig of ongerijmd aanvoelt. [...] Maar de Heiland neemt onze woorden en daden en voert die door zijn Geest tot het hart van de mensen. Hij verandert onze oprechte maar onvolmaakte inspanningen in iets wat precies goed is, ofwel, iets wat eigenlijk volmaakt is.'²

Toen ik naar de kerk terugliep, kreeg ik tranen van dankbaarheid in

mijn ogen. De Heer had een ongepolijste lofzang gezegend en de boodschap ervan op volmaakte wijze tot het droevige hart van de jonge zuster gevoerd om haar zielsdiep te troosten. Daarnaast had de Heer met behulp van deze ontroerende belevenis een ruimer begrip van een diepzinnig evangeliebeginsel tot mijn hart gevoerd. ■

Randy Lonsdale (Alberta, Canada)

NOTEN

1. Lofzang 86.
2. Kim B. Clark, 'Love by Faith', haardvuuravond aan de Brigham Young University – Idaho, 29 juli 2010, www.byui.edu/Presentations/Transcripts/EducationWeek/2010_07_29_Clark.htm.

Ik had voor de dienst niet geoefend met zingen. Daarom sloeg mijn stem over toen ik een hoge noot probeerde te zingen.

ZIJN GENADE IS genoeg

*Hoe werkt Gods genade
nu eigenlijk?*

Brad Wilcox

Een jongevrouw kwam een keer bij me en vroeg of we konden praten. Ik zei: 'Natuurlijk. Wat kan ik voor je doen?'

Ze zei: 'Ik begrijp genade niet.'

Ik vroeg: 'Wat begrijp je er niet aan?'

Ze antwoordde: 'Ik weet wel dat ik mijn best moet doen en dat Jezus dan de rest doet, maar ik kan niet eens mijn best doen.'

Ik zei: 'De waarheid is dat Jezus onze hele schuld heeft afgelost. Hij heeft niet een gering bedrag open laten staan. Hij heeft alles afgelost. Het is klaar.'

'Goed,' zei ze, 'hoeven we dan zelf niets te doen?'

'Nee, zo werkt het niet,' zei ik, 'je moet genoeg doen, maar niet om die schuld af te lossen. Iedereen zal opstaan. Iedereen keert terug tot God om geoordeeld te worden. Aan de hand van onze gehoorzaamheid wordt alleen maar bepaald of we ons in Gods tegenwoordigheid op ons gemak zullen voelen en voor welke graad van heerlijkheid we ons hebben ingezet.'

Christus vraagt ons om in Hem te geloven, ons te bekeren, verbonden te sluiten en na te komen, de Heilige Geest te ontvangen en tot het einde te volharden. Maar dat doen we niet om aan de eisen van de gerechtigheid te voldoen — nog niet in de minste mate. Met onze gehoorzaamheid uiten we wel onze waardering voor hetgeen Jezus Christus heeft gedaan door net zo'n leven als Hij te leiden. Gerechtigheid eist onmiddellijke volmaaktheid of straf als we tekortschieten. Omdat Jezus die straf op Zich heeft genomen, kan Hij ons de kans geven om uiteindelijk volmaakt te worden (zie Matteüs 5:48; 3 Nephi 12:48) en ons daarbij helpen. Hij kan ons vergeven wat de gerechtigheid nooit zou kunnen, en vervolgens zijn eigen voorwaarden stellen (zie 3 Nephi 28:35).

Genade verandert ons

Christus' afspraak met ons lijkt op die van een moeder die haar kind op muzikles laat gaan. De moeder betaalt de pianoleraar. Omdat de moeder de hele rekening betaalt,

mag ze iets van haar kind vragen. Wat dan? Dat hij of zij oefent! Als het kind oefent, wordt de pianoleraar dan betaald? Nee. Als het kind oefent, krijgt de moeder dan haar geld terug? Nee. Door te oefenen laat het kind zien dat hij of zij het liefdevolle geschenk van de moeder waardeert. Zo doet het kind zijn voordeel met de geweldige mogelijkheid die de moeder het kind geeft een hogere levenskwaliteit te bereiken. Terugbetaling zal de vreugde van de moeder niet verhogen, maar wel als ze ziet dat het kind haar geschenk gebruikt en zich ontwikkelt. En dus spoort ze het kind voortdurend aan om te blijven oefenen.

Het kan zijn dat het kind vindt dat de moeder tijdens het oefenen te hoge eisen stelt ('Komop, mam, waarom moet ik oefenen? Andere kinderen hoeven niet te oefenen! Ik word toch profvoetballer!') Misschien komt dat doordat hij of zij niet ziet wat de moeder ziet. Het kind ziet niet in hoeveel beter zijn leven zou kunnen zijn als het ervoor kiest op een hoger niveau te leven.

Als we begrijpen wat genade is, hebben we door dat de zegeningen van Christus' verzoening een blijvende uitwerking hebben en dat zijn kracht zich ten volle in onze zwakheid openbaart.

Op diezelfde wijze kan Jezus Zich, omdat Hij de gerechtigheid heeft afgekocht, tot ons wenden en zeggen: 'Komt achter Mij' (Matteüs 4:19) en '[bewaart] mijn geboden' (Johannes 14:15). Als wij vinden dat Hij te hoge eisen stelt, komt dat misschien doordat we nog niet zien wat Christus ziet. We begrijpen nog niet wat Hij van ons probeert te maken.

Ouderling Dallin H. Oaks, van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'Een zondaar die zich bekeert, moet voor zijn zonden lijden, maar dat lijden heeft een ander doel dan straf of inlossing. Het doel ervan is *verandering*' (*The Lord's Way* [1991], p. 223; cursivering toegevoegd). Laten we dat eens vergelijken met het kind dat pianoles krijgt: het kind moet oefenen, maar dat oefenen heeft een ander doel dan straf of inlossing. Het doel ervan is verandering.

Het wonder van de verzoening is niet alleen dat we na de dood verder leven, maar dat we dan in overvloed kunnen leven (zie Johannes 10:10). Het wonder van de verzoening is niet alleen dat we gereinigd en getroost worden, maar dat we veranderen (zie Romeinen 8). In de Schriften staat duidelijk dat niets onreins bij God kan wonen (zie Alma 40:26), maar iemand die niet verandert, wil dat niet eens.

Het wonder van de verzoening is niet alleen dat we huiswaarts kunnen keren maar dat we ons er, wonder boven wonder, thuis voelen. Als onze hemelse Vader en zijn Zoon niet zouden eisen dat we ons bekeren, zou niemand willen veranderen. Denk eens aan je vrienden en familieleden die ervoor hebben gekozen om niet te geloven en zich niet te bekeren. Ze willen niet veranderen. Ze willen hun zonden niet te verzaken en zich met God bezighouden. Ze willen liever God verzaken en zich met zonde bezighouden. Als de Vader en de Zoon niet zouden eisen dat we verbonden sluiten en als ze ons de gave van de Heilige Geest niet zouden

verlenen, zouden we niet eens kunnen veranderen. Dan zouden we voor eeuwig zijn overgeleverd aan onze eigen wilskracht, zonder toegang tot zijn kracht. Als onze hemelse Vader en zijn Zoon niet zouden eisen dat we tot het einde volharden, zouden we niet in de loop van de tijd een innerlijke verandering doormaken. Dan zouden we Ze voor eeuwig oppervlakkig kennen, voor de schone schijn. Ze zouden geen grote invloed op ons hebben of deel van ons worden — deel van wie we zijn. Eenvoudig gesteld: als Jezus niet eiste dat we oefenen, zouden we nooit heilig worden.

Genade helpt ons

‘Maar besef je niet hoe moeilijk oefenen is? Ik ben gewoon niet zo goed in pianospelen. Ik sla telkens de verkeerde noten aan. Het duurt vreselijk lang om het goed te doen.’ Wacht eens even. Hoort dat niet allemaal bij het leerproces? Als een jonge pianist de verkeerde noot aanslaat, zeggen we niet dat hij met oefenen moet stoppen. We verwachten niet van hem dat hij foutloos speelt. We verwachten enkel dat hij blijft oefenen. Volmaking is wellicht zijn einddoel, maar momenteel kunnen we tevreden zijn met de gemaakte vooruitgang. Waarom begrijpen we dit wel als het om piano leren spelen gaat, maar wijzen we het af als we het over hemelse zaken hebben?

Te veel mensen verlaten de kerk omdat ze het beu zijn om voortdurend het gevoel te krijgen dat ze tekortschieten. Ze hebben in het verleden hun best gedaan, maar hebben daar het gevoel aan overgehouden dat ze gewoon niet goed genoeg zijn. Ze begrijpen niet wat genade is.

BELANGRIJKSTE IDEEËN

- We worden door de genade van Christus gered. Hij heeft de schuld van onze zonden afgelost.
- Onze werken, zoals bekering en het onderhouden van de geboden, zullen ons niet redden, maar ze zijn *wel* voorwaarden die de Heiland ons oplegt om ons te helpen veranderen.
- Gods genade is goddelijke kracht, die ons altijd ter beschikking staat om ons in al onze tekortkomingen bij te staan.

Er zijn veel meer opties dan de twee die we denken te hebben: volmaakt zijn of het opgeven. Als we leren pianospelen, zijn de enige mogelijkheden dan in het Concertgebouw optreden of stoppen met spelen? Nee. Groei en ontwikkeling kosten tijd. Leren kost tijd. Als we begrijpen wat genade is, snappen we dat God lankmoedig is, dat verandering een proces is en dat bekering een levenspatroon is. Als we begrijpen wat genade is, hebben we door dat de zegeningen van Christus' verzoening een blijvende uitwerking hebben en dat zijn kracht zich ten volle in onze zwakheid openbaart (zie 2 Korintiërs 12:9). Als we begrijpen wat genade is, kunnen we, zoals er in de Leer en Verbonden staat, 'voort [...] gaan in geduld tot wij vervolmaakt zijn' (LV 67:13).

Genade is geen hulpmotor die het overneemt als onze benzine op is. Het is eerder onze constante bron van energie. Het is niet het licht aan het

einde van de tunnel maar het licht dat ons door de tunnel heen leidt. Genade wordt niet ooit in de toekomst verkregen. Het wordt hier op dit moment verkregen.

Genade is genoeg

De genade van Christus is genoeg (zie Ether 12:27; LV 17:8) genoeg om onze schuld af te lossen, genoeg om ons te veranderen en genoeg om ons in dat veranderingsproces te helpen, hoe lang het ook duurt. In het Boek van Mormon staat dat we ons uitsluitend moeten verlaten op 'de verdiensten, de barmhartigheid en de genade van de Heilige Messias' (2 Nephi 2:8). Door dat te doen, komen we er niet achter dat Christus geen eisen aan ons stelt, zoals sommige christenen geloven. Maar dan komen we erachter waarom Hij zoveel eisen stelt en hoe we kracht krijgen om alles te kunnen doen wat Hij vraagt (zie Filippiëzen 4:13). Genade betekent niet dat God weinig van ons verwacht. Genade betekent dat Gods kracht zich in ons leven openbaart (zie Lucas 1:37).

Gods genade is genoeg. Jezus' genade is genoeg. Zij is toereikend. Meer hebben we niet nodig. Geef het niet op. Blijf het proberen. Zoek niet naar een uitweg en verzin geen smoesjes. Zoek de Heer en zijn volmaakte kracht. Probeer niet een ander de schuld te geven. Ga op zoek naar iemand die je kan helpen. Zoek Christus. Als je dat doet, zul je de vermogende kracht en goddelijke hulp vinden die we zijn geweldige genade noemen. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een haardvuuravond aan de Brigham Young University op dinsdag 12 juli 2011. Zie voor de volledige Engelse tekst speeches.byu.edu.

**Ouderling
D. Todd Christofferson**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

STAPPEN TOT GELUK

De geboden zijn ons niet gegeven om ons te beperken maar om onze echte wensen te vervullen en mogelijk te maken wat onze liefhebbende hemelse Vader met ons voor heeft.

DOE MEE AAN DE DISCUSSIE

In de maand september bestudeer je in het priesterschapscorrum en in de jongevrouwen- en zondagsschoolklassen de geboden. Misschien kun je nadenken over de geboden waar je leeftijdgenoten moeite mee hebben. Welke zegeningen heb jij of hebben anderen gekregen door die geboden te onderhouden? Verzin hoe je tot mensen om je heen kunt getuigen over die zegeningen. Laat je leiden door de Geest om te weten wat je moet zeggen en wanneer. Tijdens de gezinsavond kun je enkele situaties in een rollenspel naspelen of je kunt in de zondagsschoolles je getuigenis geven.

Soms raken mensen in de war, omdat ze denken dat de geboden beperkingen zijn, die het leven ingewikkelder maken en de kans op een gelukkig en prettig leven verminderen. De geboden beschermen ons echter en leiden ons naar het geluk. Ze zijn er niet om ons te beperken, maar om ons in dit leven en in het hiernamaals te laten slagen, om ons te geven wat wij echt verlangen en wat onze liefhebbende hemelse Vader met ons voor heeft.

De geboden lijken op een trap. Elke tree stelt een gebod voor. Telkens wanneer wij een gebod gehoorzamen, kunnen we een tree hoger zetten. En dan, als we de essentie van de geboden begrijpen, willen we er nog meer. Dan hebben we geen hekel aan de geboden, maar willen we er meer om meer vooruitgang te maken. Onze liefdevolle hemelse Vader geeft

ons overeenkomstig onze verlangens. Als wij het willen, geeft Hij ons meer geboden om meer vaart achter onze vooruitgang te zetten.

Dus, jongeren, klaag alsjeblieft niet over de geboden. Zeg niet: 'Ik wil er geen meer', maar zeg liever: 'Ja, ik wil er meer. Ik wil vooruitgang maken. Ik wil gelukkig zijn. Ik wil zoals mijn hemelse Vader zijn. En de geboden laten me zien hoe dat moet. Door de geboden bevind ik me op het juiste pad en word ik beschermd tegen het kwaad en tegen datgene wat me ongelukkig maakt — en soms zelfs tegen de dood.'

Ik hoop dat ik je heb overtuigd. We moeten al het mogelijke doen om de geboden te onderhouden, ook als dat ertoe leidt dat anderen ons links laten liggen. ■

Uit een toespraak gehouden voor jongeren in Salta (Argentinië) in november 2011.

Voor meer informatie over dit onderwerp, lees in de *Liahona* van mei 2013 van president Thomas S. Monson 'Door gehoorzaamheid ontvangen we zegeningen' (p. 89) en van ouderling L. Tom Perry 'Gehoorzaamheid aan de wet betekent vrijheid' (p. 86).

Wat is er zo **GEWELDIG** aan het **GROTE, RUIME GEBOUW**?

Dennis C. Gaunt

Abby is enthousiast over het gala, maar had eigenlijk gewild dat haar jurk een beetje meer op die van haar vriendinnen leek. Ze denkt dat haar vriendinnen er in hun strapless jurk aantrekkelijker en sjieker uit zullen zien dan zij in haar beschaafde jurk, en ze maakt zich zorgen dat ze op zal vallen.

Op een avond is Nate aan het chillen met zijn vrienden, maar dan haalt een van zijn maten een paar blikjes bier tevoorschijn en deelt ze uit. Als Nate eerst weigert en zegt: 'Ik mag dat niet', beginnen zijn vrienden hem uit te lachen en te plagen. Nate wil niet dat zijn vrienden denken dat hij een watje is, dus overweegt hij om een paar slokjes bier te drinken zodat zijn vrienden hem niet meer uitlachen.

Klinkt dat bekend in de oren? Net als Abby en Nate komen we op een gegeven moment allemaal op het punt dat we tussen het een of het ander moeten kiezen. Soms zijn we bij het nemen van zo'n moeilijke, belangrijke beslissing bang om voor ons geloof op te komen omdat we niet op willen vallen.

Abby en Nate maken in feite mee wat Lehi in zijn visioen van de boom

des levens beschrijft. Uit dat visioen maken we op dat twee van de belangrijkste redenen dat mensen van het nauwe en smalle pad afwijken, zijn dat ze verblind worden door verleidingen (zie 1 Nephi 8:23; 12:17) en dat ze zich schamen als ze door de mensen in het grote, ruime gebouw worden bespot (zie 1 Nephi 8:26–28). Laten we deze twee aspecten van Lehi's visioen eens nader bekijken, zodat we ze niet alleen beter begrijpen maar er ook de kracht uit putten om voor het goede op te komen en ons daarvoor uit te spreken.

Ga deze kant op

Het probleem van wereldse verleidingen is gewoon dat ze zo *verleidelijk* zijn, toch? President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: 'Wie heeft er ooit gezegd dat zondigen niet leuk is? [...] De zonde is aantrekkelijk en begerenswaardig. [...] De zonde is makkelijk en maakt ons heel populair bij anderen.'¹

Hoe graag we het ook willen ontkennen, veel wegen zien er verleidelijk uit. Sommige wegen draaien plotseling een spannende kant op, terwijl andere zo subtiel kronkelen dat het een tijdje lijkt dat ze parallel aan

het evangeliepad lopen. Op sommige ligt een prachtige rode loper en kun je het applaus horen. Andere lijken met goud en juwelen geplaveid te zijn.

Het grote, ruime gebouw zelf is net zo aantrekkelijk. Tenslotte wonen de rijkste, populairste, knapste en machtigste mensen ter wereld daar! Iedereen wil toch met die mensen omgaan, op ze lijken en dezelfde kleding als zij dragen? Het lijkt vaak alsof ze meer plezier hebben dan wij die op het evangeliepad proberen te blijven.

Hoe meer aandacht we aan de bewoners van het grote, ruime gebouw besteden, en onze vriendin Abby weet wat ik bedoel, des te groter is de kans dat we ons jaloers, gefrustreerd of zelfs boos voelen. Misschien vinden we het niet eerlijk dat zij zoveel meer leuke spullen hebben dan wij die op het pad naar de boom des levens proberen te blijven.

Satan weet dat een van de beste manieren om mensen van het evangeliepad af te leiden, is door ze wijs te maken dat het te moeilijk, te saai of te ouderwets is om op het pad te blijven. Het maakt hem niet uit welk pad we nemen — elk pad is goed — zolang het maar niet het evangeliepad is.

Als de wereld tegen je zegt dat je het beter op haar manier kunt doen, heb dan de moed om pal te staan en de waarheden van het evangelie na te leven.

VOOR ONS GELOOF OPKOMEN

Ga naar youth.lds.org, klik op Videos en zoek naar de video's met de titel 'Dare to Stand Alone' [Durf alleen te staan] en 'I Choose to Be Pure' [Ik kies om rein te zijn]. Dit zijn video's over voor je geloof opkomen met jongeren die vertellen waarom ze gekozen hebben om de normen na te leven (beschikbaar in het Engels, Portugees en Spaans).

'Is die vrucht lekker of zo?'

De mensen in het grote, ruime gebouw houden zich graag bezig met het bespotten van de getrouwen. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Beroemdheden en anderen die [...] in de schijnwerpers staan, hebben steeds meer de neiging om godsdienst in het algemeen, en soms de kerk in het bijzonder, op de hak te nemen. Als ons getuigenis niet sterk genoeg geworteld is, kunnen we onze geloofsovertuiging door dergelijke kritiek in twijfel gaan trekken of kunnen onze goede voornemens gaan wankelen.'²

Waar we ook heengaan, hetzij in het echte leven, hetzij op het internet, het lijkt alsof er altijd wel een raam van het grote, ruime gebouw openstaat, met iemand die met zijn vinger wijst en om onze waarden lacht. We zijn waarschijnlijk allemaal wel eens zo bespot. Het kan behoorlijk kwetsend zijn. We weten dat we ons christelijk moeten gedragen, maar het is niet altijd makkelijk. Niemand vindt het leuk als hij wordt uitgelachen of als zijn geloof belachelijk wordt gemaakt. Net als bij Nate lachen anderen wellicht alleen nog maar harder als we zeggen: 'Ik mag dat niet, want ik ben mormoon.'

'Ik mag niet ...'

Heb je ooit gemerkt dat mensen die spotten zich altijd concentreren op wat *niet mag*? Ze vragen: 'Waarom *mag je niet* drinken?' 'Waarom *mag je niet* op zondag met me gaan winkelen?' of 'Waarom *mag je geen* seks hebben voordat je getrouwd bent?'

Omdat ze het steeds hebben over wat *niet mag*, voelen we ons soms machteloos. Het voelt misschien alsof we zwak zijn of niet sterk in onze schoenen staan. Het lijkt dan net alsof we hulpeloze slachtoffers zijn van een onpersoonlijke God die ons heeft opgesloten zodat we geen plezier kunnen hebben.

Dat is een hele oude tactiek. In feite heeft Satan die altijd al gebruikt. Toen God Adam en Eva in de hof van Eden plaatste, zei Hij tegen hen: 'Van elke boom in de hof moogt gij naar believen eten' (Mozes 3:16). Vind je nou echt dat 'elke boom' als een beperking klinkt? Hoewel God tegen Adam en Eva zei dat er bepaalde gevolgen waren als ze van de boom der kennis van goed en kwaad zouden eten, heeft Hij ze dat nooit belet. Ze hadden de hele hof voor zichzelf en er werd hun gezegd: 'Gij [moogt] voor uzelf kiezen, want het is u gegeven' (Mozes 3:17). Dat klinkt mij als vrijheid in de oren!

Het is dus interessant dat Satan later tegen hen zegt: 'Ja, heeft God gezegd: Gij zult niet eten van elke boom in de hof?' (Mozes 4:7). In wezen vroeg Satan: 'Waarom *mag je niet* van de vrucht van die boom eten?' en dat deed hij op dezelfde spottende toon als de mensen in het grote, ruime gebouw. Satan had het alleen maar over het enige waarvan God had gezegd dat er gevolgen aan vastzaten. Hij deed net alsof God Adam en Eva iets wilde ontnemen. Satan verdraaide Gods woorden en voegde er leugens aan toe om hen ervan te overtuigen dat ze hem moesten volgen in plaats van God. Uiteindelijk had God er al rekening mee gehouden dat ze van de vrucht zouden eten. Daarom voorzag Hij in een Heiland om Adam en Eva en al hun kinderen de kans te geven om te groeien en huiswaarts te keren.

'Dat wil ik niet!'

Wat zeggen we dus eigenlijk als we zeggen: 'Ik mag dat niet, want ik ben mormoon'? Zeggen we eigenlijk niet: 'Ik wil het wel, en als ik geen mormoon was, zou ik het wel doen?' Ik had ooit een vriend die grapjes maakte over wat hij allemaal zou doen als hij geen lid van de kerk was. Het probleem was

HET VERMOGEN OM TE KIEZEN

'Doordat [de mensenkinderen] verlost zijn van de val, zijn zij voor eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad; om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen' (2 Nephi 2:26).

dat ik niet altijd zeker wist of hij wel een grappe maakte.

In plaats van te zeggen dat we iets *niet mogen* of *niet doen* kunnen we beter zeggen dat we iets *niet willen*. Dan zeggen we: 'Ik wil het niet, want ik ben mormoon.' Als we *wil het niet* in plaats van *mag het niet* zeggen, leggen we ergens anders nadruk op en laten we zien dat we in staat zijn om zelf te kiezen. Door te zeggen dat we iets 'niet willen', zeggen we eigenlijk: 'Ik *kies* ervoor om dat niet te doen, niet omdat ik een blinde volgeling ben of mij beperkingen zijn opgelegd, maar omdat ik in keuzevrijheid en verantwoording geloof, en dus het goede *wil* kiezen. Ik kies ervoor om te handelen en niet om met me te laten handelen' (zie 2 Nephi 2:14, 26).

Zeggen dat we iets 'niet willen' in plaats van 'niet mogen', is een enorm moedige daad. Het kost geen moed

om de menigte op de verschillende paden van de wereld te volgen. Dat kan iedereen. Als we opkomen voor de waarheid, laten we pas echt zien dat we geloof hebben. Opvallen kost pas echt moed. Het laat zien dat we onze keuzevrijheid echt gebruiken en zelf nadenken. De mensen in het grote, ruime gebouw worden altijd aangeduid als een naamloze menigte, een gezichtloze bende. Wat ze zeggen, deugt uiteindelijk niet en slaat toch nergens op. Als we trouw onze keuzevrijheid gebruiken, kunnen we de moed opbrengen om net als Lehi en zijn dappere, trouwe familieleden 'geen acht op hen [te slaan]' (1 Nephi 8:33).

De mensen die in deze wereld die steeds slechter wordt pal staan en het evangeliepad bewandelen, vallen echt wel op. Maar ze zijn niet alleen. President Thomas S. Monson heeft

ons aangemoedigd: 'Mogen wij altijd moedig zijn en bereid om pal te staan voor wat wij geloven, en als we daarin alleen moeten staan, mogen wij dat dan moedig doen, gesterkt door de kennis dat we in werkelijkheid nooit alleen staan met onze Vader in de hemel aan onze zij.'³ ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), p. 229.
2. Thomas S. Monson, 'Durf alleen te staan', *Liahona*, november 2011, p. 60.
3. Thomas S. Monson, 'Durf alleen te staan', p. 67.

WEES EEN
LICHT
VOOR JE VRIENDEN

Ouderling Benjamin De Hoyos
van de Zeventig

De eerste twaalf jaar van mijn leven groeide ik met dezelfde vrienden op. We waren buurlingens. We gingen naar dezelfde school en naar elkaars verjaardagsfeestjes. Ik at soms bij hen thuis, of zij bij ons, en we maakten samen plezier. Maar in onze tienerjaren ging het er anders aan toe. Zij waren geen lid van de kerk. Ze vloekten, rookten en dronken alcohol. Ze keken heel anders tegen de wet van kuisheid aan dan ik.

Ik dacht ernstig over het probleem na en vroeg mijn vader wat ik moest doen. Hij zei: 'Je moet een beslissing nemen. Deze goede vrienden zijn anders dan jij. Eerst viel dat niet zo op, maar nu zijn de verschillen enorm.'

Ik vertrouwde op de raad van mijn vader. Mijn vrienden wisten dat ik lid van de kerk was, dus toen ik besloot om niet altijd met ze mee te gaan, begrepen ze dat wel. Tenslotte brachten we steeds minder tijd met elkaar door, maar bleven we wel vriendelijk tegen elkaar.

Ik vond het moeilijk om de vriendschap te zien verwateren, maar ik wist dat het belangrijk was dat ik me aan de evangeliebeginselen bleef houden. Ik dacht aan Alma's raad aan zijn zoons toen hij ze leerde om geloof in God te hebben. Hij zei: 'Wie ook hun vertrouwen in God stellen, zullen worden geschraagd in hun beproevingen' (Alma 36:3).

Doordat ik elke week naar de JMJV-activiteiten ging, kon ik deze moeilijke tijd beter doorstaan. Ook hield ik mezelf bezig met dansen en sport en ging ik naar jeugdconferenties.

Ik kreeg een nieuwe vriend die geen lid van de kerk was, die me soms voor feestjes uitnodigde. Die feestjes waren op dezelfde dag als de wekelijkse activiteitenavond, dus zei ik: 'Sorry. Ik zou wel willen, maar ik heb andere plannen.'

Hij vroeg wat ik dan ging doen. Ik zei: 'Ik ga naar de wekelijkse activiteitenavond.'

'Wat is dat?' vroeg hij.

Ik legde uit dat er elke week een leuke activiteit gepland werd en dat ik raadgever in het presidium was. Toen ik drie keer zei dat ik niet naar feestjes kon gaan, vroeg hij: 'Wat zou je ervan vinden als ik met je naar de activiteitenavond ga?'

Dus ging hij met me mee, gingen de zendingen hem lesgeven en liet hij zich uiteindelijk dopen.

Ik vraag jou om nu te beslissen om een licht voor je vrienden te zijn. Een van de dingen die je kunt doen, is naar het seminarie gaan. Je seminarieleerkrachten doen *hun* deel. Ze steken veel energie in het voorbereiden van de lessen. Je haalt zelfs nog meer uit het seminarie als je *jouw* deel doet: de huiswerkopdracht lezen, bidden, vasten en met de les meedoen. Mensen leren iets als beide partijen doen wat ze moeten doen.

Toen ik op de middelbare school zat, nodigde een van mijn vrienden me voor een feestje uit en zei: 'Laten we mijn vader vragen of we zijn auto mogen lenen.' Zijn vader wilde zijn auto niet aan hem uitlenen. Maar toen zijn vader mij zag, zei hij: 'Oké, je mag de auto lenen, maar alleen als Benjamín rijdt.'

Deze man wist dat we mormoon waren, dat we geen alcohol dronken en dat ik veilig zou rijden.

Door het antwoord van de vader van mijn vriend kreeg ik meer waardering voor wat mijn ouders me geleerd hadden en het goede voorbeeld dat ze gegeven hadden. We hielden thuis gezinsavond en gezinsgebed. Zondag was bij ons een rustdag. Zulke bezigheden waren het evangelie in actie voor ons, en daar genoten wij van. Mijn vader nodigde op zondagmiddag vaak leden van de kerk bij ons thuis uit om over het evangelie te praten. We aten samen, praatten over het evangelie en waren goed bevriend.

Bereid je nu voor zodat je in de toekomst zelf een sterk gezin kunt stichten. Dat doe je als je actief met het evangelie bezig bent. Bedenk het volgende: als je je vertrouwen in God stelt, dagelijks oprecht bidt, de Schriften leest, jezelf rein houdt en met je Plicht jegens God of Persoonlijke vooruitgang bezig bent, word je tegen kwaad beschermd, word je een licht voor je vrienden en word je gelukkig. ■

AANGESTIPT

Waar ik woon, denkt men na
één date dat je al verkering hebt.

Hoe kan ik gewoon met verschillende mensen daten

zonder dat ze denken dat
ik losbandig of oneerlijk ben?

Dit is een groot probleem voor veel leden van de kerk in de hele wereld. Er wordt hun aangeraden om 'niet herhaaldelijk met dezelfde persoon uit te gaan', zodat ze op jonge leeftijd geen serieuze relatie aangaan (*Voor de kracht van de jeugd* [boekje, 2011], p. 4). Maar in het grootste gedeelte van de wereld, krijgen mensen vaak al verkering voordat ze op één date zijn geweest. Bovendien gaat men na een eerste date vaak al niet meer met anderen uit en verwacht men een relatie. In zo'n cultuur gaat het tegen de regels van een 'relatie' in om met verschillende mensen te daten. Iemand die dat doet, wordt vaak als losbandig of oneerlijk beschouwd. Dus wat moet je doen?

Zorg er allereerst voor dat iedereen weet dat je gelooft in de normen van de Heer met betrekking tot kuisheid en seksuele reinheid en dat je je daaraan houdt, zodat niemand aan je karakter of gedrag twijfelt. Daarnaast kun je actief bezig zijn met het veranderen van de uitgaanscultuur om je heen door anderen over de richtlijnen van de kerk te vertellen. Als mensen je uitgaansnormen in twijfel trekken, vraag ze dan waarom ze, als ze binnenkort niet willen trouwen, op zo'n jonge leeftijd behoefte hebben aan een emotionele en lichame-

lijk intieme, exclusieve relatie. Vraag ze dan om in een groep uit te gaan, zodat ze zien dat ze ook plezier kunnen hebben zonder de onnodige morele gevaren en het emotionele drama van een verkering in de tienertijd. Vertel ze welke richtlijnen en raad de levende profeten en apostelen je hebben gegeven. ■

Waarom gaan jongemannen op
huisonderwijs
 als ze **veertien**, maar gaan
 jongevrouwen op **huisbezoek**
 als ze **achttien** zijn?

In een openbaring gegeven rond de tijd van de stichting van de kerk in 1830 verklaarde de Heer: 'De plicht van de leraar is om altijd over de kerk te waken en met hen te zijn en hen te sterken' (LV 20:53). Naast leraren in de Aäronische priesterschap hebben ook priesters en Melchizedekse-priesterschapsdragers die plicht (zie LV 20:45–52). Huisonderwijs is een van de manieren waarop ze deze plicht vervullen. Ze aanvaarden bepaalde taken van priesterschapsleiders. Hoewel huisbezoek erop lijkt, heeft het net een ander doel, namelijk om ZHV-zusters de kans te geven om elkaar, door de taken die ze van het ZHV-presidium krijgen, te sterken en te onderrichten (met toestemming van de bisschop of gemeentepresident). Jongevrouwen (met name klaspresidiums) moeten natuurlijk proberen om elkaar op verschillende manieren te sterken en steun te bieden, maar ze hebben niet de opdracht om bepaalde mensen maandelijks te bezoeken. ■

Wat zijn de **fysieke**
eisen van een zending?

Eerstige lichamelijke problemen of medische beperkingen kunnen mensen ervan weerhouden bepaalde zendingstaken goed uit te voeren, en dat kan een negatieve weerslag hebben op het werk van hun collega's. Zulke mensen gaan doorgaans niet op zending. Mensen in een rolstoel of met krukken kunnen bijvoorbeeld niet de dagelijkse taken verrichten zonder de hulp van anderen en worden niet voorgedragen voor een zending. En iemand die zwaarlijvig is, kan moeite hebben met het zware, dagelijkse zendingswerk, dus kan het zijn dat priesterschapsleiders bepaalde mensen vragen om af te vallen voordat ze hen voor een zending voordragen. Een algemene richtlijn voor de lichaamsconditie is dat je zonder moeite ongeveer negen kilometer moet kunnen lopen.

Als je vragen over een van deze kwesties hebt, kun je die aan je bisschop of gemeentepresident stellen. ■

Wanneer moet ik
 beginnen met het betalen
 van **vastengaven**
 en andere
donaties?

Als je een bron van inkomsten hebt en als je het wil, kun je vastengaven betalen, welke leeftijd je ook hebt. Uiteraard heeft de Heer je wel geboden dat je tiende over al je inkomsten moet betalen. En 'bij een goede inachtneming van de vastendag [...] geeft men een royale vastengave aan de bisschop voor de behoeftigen' (*Voor de kracht van de jeugd* [boekje, 2011], p. 39). Alleen omdat je ouders thuis voor het eten betalen, betekent nog niet dat je zelf tijdens het maandelijks vasten geen inspiratie kunt krijgen om een bijdrage te leveren. Bedenk dat het belangrijkste is dat je, ook al ben je jong en draag je weinig bij, de geboden van de Heer gehoorzaamt, onzelfzuchtig bent en anderen tot zegen bent. Zowel jij als anderen zullen gezegend worden voor de offers die je brengt. En als je die ingeving krijgt en ertoe in staat bent, overweeg dan om met je ouders te overleggen en financiële bijdragen aan andere kerkfondsen te leveren die op het specificatieblaadje staan. ■

Rosemary M. Wixom

Algemeen
jeugdwerkpresidente

De INVLOED van MUZIEK

Uit een experiment met muizen blijkt hoe sterk we worden beïnvloed door de muziek waar we naar luisteren.

Als ik mensen vraag wat ze het meeste van het jeugdwerk is bijgebleven, zeggen ze: ‘De muziek.’ We vergeten de jeugdwerkliedjes niet; ze zijn in ons hart gegrift. Kijk bijvoorbeeld eens naar de jeugdwerkliedjes hieronder. Kun je de zinnen afmaken?

‘Ik wil zoals ...’

‘Hemelse Vader, hoort U ...?’

‘In het Boek van Mormon ...’

Kwam de melodie in je op toen je de zinnen afmaakte?

Zo ja, dan komt dat waarschijnlijk doordat muziek onze zintuigen prikkelt, onze emoties raakt en herinneringen creëert. Dan is het ook geen wonder dat we tempelwijdingen vieren met een culturele voorstelling waarin jongeren opbouwende muziek maken en dansen. Tijdens die voorstelling ‘[juichen wij] Gode’ en ‘[psalmzingen wel] de heerlijkheid van zijn naam’ (Psalmen 66:1-2).

Muziek heeft altijd invloed op ons

In *De kracht voor de jeugd* staat: ‘Muziek heeft grote invloed op je gedachten, geest en gedrag.’¹ Muziek kan je leven op veel verschillende manieren verrijken, maar kan ook gevaarlijk zijn. President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Muziek kan je dichter tot je hemelse Vader brengen. Ze is geschikt om te onderwijzen, te verheffen, te inspireren en te verenigen. Maar muziek kan, door haar tempo, ritme, intensiteit en teksten, ook je

geestelijke gevoeligheid afstompen. Je kunt je niet veroorloven je geest te vullen met slechte muziek.’² Het maakt misschien niet eens uit of je goed naar de tekst luistert, want het is makkelijker om muziekteksten uit het hoofd te leren en te onthouden.³ Dan is deze waarschuwing geen verrassing: ‘Kies de muziek waar je naar luistert zorgvuldig uit.’⁴

Muizen, muziek en leren

Je muziekkeuze heeft ook invloed op je vermogen om taken te verrichten of te leren. Twee wetenschappers onderzochten dit verband door bij muizen de gevolgen van muziek en ritme op het zenuwstelsel te bestuderen. Acht weken lang lieten ze een groep muizen voortdurend naar de walsen van Strauss luisteren (muziek met veel orde en regelmaat). Een andere groep muizen lieten ze naar disharmonische geluiden en constant slagwerk luisteren. Een derde groep lieten ze in stilte zitten.

Na acht weken werden de muizen in een doolhof met eten gezet. De muizen uit de tweede groep hadden geen richtingsgevoel en verdwaalden — ‘een duidelijke indicatie dat ze moeite met leren hadden.’ Ze deden er veel langer over om eten te vinden dan aan het begin van het onderzoek. De muizen die werden blootgesteld ‘aan dissonerende geluiden, ontwikkelden leer- en geheugenproblemen, [...] maar er deden zich ook structurele veranderingen in hun hersencellen voor.’ De conclusie van de onderzoekers is interessant: ‘Wij zijn van mening dat de muizen

probeerden de aanhoudende stroom disharmonische geluiden te compenseren. [...] Ze konden maar moeilijk omgaan met de chaos.⁵

Welke 'chaos' bevindt zich in bepaalde muziek van deze tijd, waardoor je niet effectief kunt leren? Het kan te maken hebben met het ritme of de beat van de muziek (zoals bij de muizen) of met de tekst of boodschap die erin verwerkt zijn. President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'De maatschappij [ondergaat] een subtiele maar ingrijpende verandering. In de muziekwereld kiest men steeds openlijker voor de vrije moraal. Het lijkt erop dat de populaire bands van tegenwoordig met hun muziek eerder onrust willen stoken dan rust brengen, eerder willen shockeren dan kalmeren.'⁶

Een kwestie van tijd en de Geest

Het gaat er niet alleen om dat het ritme of de tekst van de onrustige muziek schadelijk is. Maar als we naar zulke muziek luisteren, is er geen tijd over om helder na te denken en naar de Geest te luisteren. In *The Screwtape Letters*, een populaire christelijke roman, speelt een personage de rol van Satan. Hij probeert goede zielen voor zijn zaak te winnen. Screwtape zegt: 'Het grappige is dat mensen denken dat we hun hersenen willen volstoppen, maar het tegendeel is waar: ons beste werk doen we door er niets in te stoppen.'⁷ In wezen weet Satan dat hij ons niet altijd slechte dingen hoeft te laten denken als hij slechts kan voorkomen dat we ons op de Geest concentreren. 'Als je voortdurend naar muziek luistert, heb je wellicht geen tijd meer over om na te denken, op je gevoelens te reflecteren en geestelijke leiding te krijgen.'⁸

We hebben altijd het gezelschap van de Heilige Geest nodig. Daarom

moeten we zorgvuldig kiezen naar welke muziek we luisteren en naar welke dansfeesten we gaan. Laat je leiden door de Geest. En als je twijfelt aan de muziek waar je naar luistert of de omstandigheden waar je je in bevindt, wees dan moedig om datgene te doen waardoor de Geest bij je kan blijven. ■

NOTEN

1. *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2011), p. 22.
2. Thomas S. Monson, *A Prophet's Voice: Messages from Thomas S. Monson* (2012), p. 77.
3. Zie Jack R. Christianson, aangehaald in 'Author's criterion for picking music: does it encourage a proper life style?' *Church News*, 6 mei 1989, p. 5.
4. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 22.
5. Richard Lipkin, 'Jarring Music Takes Toll on Mice', *Insight*, deel 4, nr. 14, 4 april 1988, p. 58.
6. Boyd K. Packer, 'Goede muziek, goede gedachten', *Liahona*, april 2008, p. 33.
7. C. S. Lewis, *The Screwtape Letters* (1982), p. 20.
8. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 23.

EEN GEBED UIT MIJN HART

Ik heb nu meer waardering voor muziek gekregen, omdat ik de lat hoger heb gelegd.

Ma. Consuelo N.

Ik hou van muziek. Als ik er niet naar luister of niet zelf zing, heb ik het gevoel dat er iets aan mijn dag ontbreekt. De laatste tijd ben ik op een andere manier meer van muziek gaan houden. Ik heb enkele dingen ontdekt waardoor ik nu anders over muziek denk en haar anders gebruik.

Het begon toen ik een tekst las waarin de Heer zegt: 'Mijn ziel scheidt behagen in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is Mij een gebed, en het zal verhoord worden met een zegen op hun hoofd' (LV 25:12). Toen ik dat vers las, schoot me iets te binnen wat mijn moeder me had verteld. Toen ik een keer op ongepaste wijze met de lofzangen meezong, herinnerde ze me eraan dat een lofzang een gebed kan zijn en dat ik ze goed moest zingen. Volgens mij gaat dit vers niet alleen over lofzangen maar ook over alle andere liederen die we met een rechtschapen verlangen zingen. Stel je eens voor welke zegeningen we ontvangen als we, zoals er in de tekst staat, liederen tot de Heer zingen.

Ik kwam er ook achter dat het belangrijk is om naar goede muziek te luisteren. Nadat ik die tekst had gelezen, keek ik eens kritisch naar mijn afspeellijst en verwijderde de muziek die niet overeenkwam met wat er in *Voor de kracht van de jeugd* staat.

Kort daarna moest ik besluiten wat ik aan mijn afspeellijst wilde toevoegen. Toen ik een keer op school was, zette een klasgenoot een ongepast lied aan. Ik voelde me er niet

lekker bij, dus vroeg ik of hij een andere aan wilde zetten. Ik weet dat we in zulke situaties allemaal dezelfde moed kunnen opbrengen. Af en toe willen mensen geen andere muziek voor ons aanzetten, maar dan kunnen we ook weglopen.

Ik weet dat we door goede muziek dichter tot onze hemelse Vader komen. Muziek kan ons opbouwen en inspireren, de Heilige Geest uitnodigen, ons tot rechtschapen daden aanzetten en ons helpen om de verleidingen van de tegenstander te weerstaan (zie *Voor de kracht van de jeugd* [boekje, 2011], pp. 22–23).

Bedenk dat we, als we het lied der rechtvaardigen zingen, eigenlijk tot onze Vader in de hemel bidden. ■
De auteur woont in Metro Manilla (Filipijnen).

KIES GOEDE MUZIEK

'Muziek heeft grote invloed op je gedachten, geest en gedrag.

'Kies de muziek waar je naar luistert zorgvuldig uit. Let goed op hoe je je voelt als je ernaar luistert. Sommige muziek brengt een slechte en vernietigende boodschap over. Luister niet naar muziek die onzedelijkheid aanmoedigt of geweld verheerlijkt in de tekst, door het ritme of de intensiteit. Luister niet naar muziek waarin grove of stuitende taal wordt gebruikt of die aanzet tot kwalijke praktijken. Dergelijke muziek kan je geestelijke gevoeligheid afstompen.'

Voor de kracht van de jeugd (boekje, 2011), p. 22.

LANCCEER JE TOEKKOMST

Tank bij met kennis en kijk
hoe ver je studie je brengt.

DOOR DUNNE MUREN

We beseften later pas dat we, toen we een gezin in het evangelie onderwezen, ook lesgeven aan de buurman.

Monica Garcia Adams

Op zending gaf ik met mijn collega zusterzending les aan een vrouw die het niet breed had en aan de voet woonde van een grote heuvel dicht bij een kleine vuilnisbelt in een buitenwijk van Asunción (Paraguay).

Soledad en haar man, Oscar, woonden in een kamer van een lang, nauw huis, dat eigenlijk uit een aantal aan elkaar grenzende kamers met hele dunne muren bestond. Elke kamer was een mini-woning met één raam, één deur, één tafel en één bed. In dit gebied stonden wel meer van dit soort houten gebouwen, met rieten daken en vloeren van aarde. Er was klei tussen de scheuren in de muur gestopt om de warmte binnen te houden.

Soledad luisterde

Soledad had drie jonge kinderen. Zelf was ze ook jong, en het was haar teveel geworden. Ze deed wat ze kon om voor haar huis te zorgen en aan de dagelijkse behoeften van haar kinderen te voldoen. Maar ze heette ons altijd welkom en erkende dat ze God nodig had.

Soledad uitte haar gedachten en gevoelens vrijelijk. Ze was verliefd geraakt op Oscar en met hem van

huis weggelopen, ook al waren haar ouders erop tegen. Zij en haar man hadden geen opleiding genoten en ze hadden geen vaste baan. Hun toekomst zag er niet rooskleurig uit. Ze vroeg zich af of God haar in de steek had gelaten en of Hij hen strafte omdat ze onverstandige keuzen hadden gemaakt.

Oscar verkocht sieraden aan de deur om zijn gezin te onderhouden. Als hij wat verkocht, kocht hij eten en

soms kleine cadeautjes voor de kinderen. Maar als hij weinig had verkocht, kwam hij vaak terneergeslagen, boos en dronken thuis.

We vonden het moeilijk om ze een oplossing aan te reiken voor hun stofelijke behoeften. Maar we voelden ook dat de Geest ons inspireerde om hen lief te hebben en les te geven, ook al waren we teleurgesteld over hun gebrek aan vooruitgang. Nadat we ze een paar maanden lang bezocht

hadden en oprecht hadden gebeden, voelden we dat we ze wat tijd moesten geven om over het geleerde na te denken, het Boek van Mormon te bestuderen en zelf te bidden.

Toen we het aan Soledad uitlegden, was ze overstuur. Ze had het gevoel dat we haar gezin in de steek lieten. Ook vertelde ze ons dat ze in verwachting van een vierde kind was en niet wist hoe ze zouden moeten rondkomen. In haar boosheid zei ze

dat we moesten vertrekken en nooit meer terug hoefden te komen.

Juan luisterde ook

Wat we echter niet door hadden, was dat de buurman, Juan, door de muur heen naar onze lessen had geluisterd. Hij was jong, nieuwsgierig en extreem verlegen. Tijdens het luisteren waren er veel vragen in hem opgekomen over het heilsplan, het Boek van Mormon en bekering. Hij had het exemplaar van het Boek van Mormon van Soledad zelfs geleend, erin gelezen en over alles gebeden wat hij in stilte had geleerd.

Er gingen dagen voorbij. Juan maakte zich zorgen omdat we Soledad en Oscar niet meer bezochten. Toen er op een avond een hevige storm op komst was, vroeg hij Soledad waar we woonden en hoe hij contact met ons kon opnemen. Ze zei dat ze het niet wist, dus begon hij te huilen. Hij getuigde tot haar van de waarachtigheid van onze boodschap en rende in de stormachtige nacht weg om ons te zoeken, terwijl het stortregende en de straten in modderige rivieren veranderden.

Uren later was hij moe en had hij het koud, maar hij bleef verder zoeken. Toen hij in de duisternis naar ons zocht, bad hij tot zijn Vader in de hemel en beloofde hij dat hij zich, als Hij hem zou helpen om ons te vinden, zou laten dopen en Hem de rest van zijn leven zou dienen. Ondertussen bad Soledad, die onder de indruk was

van Juans getuigenis, dat we terug zouden komen. Juan kwam thuis en bleef twee dagen lang bidden en in het Boek van Mormon lezen. Soledad bad ook oprecht en praatte met Oscar. Ze begonnen samen in het Boek van Mormon te lezen.

En onze hemelse Vader luisterde

Toen mijn collega en ik twee dagen na de storm in gebed knielden, voelden we dat we naar de kleine woningen aan de voet van de heuvel moesten terugkeren. We gingen meteen, en toen we er aankwamen, werden we door Soledad, Oscar, hun kinderen en Juan met tranen van blijdschap en enthousiasme begroet. Ze vertelden ons alles wat er gebeurd was. Sinds die tijd wilden ze allemaal graag meer over het evangelie horen. Kort daarna liet Juan zich dopen, en Soledad en Oscar volgden al snel.

Ik weet nog dat ik me had afgevraagd waarom we zo sterk de indruk hadden gekregen om met de lessen door te gaan, zelfs toen Soledad en Oscar niet goed reageerden. Ik weet nog dat ik me had afgevraagd waarom we het gevoel hadden gekregen dat we dringend terug moesten gaan, ook al had ze ons woedend weggejaagd. Maar toen ik zag hoe gelukkig Juan was, en later Soledad en Oscars gezin, wist ik dat niet alleen Juan door de muur heen had geluisterd, maar dat onze hemelse Vader ook naar al onze gebeden die uit het hart kwamen, had geluisterd. ■

De auteur woont in Utah (VS).

**Ouderling
Neil L. Andersen**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

LEREN VAN LEVENDE PROFETEN

Zouden we niet wat aandachtiger, ijveriger en nauwgezetter kunnen reageren op de raad en leringen van de algemene autoriteiten?

Natuurlijk geven we om Thomas S. Monson, de twee raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. Zonder af te doen aan onze liefde en onze loyaliteit wil ik deze vraag stellen: Zouden we niet wat aandachtiger, ijveriger en nauwgezetter kunnen reageren op de raad en leringen van deze algemene autoriteiten?

Het Eerste Presidium — Henry B. Eyring, president Thomas S. Monson, Dieter F. Uchtdorf

Vier vragen die je jezelf kunt stellen

Kijk eens of je antwoord op de volgende vragen kunt geven:

1. Kun je mij de namen geven van de drie leden van het Eerste Presidium en de namen van de leden van het Quorum der Twaalf? Dit zijn de vijftien mannen die jij en ik steun verlenen als profeet, ziener en openbaarder.
2. Als we een foto van deze broeders omhooghielden, zou je dan weten wie het is? We besteden zelden aandacht aan iemand die we niet kennen of herkennen.
3. Kun je me vertellen welke raad het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen in de algemene conferentie hebben gegeven? En weet je welke onderwerpen president Monson, president Eyring en president Uchtdorf dit jaar in de boodschappen van het Eerste Presidium in de *Liahona* hebben aangesneden?
4. En wat misschien nog belangrijker is: kun je me vertellen of je onlangs iets in je leven hebt veranderd naar aanleiding van de raad van een van deze vijftien mannen?

Het patroon van de Heer

De redenen dat onze antwoorden op deze vragen zo belangrijk zijn, hebben te maken met de roeping en verantwoordelijkheid van het Eerste Presidium en de twaalf apostelen. Toen de Heer zijn kerk op aarde vestigde, riep Hij profeten en apostelen. De Heiland heeft gezegd: 'Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen' (Johannes 15:16). De ordening van die mannen brengt geestelijke kracht en een plechtige plicht met zich mee — de kracht om te weten en te getuigen, en de plicht om te onderwijzen en

**EEN VOORT-
DURENDE
STROOM AAN
OPENBARINGEN**

‘We hebben de Bijbel, het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden; maar zonder de levende orakelen en de voortdurende stroom aan openbaringen van de Heer zullen die boeken geen volk naar het celestiale koninkrijk van God leiden. [...]’

‘Natuurlijk zijn al deze boeken oneindig waardevol. Ze kunnen niet te hoog geschat of te grondig bestudeerd worden. Maar die boeken alleen, met al het licht dat ze geven, zijn niet voldoende om de mensenkinderen te leiden en in Gods tegenwoordigheid terug te brengen. Voor dergelijke leiding is levend priesterschap en voortdurende openbaring van God aan de mens nodig, al naar gelang de omstandigheden waarin hij zich geplaatst ziet.’²

President George Q. Cannon (1827–1901), eerste raadgever in het Eerste Presidium, *Gospel Truth: Discourses and Writings of George Q. Cannon*, samengesteld door Jerreld L. Newquist (1987), p. 252.

te zegenen. Ook brengt het een plicht en een belofte voor ons allen met zich mee. Wij hebben de plicht om te luisteren en te volgen; en we hebben de belofte dat zegeningen volgen als we geloof hechten en daden verbinden aan hun woorden.

Toen de Heer na zijn opstanding twaalf discipelen in Amerika riep, leerde Hij het volk: ‘Gezegend zijt gij indien gij acht slaat op de woorden van deze twaalf die Ik uit uw midden heb gekozen om u te leren en uw dienstknecht te zijn’ (3 Nephi 12:1). In deze tijd, in een moeilijke periode, beloofde de Heer aan de heiligen: ‘Indien mijn volk luistert naar mijn stem en naar de stem van mijn dienstknechten die Ik aangewezen heb om mijn volk te leiden, zie, voorwaar, Ik zeg u: Zij zullen niet uit hun plaats verwijderd worden’ (LV 124:45).

Dat is het patroon van de Heer. Hij roept vijftien mannen ‘uit de gewone lagen van de bevolking’¹ en begiftigt hen met de sleutels en macht om ons te leiden. We worden niet

gedwongen tot gehoorzaamheid; er is geen sprake van dwang. Maar als we aandacht schenken aan hun woorden, als we ontvankelijk zijn en bereid zijn ons gedrag te veranderen, omdat de Heilige Geest hun raad bekrachtigt, zullen we niet uit onze plaats worden verwijderd — wat wil zeggen dat we ons vasthouden aan de roede van ijzer en voor altijd veilig zijn op het pad dat naar het eeuwige leven leidt. ■

Naar een toespraak voor de kerkelijke onderwijsinstellingen die ouderling Andersen gaf op 4 maart 2007, twee jaar vóór zijn roeping tot het Quorum der Twaalf Apostelen.

NOTEN

1. Boyd K. Packer, ‘De twaalf apostelen’, *De Ster*, januari 1997, p. 7.
2. Naar aanleiding van het belang van de levende profeten heeft president Wilford Woodruff, verklaard: ‘Al hadden we elke openbaring in ons bezit die God ooit aan de mens heeft gegeven; al hadden we het boek Henoch; al hadden we de onvertaalde platen in onze eigen taal; al hadden we de verzegelde geschriften van Johannes de Openbaarder, en alle andere openbaringen, en stapelden we die dertig meter hoog op, dan nog kon de kerk, het koninkrijk Gods, niet in dit of enig ander tijdperk van de wereld groeien zonder de levende orakels van God’ (*Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* [2004], p. 206).

Het Quorum der Twaalf Apostelen

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

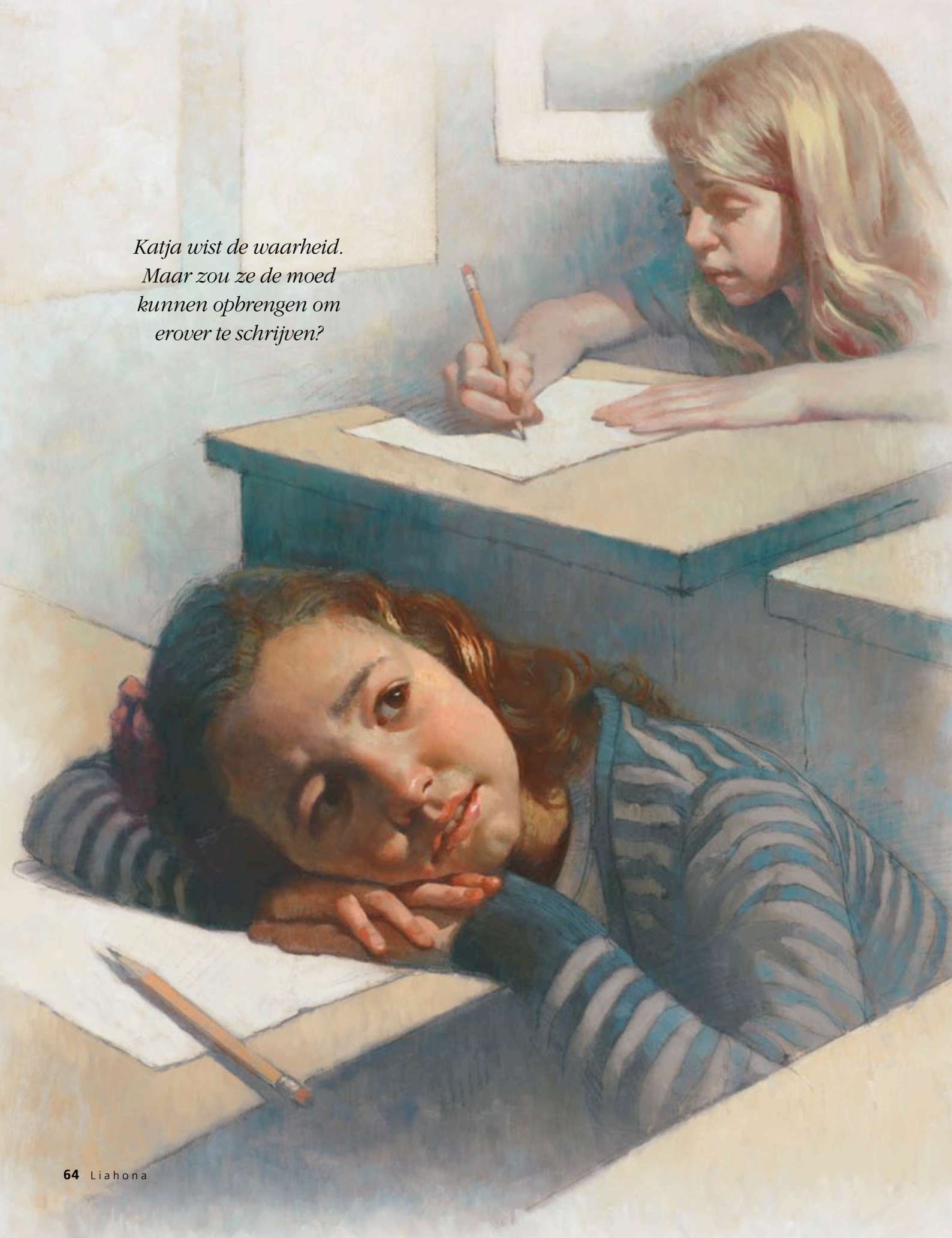
D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

*Katja wist de waarheid.
Maar zou ze de moed
kunnen opbrengen om
erover te schrijven?*

Het opschrijven zoals het is

Jan Pinborough

Kerkelijke tijdschriften

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Ik schaam mij het evangelie [van Christus] niet' (Romeinen 1:16).

Katja legde haar potlood neer en staaarde naar het vel papier op haar lessenaar. Het enige wat erop stond was haar naam en een grote gegumde vlek. Wat moet ik schrijven?, dacht ze.

Aan de andere kant van het gangpad was haar vriendin Linda druk bezig met schrijven. Katja boog haar hoofd omlaag en liet het op haar arm rusten.

Katja had het behoorlijk naar haar zin op haar nieuwe school. De school was in een kerkgebouw van een ander geloof. Haar nieuwe klas was niet zo groot, dus had haar lerares, mevrouw Smit, tijd om haar met rekenen te helpen. Elke dag na de rekenles gaf mevrouw Smit les uit de Bijbel. Gewoonlijk leken de bijbellessen veel op wat Katja thuis en in het jeugdwerk had geleerd.

Maar een paar weken geleden zei mevrouw Smit in een les over de doop dat baby's die vóór hun doop sterven, niet naar de hemel gaan. Toen zei ze dat een van haar eigen kinderen vlak na de geboorte was overleden. Toen mevrouw Smit dat zei, leek het net alsof ze ging huilen.

'Maar baby's die doodgaan, gaan wel naar de hemel', wilde Katja

zeggen. Als mevrouw Smit dat eens wist, zou ze misschien niet meer verdrietig zijn. Maar Katja was te verlegen om iets te zeggen.

Na school vertelde Katja haar moeder wat mevrouw Smit had gezegd. 'Omdat wij het Boek van Mormon hebben, weten wij dat baby's naar de hemel gaan', zei mama. Katja hoopte dat mevrouw Smit ooit het Boek van Mormon zou lezen. Ze wilde dat ze de moed had gehad om haar dat te vertellen.

In de les van vandaag zei mevrouw Smit tegen de kinderen dat God, Jezus en de Heilige Geest allemaal één persoon waren. Katja dacht aan het visioen waarin onze hemelse Vader en Jezus Christus in het bos aan Joseph Smith waren verschenen. Ze wist dat het twee verschillende Personen waren en dat ze beiden een lichaam hadden. Ze was blij dat ze dat zeker wist, zelfs voordat ze er met haar moeder of vader over had gepraat.

Maar toen zei mevrouw Smit: 'Kinderen, schrijf alsjeblieft op een vel papier waar we het over hebben gehad.'

Op dat moment begon Katja zich zorgen te maken. Ze wilde doen wat haar lerares haar opgedragen. Zou ze de moed kunnen opbrengen om de waarheid op te schrijven zoals zij die geleerd had?

Katja had haar hoofd nog op haar lessenaar liggen en bad in stilte: 'Alstublieft, lieve hemelse Vader, wat moet ik doen?'

Opeens voelde Katja zich rustig en lekker van binnen. De Heilige Geest fluisterde haar in dat alles goed zou komen als ze opschreef wat ze voelde.

Katja keek op, pakte haar potlood en begon te schrijven.

Onze hemelse Vader en Jezus zijn twee verschillende Personen. Net als wij hebben ze een lichaam van vlees en beenderen. De Heilige Geest is een Geest die tot ons hart kan spreken.

Nadat ze nog een paar zinnen had opgeschreven, legde Katja haar potlood neer. Ze wist niet wat mevrouw Smit ervan zou denken, maar ze was blij dat ze haar lerares iets kon vertellen wat belangrijk en waar was. ■

'Wees nederig en getuig van de herstelling van het evangelie. [...] Wees moedig. Heb geloof. Wees niet bang. Vertrouw de Heer.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'The Restoration', *New Era*, oktober 2011, p. 5.

Jezus is mijn Herder

(Vereenvoudigd)

Lieflijk ♩ = 86-98

Tekst naar en muziek van Tammy Simister Robinson
a tempo

mp *rit.*

1. Je - zus is mijn
2. Je - zus is mijn

her - der, ik zijn kost-baar lam. Te - der leidt Hij voor - waarts,
her - der. Je - zus kent mijn naam. Hij kent al zijn scha - pen,

met zijn zach-te hand. Klaar de bron waar - heen Hij leidt, groen de vel-den
hoedt ze al te - zaam. Dwaal ik als de nacht be-gint, dan is't Je - zus

rit. *a tempo* 1.

waar Hij mij weidt. Je-zus is mijn her - der. Je - zus houdt van mij.
die mij vindt. —

2. *rit.* *p*

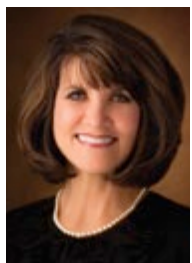
Je - zus houdt van mij. Je - zus houdt van mij.

© 2001 Tammy Simister Robinson. Arr. © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Dit lied mag gekopieerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk.

Deze mededeling moet op ieder exemplaar staan. De oorspronkelijke versie is te vinden op music.lds.org.

Jean A. Stevens

Eerste raadgeefster
in het algemeen
jeugdwerkpresidium

Goede voorbeelden

*'En een kleine jongen zal ze leiden'
(2 Nephi 21:6).*

Als lid van het algemeen jeugdwerkpresidium ontmoet ik graag kinderen. Overal waar ik naartoe ga, kom ik lieve kinderen tegen die Jezus Christus volgen en het evangelie goed naleven. Vaak zijn ze een voorbeeld voor hun familie en anderen omdat ze de geboden onderhouden.

Een algemene autoriteit ging een keer in de wijk Hongkong op bezoek. De mensen die er woonden, konden hun gezin niet onderhouden.

Hij zei tegen de bisschop dat de leden hun tiende moesten betalen.

De bisschop maakte zich zorgen. De mensen hadden nog maar net genoeg eten en geld om het hoofd boven water te houden.

'Als ze hun tiende betalen, zal de Heer ze zegenen', zei de algemene autoriteit.

De bisschop dacht even na. Toen zei hij: 'Ik praat wel met enkele van onze beste wijkleden: de jeugdwerkkinderen.'

De volgende zondag ging de bisschop naar het jeugdwerk. Hij leerde de kinderen

de wet van tiende. Hij vroeg of ze tiende wilden betalen over het geld dat ze hadden. De kinderen beloofden dat ze het zouden doen, dus deden ze het!

Enkele maanden later kwam de bisschop bijeen met de volwassenen in de wijk. Hij zei tegen ze dat hun kinderen al tiende betaalden.

'Zijn jullie ook bereid om tiende te betalen?' vroeg hij.

De volwassenen waren geraakt door het goede voorbeeld van de kinderen. Ze zeiden dat ze ook hun tiende zouden betalen. Omdat de kinderen het goede voorbeeld hadden gegeven, ontving hun familie de nodige zegeningen (zie Maleachi 3:8-10). Ieders geloof en getuigenis groeide.

Waar je ook woont, je kunt altijd het goede voorbeeld geven. Onderhoud de geboden en volg Jezus Christus. Dan ben je je familie en anderen tot zegen.

Wij bidden voor jullie. En we weten dat jullie, als jullie net als de kinderen in Hongkong het goede voorbeeld geven, het verschil uitmaken! ■

De Nauvootempel en de gevangenis te Carthage

Kom mee! Dan verkennen we deze belangrijke plekken in de geschiedenis van de kerk!

Jennifer Maddy

In 1841 waren veel heiligen in Nauvoo arm. Maar ze wisten dat ze een tempel moesten bouwen, want dat had de Heer tegen ze gezegd. Er werkten meer dan duizend mannen mee aan de bouw van de tempel. Vrouwen naaiden overhemden en kookten voor de bouwvakkers. Veel mensen hebben offers gebracht om de tempel te kunnen bouwen. Ze zagen uit naar de zegeningen die ze er zouden krijgen.

De gevangenis te Carthage

De bouw werd in juni 1844 stopgezet, toen de profeet Joseph Smith was gedood. Joseph en een paar andere mannen waren naar de gevangenis te Carthage meegenomen. Op 27 juni bestormde een bende de gevangenis. Ze schoten Joseph en zijn broer Hyrum dood.

De voltooiing van de tempel

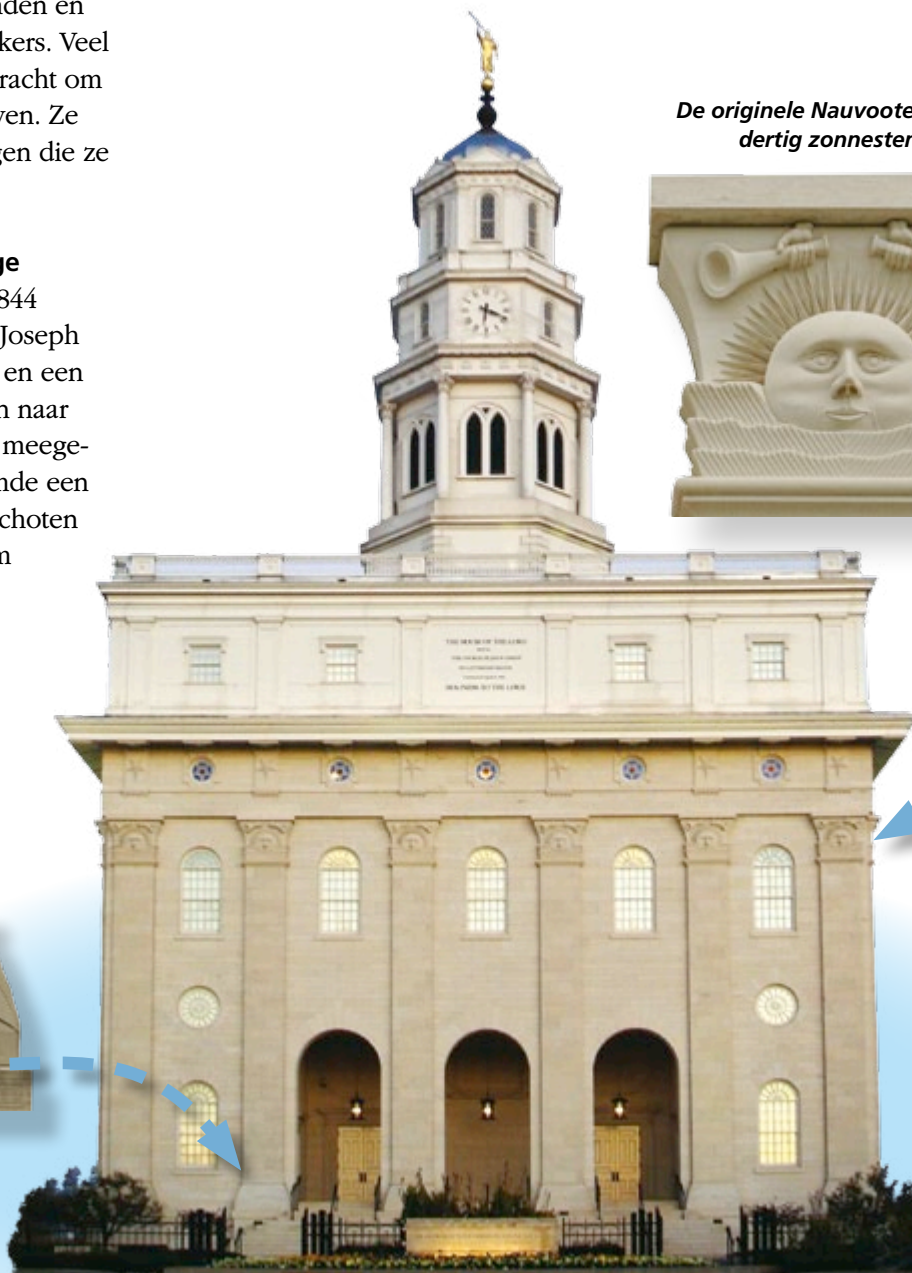
De heiligen waren diep bedroefd dat ze geen profeet meer hadden. Brigham Young, die president van het Quorum der Twaalf Apostelen was, wist dat het werk van de Heer voort zou gaan. De heiligen hadden

de tempel eindelijk voltooid. De kerkleiders werkten dag en nacht in de tempel, zodat de heiligen zich voor hun voorouders konden laten dopen en zich voor eeuwig aan hun gezin konden laten verzegelen.

De originele Nauvootempel had dertig zonnestenen.

Op de buitenmuur van de tempel is een halve maan uitgesneden.

Vóór de gevangenis te Carthage staat een standbeeld van Joseph en Hyrum. 'In het leven waren zij niet verdeeld, en in de dood werden zij niet gescheiden!' (LV 135:3).

De bende rende de trap van de gevangenis te Carthage op om bij Joseph en zijn kameraden te komen.

Joseph en de andere mannen zaten in de bovenkamer van de gevangenis.

De tempel herbouwen

Nadat de heiligen Nauvoo hadden verlaten, werd de tempel door vuur en een tornado verwoest. In 1999 kondigde president Gordon B. Hinckley (1910–2008) aan dat de Nauvootempel op dezelfde plek herbouwd zou worden. Nu kun je deze mooie tempel gaan bekijken. Hij ziet er hetzelfde uit als de oude. ■

**Ouderling
L. Tom Perry**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het
Quorum der
Twaalf Apostelen
zijn bijzondere
getuigen van
Jezus Christus.*

Waarom is het belangrijk dat we zowel de Bijbel als het Boek van Mormon hebben?

OPDAT GIJ ZULT WETEN, GARY L. KAPP, KOPËREN NIET TOEGESTAAN

De Bijbel en het Boek van Mormon zijn beide nodig voor ons heil.

Het is een grote zegen dat het verslag van de zending van onze Heer en Heiland in het Boek van Mormon is opgetekend om een tweede getuige te hebben van de leer in de Bijbel.

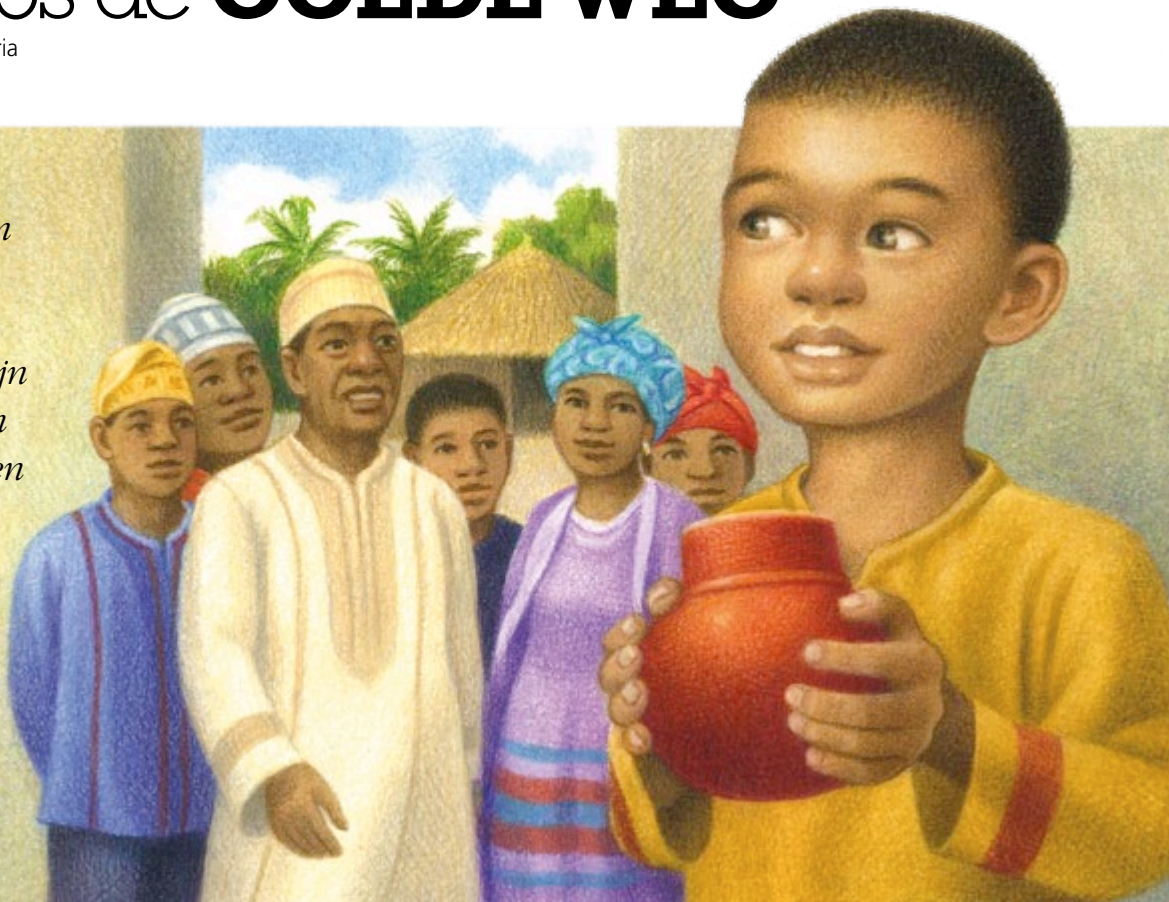
Ze zijn allebei van belang om te onderwijzen in en te leren over de volledige leer van Christus.

Ik koos de **GOEDE WEG**

Ekene B. (7), Nigeria

*Als ik geen
wijn zou
drinken,
werden mijn
familie en
ik misschien
gestraft.*

'Leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden' (Alma 37:35).

Ik ging met mijn familie naar een nieuwjaarsviering in het dorp waar mijn ouders zijn opgegroeid. De afgelopen keer dat we daar waren, was drie jaar geleden, dus zagen we ernaar uit om onze vrienden en familieleden weer te zien. Bij aankomst werden we van harte welkom geheten.

Op nieuwjaarsavond kwamen we met de anderen bij elkaar voor een traditionele ceremonie om de oudste zoon van elk gezin bescherming, een lang leven en voorspoed toe te wensen. Ik ben de oudste zoon in

mijn familie. Maar ik kwam erachter dat het bij de ceremonie hoorde dat iedereen wijn dronk.

Ik was heel bezorgd. Ik wist dat het tegen het woord van wijsheid ingaat om wijn te drinken. Maar ik wist ook dat ik misschien straf zou krijgen omdat ze me respectloos zouden vinden als ik geen wijn zou drinken — en misschien werd mijn familie ook gestraft. Toen dacht ik aan wat mijn moeder me geleerd had: als je de situatie niet in de hand hebt, bid dan tot je hemelse Vader en vraag Hem om je te helpen.

Ik bad in stilte: 'Hemelse Vader, geef me leiding door uw Geest

en help me om de goede weg te kiezen.'

Toen het mijn beurt was om van de wijn te drinken, was ik zenuwachtig, maar toch zei ik luid en duidelijk: 'Mijn lichaam is een tempel. Ik zal het woord van wijsheid niet overtreden.'

De oudste van het dorp was erg verbaasd. Hij zei: 'Het lijkt alsof je zeker weet wat je doet. Kun je ons alsjeblieft meer over je geloof vertellen?'

Mijn familie en ik kregen geen straf en ons geloof was sterker geworden. Ik weet dat mijn hemelse Vader me de moed heeft gegeven om de goede weg te kiezen. ■

ONS PRIKBORD

Ik hou veel van mijn moeder en help haar graag met afwassen. Ik bid ook voor mijn vader. Ik weet dat onze hemelse Vader tegen ons zegt:

'Sla geen mensen, scheld niet en doe geen kleine dieren pijn.'

Ya-Se C. (4), Taiwan

Tijdens de gezinsavond lezen Prince en zijn zussen in de Schriften.

Tijdens de gezinsavond doe ik graag de opbouwende gedachte uit de Schriften en spreek ik graag een gebed uit. Ik hou van mijn jeugdwerkvriendjes en ik vind het leuk om duiven te fokken en te verzorgen. Ik wil graag een keer naar de Nauvootempel (Illinois, VS). En ik wil op zending. Ik hou veel van mijn familie! Ik weet dat de kerk waar is en ik lees graag in het Boek van Mormon.

Prince M. (9), Filippijnen

Macarena G. (8), Chili

Gefeliciteerd met je verjaardag, James C. (5), Peru

Ik weet dat Jezus Christus leeft, dat Hij van ons houdt en dat de kerk waar is. Van het verhaal van de boom des levens leren we dat we gelukkig worden als we het evangelie naleven.

Manuelis R. (5), Venezuela

Sarah G. (6), Guatemala

OP JEZUS GAAN LIJKEN

Toen ik op een dag uit de gymzaal kwam en naar school liep, vielen al mijn spullen uit mijn rugzak en was ik een stuk speelgoed kwijt. Ik dacht dat een vriend van mij het had gepakt omdat hij het eerder die dag van me had geprobeerd te kopen. Ik was verdrietig omdat dit betekende dat we geen vrienden meer zouden zijn. Die nacht bad ik dat degene die mijn stuk speelgoed had gepakt, zou begrijpen dat het verkeerd was en het aan me terug zou geven. De volgende dag gaf mijn vriend het stuk speelgoed terug en vroeg of ik hem wilde vergeven, zodat we weer vrienden konden zijn. Ik was heel blij en ik vergaf hem. Ik ben dankbaar dat de Heilige Geest mij en mijn vriend hielp om de goede weg te kiezen. Ik weet dat ik altijd tot mijn hemelse Vader kan bidden en dat Hij me zal helpen.

Brandon A. (8), Mexico

Op een keer brachten mijn moeder en ik mijn broers naar het vliegveld omdat ze op reis gingen. Het was druk op de weg. We waren

bang dat ze hun vlucht zouden missen. Mijn moeder voelde zich ook niet zo lekker. Op dat moment ging ik in gebed en ik geloofde echt dat het verhoord zou worden. Het lukte om mijn broers op tijd bij het vliegveld af te zetten! Ik weet dat mijn hemelse Vader mijn gebed heeft verhoord.

Sara P. (11), Italië

Een dag vóór mijn doop en bevestiging had ik koorts en voelde ik me niet zo lekker. Ik wilde mijn doop niet uitstellen. Ik

had het gevoel dat ik het gewoon die dag moest doen. Veel kennissen en vrienden, van wie sommigen geen lid van de kerk waren, kwamen naar mijn doop. Toen ik me had laten dopen, ging de koorts meteen weg en voelde ik me een stuk beter. Ik had die avond de Heilige Geest gevoeld. Ik ben blij dat ik me heb kunnen laten dopen en de Heilige Geest heb ontvangen.

Sara M. (8), Spanje

Milton met zijn vader op zijn doopdag.

De jeugdwerkkinderen van de wijk Monay in de ring Cuenca (Ecuador) vinden het leuk om over het evangelie te leren.

Mijn doop zal me altijd blijven omdat het de belangrijkste dag van mijn leven was. Op die dag heb ik een verbond met mijn hemelse Vader gesloten. Ik weet dat mijn hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, leven en dat ze veel van me houden. Ik ga graag naar de tempel, ook al kan ik nog niet naar binnen.

Milton Aarón V. (10), Ecuador

Ik zal God met mijn hele hart, macht, verstand en kracht dienen

Op een dag zag Madison in de speel pauze een meisje dat aan het huilen was omdat iemand iets gemeens tegen haar had gezegd. Madison had medelijden met het meisje en liep naar haar toe om haar te troosten. ‘Wil je met me spelen?’ vroeg ze aan het meisje.

Die dag hielp Madison anderen met heel haar hart. Ze volgde het voorbeeld van Jezus Christus en was lief voor de kinderen die het moeilijk hadden. Wij kunnen laten zien dat we van onze hemelse Vader houden door anderen met ons hart, onze macht, ons verstand en onze kracht te dienen. Wij kunnen met ons hele wezen dienen!

Hoe dienen we met ons hart? Dat doen we door lief en aardig jegens anderen te zijn. Wij geven om de behoeften van anderen. We dienen met ons hele hart door vrolijk te zijn als we anderen helpen.

Hoe dienen we met ons verstand? We kunnen met ons verstand dienen door te verzinnen hoe we anderen kunnen helpen. Als we zien wat anderen nodig hebben en bedenken wat we kunnen doen om ze te helpen, dienen we met ons verstand.

Hoe dienen we met onze macht en kracht? Als je klusjes doet en hard werkt, dien je met je macht en kracht. Als we iets doen wat oude mensen zelf moeilijk vinden, zijn we hen tot zegen. ■

BESPREKING

Beslis samen met uw gezin wat u allemaal kunt doen om te dienen. Leg uit dat we onze hemelse Vader dienen als we anderen dienen.

MET JE HELE WEZEN DIENEN

Kies uit onderstaande manieren hoe je wilt dienen of bedenk er zelf een.
Als je met een goede daad klaar bent, kleur dan het symbooltje naast de beschrijving in.

HART

Zeg tegen je ouders, broers of zussen dat je van ze houdt.

VERSTAND

Schrijf een brief aan een grootouder.

MACHT EN KRACHT

Als je ouders iets van je vragen, werk er dan hard aan.

Doe iets aardigs voor iemand die eenzaam is. Glimlach naar iemand.

Bied aan om je broer of zus met hun huiswerk te helpen.

Help je broer of zus met een klusje.

LIEDJE EN SCHRIFTEKST

- 'Uitgekozen Hem altijd te dienen', Kinderliedjes 94-95.
- Leer en Verbonden 59:5

Plan een dienstbetoonproject met je familie.

Hark bladeren bij elkaar, wied onkruid of help je familie op een andere manier.

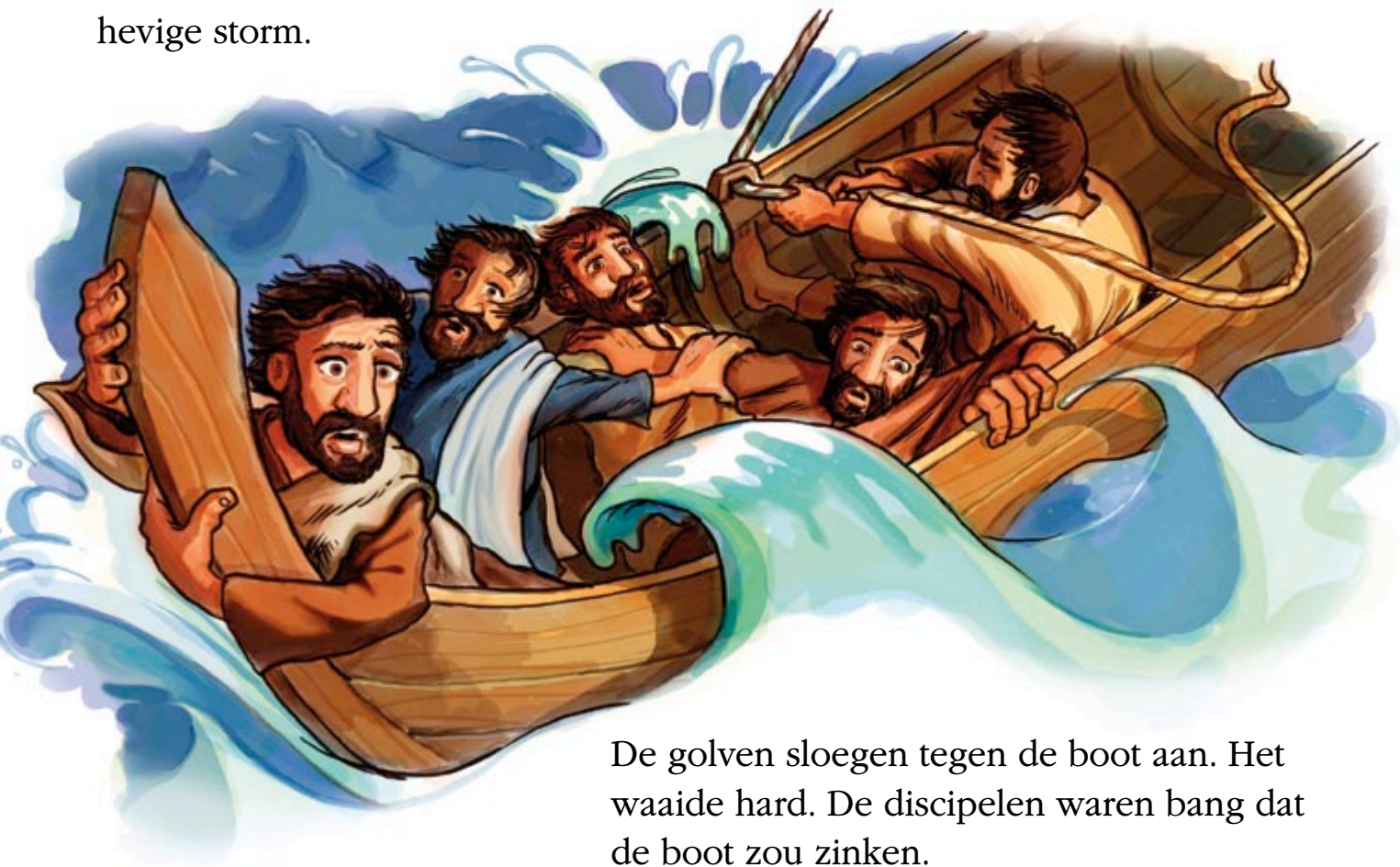

Jezus stilt de storm

Charlotte Mae Sheppard, (Utah, VS)

Op een dag waren Jezus en zijn discipelen aan boord van een zeilboot. Er woedde een hevige storm.

De golven sloegen tegen de boot aan. Het waaide hard. De discipelen waren bang dat de boot zou zinken.

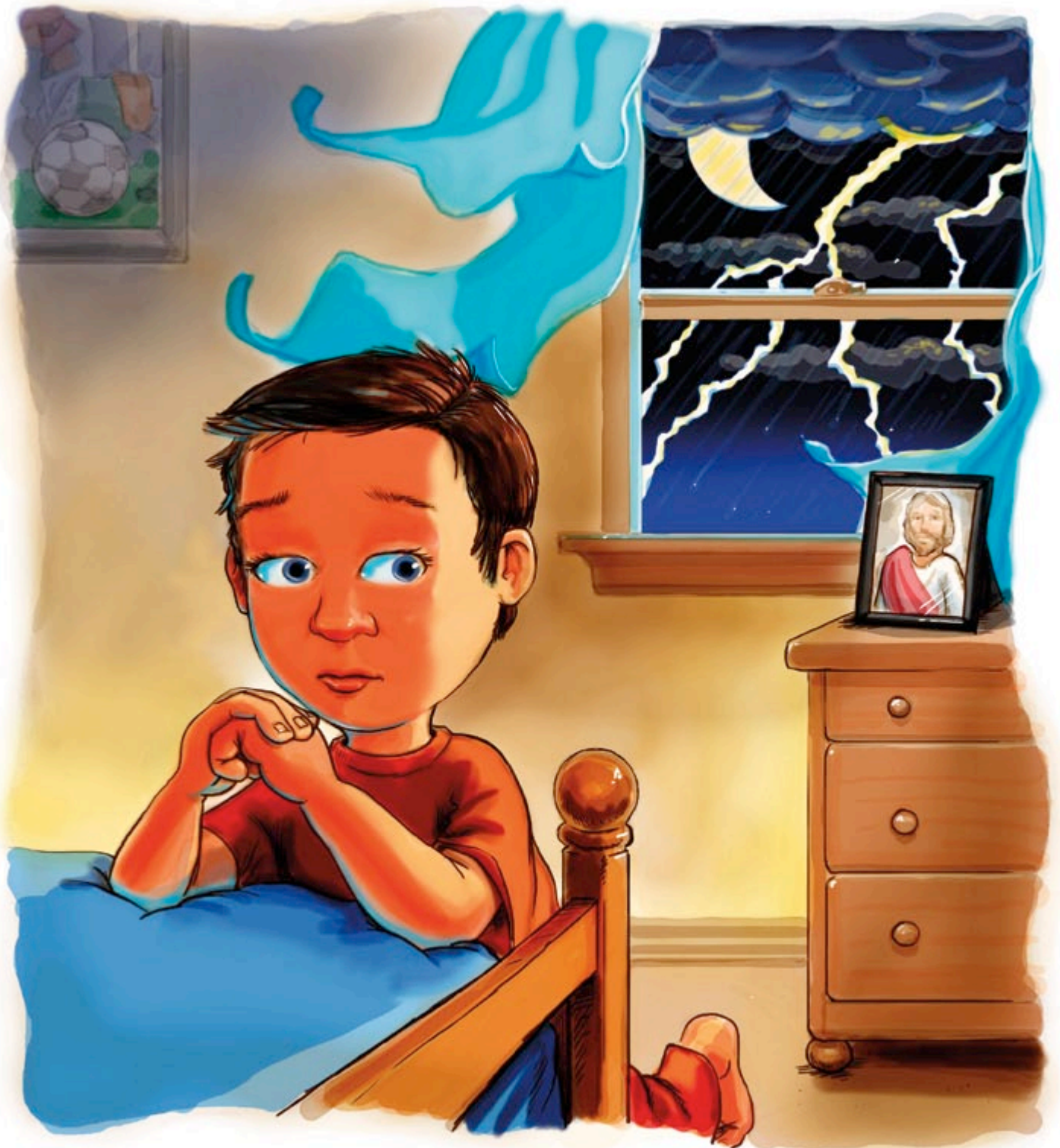

De discipelen zochten Jezus. Toen ze Hem vonden, sloep Hij. 'Red ons!' riepen ze. 'Waarom zijn jullie bang?' vroeg Jezus.

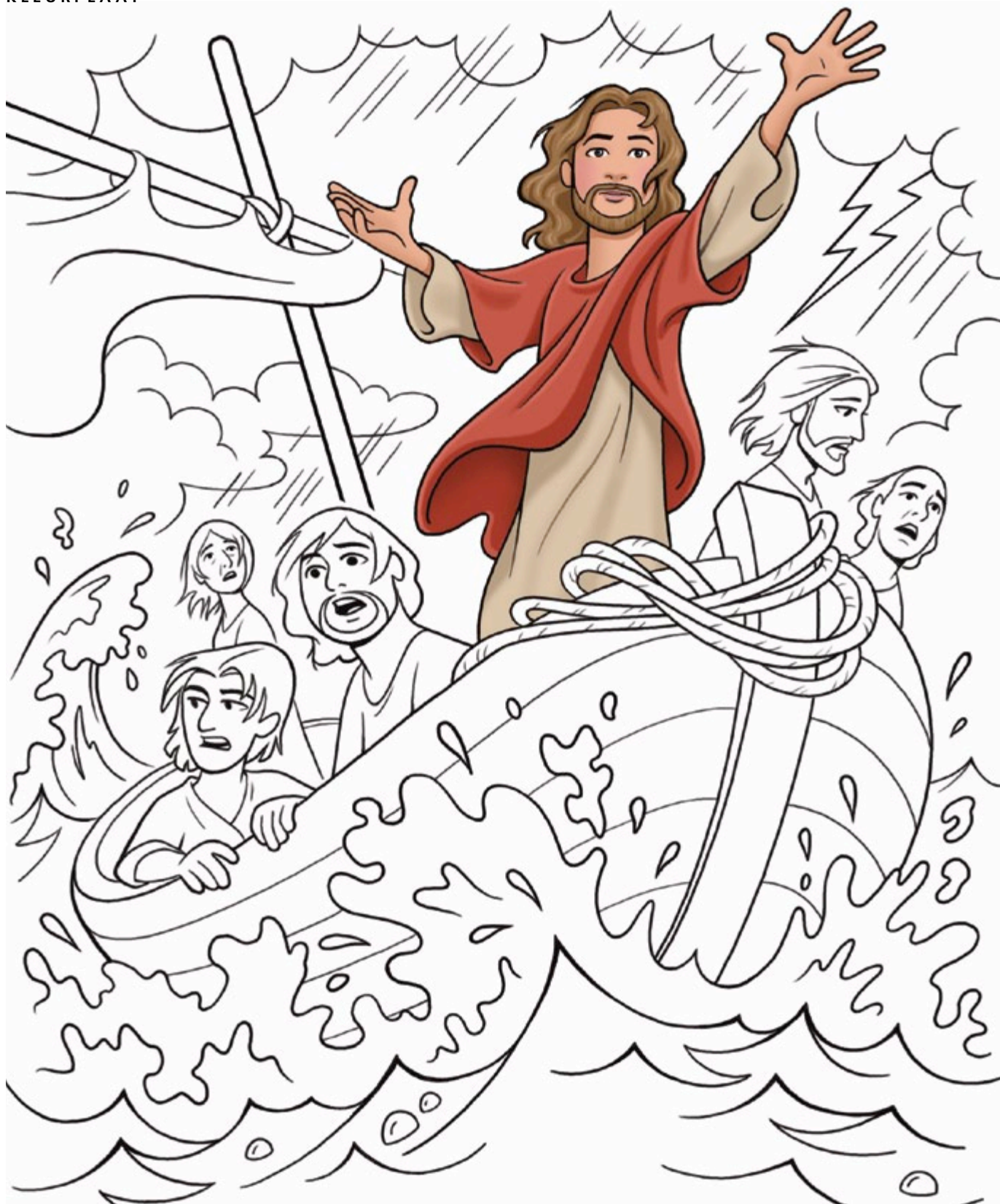

Jezus stond op en beval de storm om te gaan liggen. De discipelen zagen dat de golven niet meer tegen de boot aansloegen en dat de wind was gaan liggen. De storm was voorbij, net zoals Jezus had bevolen.

Soms voelen we ons bang als er enge dingen gebeuren. Maar Jezus is vlakbij. Als we aan Hem denken, voelen we ons veilig en kalm. ■

Jezus stilt de storm

‘Toen stond [Jezus] op en bestrafte de winden en de zee, en het werd volkomen stil’ (Matteüs 8:26).

DE LANGSTE AVONDMAALS-DIENST

Okon Edet Effiong

Ik lees graag boeken die door heiligen der laatste dagen zijn geschreven. En omdat we in Nigeria niet zomaar aan die boeken kunnen komen, leen ik ze van een vriend. Ik probeer de boeken van mijn vrienden altijd binnen een paar dagen terug te geven, dus draag ik ze altijd bij me en lees ik ze in mijn vrije tijd.

Op de zondag dat ik als hogeraadslid in de avondmaalsdienst van de mij toegewezen wijk zou spreken, had ik een geleend boek bij me. Ik las in het boek terwijl ik wachtte om de bisschop een boodschap van het ringpresidium over te brengen. Toen de bisschop aankwam, vroeg hij of ik met zijn eerste raadgever wilde praten, omdat hij zelf een paar bezoekers wilde begroeten. Toen ik de boodschap aan de eerste raadgever had doorgegeven, ging ik op het podium zitten.

Maar toen ik daar zat, kwam ik er al snel achter dat ik het boek van mijn vriend niet meer bij me had. Omdat de dienst over vijf minuten zou beginnen en omdat de presidentende autoriteit al op het podium zat, besloot ik dat ik beter kon blijven zitten. Ik voelde mij schuldig dat ik het boek van mijn vriend kwijt was, waardoor het de moeilijkste en langste avondmaalsdienst werd die ik ooit had bijgewoond.

Ik hoopte dat de tijd voorbij zou vliegen, maar elk programmaonderdeel leek een eeuwigheid te duren. Ik was onrustig en

De avondmaalsdienst duurt normaliter zeventig minuten. Maar op zekere zondag leek het alsof de dienst eindeloos doorging.

vroeg God in stilte of Hij ervoor wilde zorgen dat er niets met het boek zou gebeuren. Eigenlijk waren de toespraken niet lang, maar een onredelijke bezorgdheid had vat op mijn gemoed gekregen. Vijf minuten voor het einde van de dienst kon ik er niet meer tegen. Ik gaf een briefje aan de eerste raadgever met de vraag of ik het boek bij hem had laten liggen. Had hij maar geknikt. Maar hij schudde met zijn hoofd.

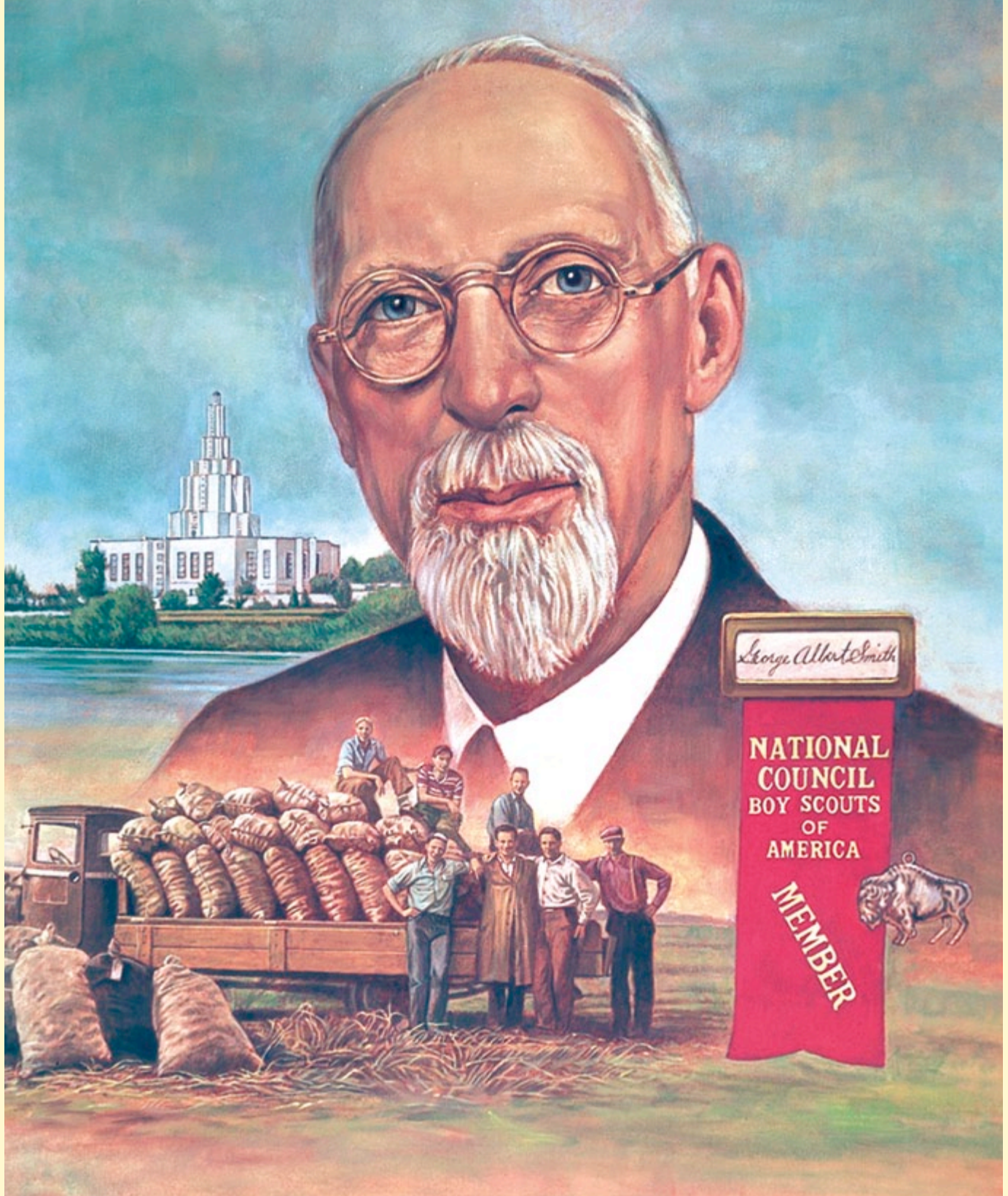
Tijdens het slotgebed deed ik mijn ogen niet dicht maar zocht ik de twee overige plaatsen af waar het boek misschien zou kunnen liggen. Ondertussen besloot ik om zo nodig de zondagsschoolklassen af te gaan met de vraag of ze misschien het boek hadden gezien.

Maar tot mijn verbazing was ik me aan het eind van de avondmaalsdienst totaal anders gaan voelen en was ik niet meer bezorgd om het boek. De Heilige Geest toonde me — in een paar korte momenten van geestelijke verlichting — dat ik me ten onrechte zorgen maakte. Ik leerde dat wat er *echt* toe deed, was of ik beschermde wat God aan mijn zorg had toevertrouwd. Er kwam een lijst in mij op met hetgeen God me had toevertrouwd: mijn ziel, mijn gezin, mijn huisonderwijsgezinnen, de mensen om me heen die het evangelie nodig hebben, mijn overleden voorouders die de tempelverordeningen nodig hebben, enzovoort.

Na dit belangrijke gewetensonderzoek vond ik het boek uiteindelijk terug. Maar aan het eind van die lange avondmaalsdienst merkte ik ook dat ik nog heel wat aan mezelf moest verbeteren. En ik wilde meer gaan doen aan de prioriteiten die mijn hemelse Vader voor mij gesteld had. ■

De auteur woont in Lagos, Nigeria.

ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT

GEORGE ALBERT SMITH

George Albert Smith was 21 toen hij voor het eerst een functie in de jongemannenorganisatie van de kerk kreeg. Hij raakte betrokken bij de **Boy Scouts of America**, waarvoor hij onderscheiden werd. Toen George Albert Smith apostel was, gaf hij ook leiding aan verschillende binnenlandse en buitenlandse boerenbonden. Hij heeft de **Idaho Falls tempel (Idaho)** ingewijd.

In het artikel, 'De gerechtigheid en barmhartigheid van God', gebruikt ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen het zaaien van distels als metafoor voor het in zonden verstrikt raken. 'We zaaien een distel, en het gevolg is dat er jarenlang heel veel distels uit de grond schieten. We komen er niet vanaf, tenzij we ze wegsnoeien.' Op p. 20 leest u hoe we ons bekeren en aanspraak op barmhartigheid maken.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

